

**Joan Albert Amargós estrena
una òpera al Festival Grec**

Joan Pons

Quinze anys de Festival de Peralada

Mig segle sense Schönberg

Ajuda'ns a fer realitat un somni

El Palau de la Música del s.XXI

El Palau de la Música Catalana, que tots portem al cor, vol donar la benvinguda al s. XXI gaudint de l'obra completa que Domènech i Montaner va somiar el 1905. Un Palau, Patrimoni de la Humanitat, que tindrà la tecnologia i els equipaments més avançats.

Ajuda'ns a fer realitat aquest projecte amb la teva aportació al compte núm. 2013 0500 15 0213238637 de la Caixa Catalunya, o mitjançant un taló nominatiu a la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, c/Sant Francesc de Paula 2, 08003 Barcelona.

Gràcies per ajudar-nos a construir el Palau del s. XXI

3A ÈPOCA ANY XVIII
NÚM. 199, MAIG 2001

Consell Editorial: **Fèlix Millet** (President), **Montserrat Albet**, **Josep M. Bricall**, **Josep M. Busquets**, **Josep Caminal**, **Salvador Cardús**, **Jordi Casas**, **Joan M. Clavaguera**, **Gregori Estrada**, **Gabriel Ferrer**, **Joaquim Garrigosa**, **Joan Guinjoan**, **Carles Guinovart**, **Teresa Lloret**, **Joan Matabosch**, **Xavier Montsalvatge**, **Jordi Montull**, **Ramon Muntaner**, **Ramon Pla** i **Jordi Rueda**.

Consell de Direcció: **Pere Artís** (editor), **Pere Burés** (coordinació amb Catalunya Música), **Jaume Comellas** (direcció periodística) i **Lluís Millet** (direcció musical)

Secretaria de Redacció: **Teresa Martínez**

Publicitat: **Prensasi Tam, S.L.**
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 93 245 21 11

Preimpresió: **Ormograf, S.A.**
Impressió: **Agpograf**
Distribució: **Distribarna, S.A.**
Dipòsit legal: **B-34.432/83**
ISSN: **1136-7458**

Col·laboren en aquest número:
PERE ARTÍS, ROBERTO BENITO, CESC, JAUME COMELLAS, JOSEP CRIVILLÉ I BARGALLÓ, VÍCTOR ESTAPÉ, PEP GORGORI, JORDI MALUQUER, JORDI MARTÍNEZ I CATALÁN, LLUÍS MILLET, MARTA MUNTADA, MÓNICA PAGÈS I SANTACANA, MONTSERRAT PUIG, ALBERT SUÑÉ, FRANCESC TAVERNA-BECH I LLUÍS TRULLÉN.

CATALUNYA MÚSICA
REVISTA MUSICAL CATALANA

Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA

Tel.: 93 295 72 00

Fax: 93 295 72 10

www.palaumusica.org

E-mail: revista@palaumusica.org

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció. © de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 2001.

Portada: Joan Pons.

revista musical catalana

EDITORIAL

PANORAMA

Auditori del
Castell de Peralada

Festival de Músiques
Religioses del Món.
Grup de Percussions dels
Temples de Kerala

TEMA

Arnold Schönberg

MUSICALIA

Meirion Bowen

SCHERZANDO

LLIBRES-DISCOS

CONCERTS

- 5 Canvis significatius
- 6 Festival Castell de Peralada
per **Jaume Comellas**
- 9 Festival Grec
per **RRMC**
- 11 Societat de Concerts de Barcelona
per **Montserrat Puig**
- 12 Festival de Músiques Religioses del Món
per **RRMC**
- 14 Mikrokosmos: "Aplech d'autògrafs"
per **Pere Artís**
- 15 Tangents: Urtext
per **Jordi Maluquer**
- 17 Billy Budd, en el zenit del concepte modern d'òpera
per **J. Comellas**
- 18 Jordi Casas i el Cor de Cambra del Palau
per **Lluís Trullén**
- 19 Una estrena amb director, cobla i pianista
per **Jordi Maluquer**
- 23 Desvitalitzada i dessensualitzada Samson et Dalila
per **J. Comellas**
- 24 Excel·lents intèrprets de Joan Guinjoan
per **F.T.-B.**
- 26 Bon Rigoletto a Sabadell
per **Robert Benito**
- 27 Festival de Jazz de Terrassa
per **Albert Suñé**
- 31 A cinquanta anys de la mort d'Arnold Schönberg
- 32 Schönberg i Catalunya: una història i algunes reflexions
per **Víctor Estapé**
- 35 Schönberg a Barcelona
per **Marta Muntada**
- 38 Influència irrellevant en les noves generacions
per **Pep Gorgori**
- 40 Meirion Bowen. Un musicòleg de la música del segle XX
per **Mònica Pagès i Santacana**
- 45 Vladimir Spivakov, Le Concert de l'Hostel Dieu, Bryn Terfel, Maria Bayo, Barbara Bonney, Felicity Lott, Ann Murray, Radu Lupu
per **Lluís Trullén**
- 48 El Concert de violí d'Stravinsky
per **F. Taverna-Bech**
- 49 Torna Aida en homenatge a Mestres Cabanes
per **J.C.C.**
- 50 per **Cesc**
- 52
- 55

ELS DIUMENGES AL PALAU

IX Temporada, 2001

Diumenge, 25 de febrer de 2001, 18 h

Orquestra de Cambra Teatre Lliure

Marisa Martins, mezzosoprano

Jaume Cortadellas, director

Suite op. 157

Impresiones porteñas

Chansons Madécasses

Obertura sobre temes jueus, op. 34

Cançons escoceses i irlandeses

Cançons escoceses

D. Milhaud

LL. Vidal

M. Ravel

S. Prokófiev

L. van Beethoven

C.M. von Weber

Diumenge, 4 de març de 2001, 18 h

Camerata Anxanum

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

(Patrocinat per Fundació Caixa Catalunya)

Lynda Russell, soprano

Jordi Domènech, contratenor

Lluís Vilamajó, tenor

Marcos Fink, baix

Jordi Casas Bayer, director

El Messies

G. F. Haendel

Diumenge, 18 de març de 2001, 18 h

Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra

Orfeo Català

(Patrocinat per Fundació Caixa Penedès)

Gudrun Bruna, soprano

Lluís Vilamajó, tenor

Josep Vila i Casañas, director

Domine ad adjuvandum me festina

Kyrie

Beatus vir

Les set paraules de Jesucrist a la Creu

A. Vivaldi

A. Vivaldi

A. Vivaldi

C. Taltabull

Concert patrocinat per CHOCOLAT FACTORY

Diumenge, 25 de març de 2001, 18 h

Holland Wind Players

Jean Decroos, violoncel

Jeroen Weierink, director

Nocturn en Do major, op. 24

Simfonia núm. 31, "París"

Concert per a violoncel i instruments de vent

Serenata en Re menor, op. 44

F. Mendelssohn

W.A. Mozart

J. Ibert

A. Dvorák

Diumenge, 1 d'abril de 2001, 18 h

Trio Kandinsky

Manuel Porta, violí

Amparo Lacruz, violoncel

Emili Brugalla, piano

Trio núm. 1, op. 35

Trio, op. 39

Trio en La menor, op. 50

J. Turina

S. Brotons

P.I. Txaikovski

Diumenge, 22 d'abril de 2001, 18 h

Albert Attenelle, piano

Antoni Besses, piano

Concert núm. 4, en Fa major,

per a dos instruments de teclat

Concert núm. 6, en Re major,

per a dos instruments de teclat

Variacions sobre un tema de Haydn, op. 56b

Set peces del "Mikrokosmos"

Suite en blanc et noir

Dues "Visions de l'Amen"

Variacions sobre un tema de Paganini

P. A. Soler

P. A. Soler

J. Brahms

B. Bartók

C. Debussy

O. Messiaen

W. Lutoslawski

Diumenge, 13 de maig de 2001, 18 h

Orquesta Sinfónica de Castilla y León

Olatz Saitua, soprano

Achim Fiedler, director

Els frescos de Piero della Francesca

Simfonia núm. 4

B. Martinu

G. Mahler

Diumenge, 20 de maig de 2001, 18 h

Orquestra Filharmònica Janáček d'Ostrava

Igor Ardasev, piano

Petr Vronsky, director

La força del destí (obertura)

Concert per a piano i orquestra núm. 1

Simfonia núm. 15

G. Verdi

S. Rakhmàninov

D. Xostakóvitx

Preu de localitats de 600 a 3.000 Ptes.

Venda de localitats: a partir del 9 de febrer

Informació i venda: Palau de la Música Catalana Tel. 93 295 72 00

Patrocinat per:

Patrocina i organitza:

FUNDACIÓ
ORFEO CATALÀ
PALAU DE LA MÚSICA

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA

Fi n s no fa gaire, el ritme de la vida de la nostra societat havia estat compassat per components de dimensió religiosa, d'un arrelament tan aparentment profund, que havien esdevingut costum. Òbviament, els cicles de Nadal i Pasqua –amb els seus precedents respectius, Advent i Quaresma– eren uns moments forts de la tradició, que tenien expressió en múltiples aspectes, idòniament reflectits en el costumari i en el refranyer.

En aquest context, la música no hi era pas una excepció; durant moltes dècades, els organitzadors de concerts acomodaren l'oferta al compàs de cada època litúrgica. I així, proliferaren els esdeveniments musicals presentats sota la rubrica de "Concerts de Nadal" o "Concerts de Quaresma", els quals eren, alhora, actes de dimensió artística i expressió d'un capteniment social que testimoniava la vigència del fet commemorat.

Els canvis de tot ordre esdevinguts d'una vintena d'anys ençà han modificat aquest panorama. Deixant de banda el que afecta la temàtica nadalenca (que ha resistit bé l'embat de la mutació de costums, per causes d'ordre divers que ara no escau d'analitzar), cal convenir que la programació d'obres de referents religiosos ha tingut una modificació substancial; especialment, en la societat receptora.

Segons dades recents d'una enquesta sociològica, només un 23% dels catalans es declaren catòlics practicants i una xifra similar agrupa els qui es consideren ateus o agnòstics. Per un altre cantó, no és cap secret que, d'una manera prou generalitzada, la Setmana Santa –punt àlgid de la commemoració del fet nuclear de la fe cristiana– s'ha convertit en unes "vacances de primavera"...

I, paradoxalment, és en aquest rerefons que –referint-nos a allò produït darreament a la capital catalana– ha estat oferta una panoràmica musical excepcional, més variada i més intensa que mai, d'obres de temàtica religiosa. Sense propòsit de fer-ne una llista exhaustiva, durant la Quaresma i la Setmana Santa passades, es van interpretar (algunes obres, en més d'una ocasió, per intèrprets diferents i en àmbits distints): *Quattro pezzi sacri* i *Requiem* de Verdi; *Missa de la Coronació* i *Requiem* de Mozart; *Passió segons sant Joan* d'Arvo Pärt; *Passió segons sant Mateu* i *Passió segons sant Joan* de Bach; *Música gregoriana: Vespres del dia de Pasqua*; *Les set paraules de Jesucrist a la creu* de Cristòfor Talabull; *Domine, ad adiuvandum me festina* i *Beatus vir* de Vivaldi; *Un rèquiem alemany* de Brahms; *El Messies* de Händel; i, en l'àmbit operístic, *Samson et Dalila* de Saint-Saëns. Tot això, al marge, és clar, de la profusa programació radiofònica de composicions d'un caire semblant.

Per un cantó, doncs, minva la pràctica religiosa; per un altre, s'incrementa l'interès per obres musicals que tenen un referent religiós... Potser no fóra errat considerar –lluny d'una visió negativa– que aquest canvi significatiu no és sinó una altra manera d'aspirar a la Transcendència (o de viure-la en l'acte irrepel·tible d'una "re-creació" musical).

Canvis significatius

L'òpera *La casa de Bernarda Alba*, esdeveniment estel·lar del Festival de Peralada

La commemoració de la ja quinzena edició del Festival Castell de Peralada serveix per concentrar, una vegada més i durant sis setmanes d'intensa activitat, un aplec de figures i d'esdeveniments

d'un gran relleu. Entre els quals, i sobre el paper de manera especialment destacada, l'estrena a casa nostra de l'òpera *La casa de Bernarda Alba*, del compositor berlinès Aribert Reimann.

Per JAUME COMELLAS

Una vegada més la manifestació empordanesa ofereix una proposta d'un enorme potencial, centrat en el binomi de figures individualitzades i propostes (en el sentit d'espectacles) en alguns casos d'un notable interès i fins i tot amb un cert grau de risc, i això no és ben habitual en manifestacions d'aquest tipus.

En aquest sentit ocupa un lloc preeminent, tal com s'acaba d'apuntar, l'estrena de l'òpera *La casa de Bernarda Alba*, que s'oferirà el dia 21 de juliol. Basada, com és obvi, en la tragèdia homònima de García Lorca, és considerada la darrera gran òpera del segle XX. A Peralada arriba en la coproducció de la Komische Oper de Berlín i la Bayerischen Staatsoper de Munic, amb muntatge escènic d'un dels grans noms de la direcció escènica del moment, Harry Kupfer, i direcció musical de Windfried Müller al capdavant d'un competent repartiment i de l'Orquestra de l'esmentada Komische Oper Berlín.

Una altra producció remarcable és la que clourà el Festival el dia 23 d'agost amb l'espectacle *Bi*, de Comediants, basat en un guió de Joan Font i Moisès Maiques amb direcció d'art del dibuixant i figurinista Joan Josep Guillén. Es tracta d'una proposta que poua en la intersecció de

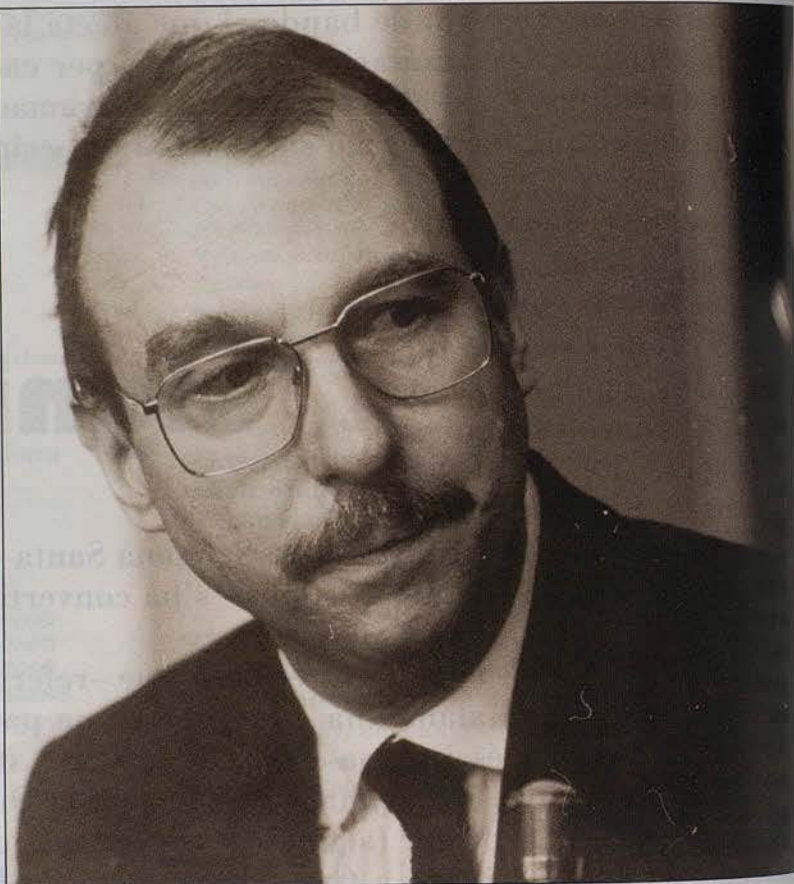
les cultures occidentals i orientals. Aquest espectacle prèviament s'haurà ofert a la Xina. Caldrà veure'n l'abast.

Un altre esdeveniment de relleu serà la versió de *Medea* d'Eurípides en la versió que dirigeix el gran dramaturg Michel Cacoyanis amb el protagonisme central de Núria Espert. Espectacle que abans s'haurà presentat al Festival Grec.

El món de la lírica, tan impor-

tant sempre a Peralada, completarà la seva oferta amb el doble programa Puccini, *Il tabarro* i *Gianni Schicchi*, amb un equip vocal que encapçala Joan Pons amb un estol de veus joves —Cosias, Montserrat Martí, Mireia Casas—, la direcció musical de Miguel Ángel Martínez, el cor Lieder Camera que dirigeix Josep Vila, l'Orquestra de Cadacqués i direcció escènica de José Antonio Gutiérrez.

FOTO. ARSID LAGENFUSCH

El compositor Aribert Reimann, autor de la versió operística de *La casa de Bernarda Alba*

Montserrat Caballé rememorarà el concert inaugural de la primera edició del Festival

La veu, també en equip, serà així mateix protagonista destacada d'altres esdeveniments, com la versió de l'espectacular *Requiem* de Verdi –autor d'homenatge obligat i que protagonitza el cartell del Festival, obra d'Úrculo–, amb la presència de l'estimat Orfeón Donostiarra –de protagonisme intens en aquesta edició–, les veus d'Aquiles Machado, Williard White, Gloria Scalchi i Gorgina Luckacs, l'Orquestra de l'Òpera Nacional de Sòfia i la direcció musical d'Ernest Martínez Izquierdo. El mateix Orfeón Donostiarra serà el centre de la versió de la música que va compondre Serguei Prokófiev per a la pel·lícula *Ivan el terrible* d'un altre Serguei... Einstein. Hom comptarà amb un narrador de luxe, Juan Echanove, l'esmentada Orquestra de l'Òpera Nacional de Sòfia i la direcció musical del titular de l'Orfeón Donostiarra, José Antonio Sáinz Alfaro.

Tanquem aquest apartat amb la presència, enormement recomanable, d'un dels conjunts de-

dicats al cultiu del repertori preclàssic més prestigiosos. Ens referim a l'Orquestra i Cor de les Arts Florisants que dirigeix William Christie, que oferirà *L'allegro, il penseroso ed il moderato* de Händel, inspirada en un poema de John Milton. Música esplèndida, refinada, servida –cal insistir-hi– per un conjunt d'una gran vàlua.

Tres grans veus femenines, dues amb una història plenament consolidada, centraran sengles recitals de característiques individualitzades cadascun. Montserrat Caballé tindrà l'honor de reviure el concert amb el qual va inaugurar la primera edició del Festival, i fent el mateix en l'actual el proper dia 14 de juliol, en aquest cas acompanyada per joves membres de la nova generació de la lírica catalana –la seva filla, Montserrat Martí; Stefano Palatchi, Lluís Sintès– i Carlos Álvarez, Óscar Marín i Nomedá Kazlaus. El competent Miquel Ortega dirigirà aquest devessall d'àries i duos del gran repertori universal –Verdi, Donizetti,

FOTO: GLORIA RODRÍGUEZ

Núria Espert serà Medea a Peralada

Gounod, Saint-Saëns, Vangelis i el català Martínez Valls. El suport orquestral serà a càrrec de la Filharmònica de Budapest.

Seguint l'ordre cronològic, Ainhoa Arteta, la soprano donostiarra que viu un moment professional molt dolç, oferirà un recital acompanyada, per primera vegada a casa nostra, del seu espòs, el baríton Dwayne Croft, un cantant de reconegut prestigi; i acompanyats al piano per Alejandro Zabala.

La soprano de color Jessye Norman oferirà una mostra d'un vessant gairebé desconegut a casa nostra: la música religiosa en la versió d'una vintena de temes del compositor i pianista Duke Ellington, d'inesborrable record a Barcelona. Pot constituir un esdeveniment molt important.

Finalment, la poderosa soprano hongaresa Eva Marton serà la tercera gran dama de la lírica que actuarà a Peralada en una versió liederística de gran pes. Acompanyada al piano per Laszlo Kovács, interpretarà els *Wesendonk Lieder* de Wagner, els *Quatre Lieder* de Richard Strauss i els *Liederkreis* de Schumann.

L'Orquestra de Cadaqués commemora enguany deu anys de col·laboració amb el Festival, fet que serà festejat de manera es-

pecial amb un concert d'un re-
lleu especial que tindrà lloc el dia
15 d'agost amb direcció del seu
titular, Neville Merriner, i la
col·laboració de la coneguda pia-
nista russa Elisso Virsaladze.

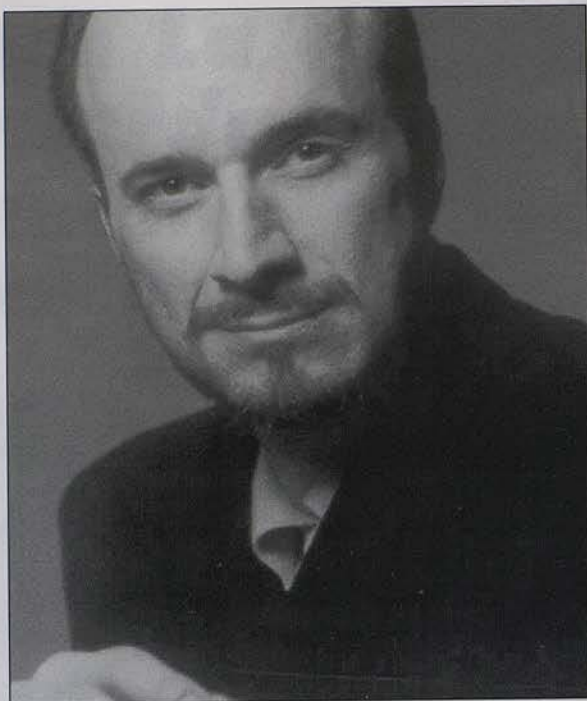
L'heterodox guitarrista fla-
menc Paco de Lucía serà un al-
tre nom destacat, com també els
germans Gerard i Lluís Claret,
que actuaran amb l'Orquestra
Nacional de Cambra d'Andorra,
que dirigeix el primer, en un pro-
grama en què destaca l'estrena
de l'obra encàrrec *Quinze anys*,
quinze minuts d'Albert García
Demestres dedicada a celebrar el
quinzè aniversari del Festival.

Un concert a càrrec del Cor Vi-
valdi-Petits Cantors de Catalu-
nya que dirigeix Òscar Boada i
un espectacle a càrrec de Tortell
Poltrona completen, amb un re-
cital dels guanyadors del Concurs
de Cant Montserrat Caballé, l'o-
ferta prèvia al sempre present
capítol dedicat al ballet, enguany
centrat en dues companyies afec-
tes a l'ortodòxia clàssica. El Ba-
llet de l'Òpera Estatal de Viena,
amb sengles coreografies de Ma-
rius Petipa i de Renato Zanella,
i el Ballet Nacional de Cuba, que
dirigeix la incombustible Alicia
Alonso, en una enèsima però
sempre celebrada versió d'*El llac
dels cignes*.

Cicle al Claustre Gòtic de Sant Domènec

Paral·lelament al Festival prò-
piament dit, hom inicia una se-
gona proposta que tindrà lloc fo-
ra del marc del castell, concre-
tament al Claustre de Sant
Domènec, iniciativa que també
auspicia l'Ajuntament de Pera-
lada i compta amb el suport de
l'empresa Vocal Technologies Eu-
ropa.

Entre el 15 de juliol i el dia 11
d'agost hi tindran lloc cinc con-
certs amb la presència de l'Or-
questra Simfònica del Vallès,
amb el seu titular, Salvador Bro-
tons, i Emili Brugalla com a pia-
no solista i la interpretació de la

El bariton
Dwayne Croft
debuta
al Festival

integral de l'obra
simfònica de Joa-
quim Serra. També
hi intervindrà el
Conjunt Orquestral
de Girona, que
dirigeix Cándid
Rodríguez, la pia-
nista Sira Hernán-
dez, el Quartet
Homs i el conjunt
Eaolia Arts.

Fa quinze anys una poderosa festa aplegà una mu-
nió de convidats al marc magnificient del Palau Reial
de Pedralbes per presentar una manifestació, el Fes-
tival de Peralada, que naixia amb aquests insòlits i
impressionants prolegòmens. Avesat com està un a
veure'n de tots els colors, no podia evitar legítima-
ment —experiència obligava ja aleshores— a deixar-
hi un cert, ni que fos mínim, marge d'escepticisme.

Quinze anys més tard la presentació del Festival té
lloc, de manera ja fins a cert punt consolidada, en
l'operatiu i pragmàtic espai del centre de la músi-
ca culta catalana no lírica durant un neuràlgic segle,
el Palau de la Música. Tot un canvi. Aleshores dues
conselleries ben representades pels seus caps res-
pectius —Turisme i Cultura— es disputaven el pro-
tagonisme, amb una clara preeminència de la prime-
ra. Ara cap representant institucional apareix en l'es-
cena —repetim-ho— operativa, i els discursos estan
dominats per la feina i per la realitat més estricta i
immediata.

Pel camí, i això és el que compta, Peralada ha con-
solidat la seva presència en el panorama musical es-
tival de les comarques catalanes del nord gràcies a
una línia, la seva, mantinguda amb una molt exac-
ta coherència; encara que la seva energia i poten-
cial hagi suposat una certa desertització al seu vol-
tant o una obligada reconducció de l'oferta prèvia
en aquest tipus de manifestacions. Definitivament,
aquell deix al·ludit d'escepticisme ha deixat de tenir
raó de ser. Peralada forma part ben afermada de la
història del gran espectacle musical a casa nostra.

Joan Albert Amargós estrenarà una òpera al Festival Grec

L'estrena de l'òpera *Euridice*, del compositor Joan Albert Amargós, és l'esdeveniment musical, dins de l'àmbit de la música culta, més important de la programació del Festival Grec 2001, un avenç de la qual acaba de ser presentat.

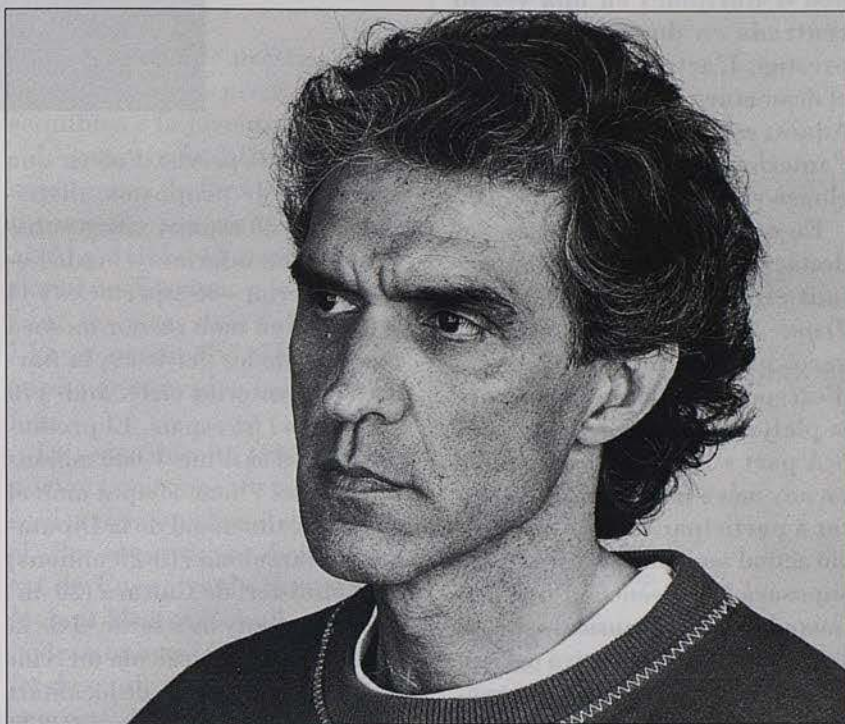
Per RRMC

Aquesta serà la segona edició d'aquest cabdal esdeveniment que dirigeix Borja Sitjà, i per tant suposa la confirmació d'una línia d'actuació nova que ha suposat fites tan significatives com la compactació de l'oferta —menys produccions, menys espais, una sola secció—, intensificar la col·laboració amb creadors locals, especialment els de la nova fornada, i posada en marxa d'una política de suport a la producció musical autòctona.

En aquesta línia se situa l'esmentada proposta que centra Amargós, de característiques originals, ja que l'espectacle és qualificat d'òpera amb titelles. En aquest sentit, cal advertir que compta amb llibret de Toni Rumbau, director del Teatre Malic. En el quadre d'interprets, hi figuren Claudia Schneider, Cristina Zavalloni, Albert Montserrat i Enric Maria Castignani, amb el suport instrumental del grup Barcelona 216 i direcció escènica de Luca Valentino. Les representacions tindran lloc del 2 al 9 de juliol al Convent dels Àngels.

Un altre esdeveniment en el

FOTO: ROS RIBAS

Joan Albert Amargós estrenarà una òpera amb titelles titulada *Euridice*

qual la música té un paper d'un interès notable és l'espectacle titulat *Jazz: Six syncopated movements* *Jump Star* que interpretarà la companyia IT Dansa Jove, vinculada a l'Institut del Teatre, i l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure, amb coreografia de Toni Mira i direcció musical de Lluís Vidal. Un fet especialment remarcable d'aquesta producció és que es basa en música de Winston Marsalis, també professor de la Juilliard School, que va confegir aquesta música per als seus alumnes.

En el mateix camp de la dansa cal fer esment igualment de la presentació de les companyies 2 i 3 del Nederlands Dans Theatre, amb coreografies del seu director, Juri Kylián, entre d'altres, i els espectacles de la companyia Mudances, que dirigeix Àngels Margarit, i la creació del coreògraf

Andrés Corchero i del pianista Agustí Fernández amb el títol de *A modo de esperanza*..

La música popular una vegada més ocuparà un lloc destacat amb actuacions de figures del gran món internacional, com Milton Nascimento i Gilberto Gil, Celia Cruz, Bebo Valdés, George Benson i els locals Maria del Mar Bonet, amb els seus habituals recitals a la plaça el Rei, Els Pets, Toti Soler, Estrella Morente, etcètera.

Don Joan de Molière inaugurarà el Festival

Com sempre, l'espectacle inaugural es presenta amb un relleu particular; a l'edició d'enguany serà l'obra *Don Joan* de Molière, amb dramatúrgia d'Ariel García Valdés i Lluís Homar en el paper

principal. Serà al Teatre Grec, espai que en l'edició d'enguany acull quatre espectacles, tots d'un pes molt acusat. Els altres seran, ultra un recital de l'argentina Susana Rinaldi, la versió de *Bodas de sangre* de Federico García Lorca amb dramaturgia de Ferran Madico i la impressionant *Medea* d'Eurípides en una versió centrada en dos noms de gran prestigi. L'actriu Núria Espert i el dramaturg Michael Cacoyanis. Aquest espectacle s'oferirà, com l'anterior, en versió castellana, i clourà el festival.

En un altre ordre de coses, cal destacar la presència de l'important espectacle eqüestre titulat *Tríptic*, a càrrec del Théâtre Zingaro, una d'aquelles propostes d'excepció que tindrà com a marc la platja de la Mar Bella.

A part s'ha de fer esment que un any més s'ha convidat una ciutat a participar-hi, que en l'edició actual serà Buenos Aires. Això suposarà la presència d'una ambaixada teatral i musical sobre el paper molt representativa del moment creatiu de la capital argentina. Remarquem-ne, a més del ja esmentat recital de Susana Rinaldi, l'espectacle *El fulgor argentino*, en què es barregen teatre i dansa en una proposta molt original i creativa.

L'Orquestra de Cambra Teatre Lliure donarà suport a un suggeridor espectacle de ballet a càrrec d'IT Dansa

En total, és previst d'oferir una setantena de propostes, distribuïdes en 30 espais, xifres substancialment inferiors a les de l'edició anterior —86 espectacles i 34 espais—, i en molt menor mesura respecte de les del 1999, la darrera de l'anterior cicle, amb 170 propostes i 61 espais. El pressupost global és d'uns 1.000 milions de pessetes i hom compta amb el suport institucional de la Diputació de Barcelona (18-20 milions) i del Ministeri de Cultura (20 milions), i un any més sense el de la Generalitat. Hom calcula un reintegrament per venda de localitats d'uns 500 milions de pessetes; la resta és aportació municipal a aquest festival que constitueix un dels referents més definitoris de la política cultural barcelonina pel que fa a l'àmbit de les arts de

l'espectacle. I, en definitiva, una manifestació d'una enorme envergadura i d'un elevat nivell d'assumpció social.

A tall d'apèndix subratllat, ja finalment, que enguany es commemora el vint-i-cinquè aniversari del Grec amb Ajuntament democràtic. En definitiva, d'aquella explosió que va significar l'any 1976 un festival gestionat amb una gran empena i sentiment de llibertat, fet que no va impedir caure en contradiccions que van condicionar-ne el futur, i amb aquell eufòric plantejament assembleari dels primers moments. Hom celebrarà aquesta fita amb una gran festa per a la professió, la realització de la qual hom ha encomanat a Mario Gas, i també amb l'edició d'un llibre commemoratiu.

catàlunya música / revista musical catalana

CATALUNYA MUSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA

C/ Sant Fancesc de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/líbeta atenguin els rebuts que els presentarà CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, pel pagament de la meua subscripció a "CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA"

Nº Entitat Nº Agència Dígit control Nº Compte

Titular Banc/Caixa Agència
Adreça agència Població Signatura

Cal omplir les dades correctament

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms Professió
Carrer Telèfon
Població Dte. Província

Desitjo subscriure'm a partir del número ☐
amb la quota anual de 4.200 ptes. ☐
semestral de 2.350 ☐

Faré efectiu l'import mitjançant

☐ taló bancari adjunt.

☐ domiciliació bancària. Per a subscripcions a l'estranger, consulteu el preu.

Societat de Concerts de Barcelona

Un cicle adreçat al públic jove

Un grup de joves professionals de la música s'han engrescat a iniciar un cicle de concerts pensat bàsicament per atreure un públic jove.

Per MONTSERRAT PUIG

Així, seguint l'exemple de Pau Casals, que va formar l'Orquestra que duia el seu nom, han creat una societat de concerts amb el nom de Societat de Concerts de Barcelona, i que van presentar al començament d'abril al Casal del Metge amb el prestigiós pianista Joseph Banowetz, que en la primera part va tocar en solitari J. S. Bach, F. Chopin i F. Liszt, i en la segona el *Concert per a piano i orquestra* núm. 23 K. 488 en La major de W. A. Mozart, ja acompanyat de l'Orquestra d'aquesta Societat de Concerts.

El pianista nord-americà Josep Banowetz, catedràtic i cap del departament de piano de la Universitat de North Texas, dels Estats Units, ha volgut apadrinar aquesta iniciativa dels joves músics catalans. Banowetz té un nombre considerable d'enregistraments discogràfics per a les firmes Naxos i Marco Polo, i Altarius, i és també autor del llibre *El pedal pianístic* publicat per la Universitat d'Indiana, que ha estat traduït a set idiomes.

La idea d'aquests joves professionals de la música és atreure l'atenció d'un sector del públic que no acostuma a anar a concerts, en part per l'aspecte econòmic. La Societat de Concerts de Barcelona pretén por-

tar intèrprets de prestigi internacional i que els preus siguin assequibles a la joventut.

L'empresa és difícil, però les seves ganes de fer i escoltar bona música són immenses, per això, gràcies a la xarxa professional de relacions pensen aprofitar les gires dels solistes per l'Estat espanyol o el Sud d'Europa per convidar-los a Barcelona.

La seva filosofia també és important, perquè entenen que no és el mateix un abonat que un soci. Per al president de la Societat de Concerts de Barcelona, Melani Mestre Rebull, els socis podran opinar i fer propostes pel fet de sentir com a seu el cicle de concerts. L'objectiu és oferir a la gent jove concerts amb repertoris originals i amb intèrprets de qualitat a preus assequibles a la butxaca, ja que aquest és el públic que el dia de demà omplirà les sales de concerts, i com més aviat comencin a freqüentar-les, millor. No és just que el poder adquisitiu allunyi la joventut de les sales de concerts.

Melani Mestre Rebull, pianista i president de la Societat de Concerts de Barcelona, i els seus companys i companyes, tots músics professionals i que sovint actuen a l'estranger, saben que l'empresa és ambiciosa i comporta dificultats, però estan segurs que se'n sortiran per la seva convicció i pels bons contactes amb professionals estrangers.

La seva idea és combinar la presència i actuació de músics consagrats amb la d'altres a l'inici de la seva carrera, i donar oportunitats també als professionals de la música de Catalunya.

VERANO MUSICAL EN LOS PIRINEOS

Cursos internacionales julio 2001

VII°

PIANO Curso de Música de Vilaller
Jun Kanno
Carmen Martínez
Michiko Shoji
del 4 al 15 de julio

FLAUTA
Salvador Gratacós

VIOLÍN
Michael Barta
Eva Graubin

VIOLONCHELO
Iñaki Etxepare
Daniel Groscurin

CANTO Y MÚSICA DE CÁMARA
Maria Dolors Aldea, soprano
Lluís Vila i Casañas, director

MÚSICA DE CÁMARA INSTRUMENTAL
Los profesores del curso

MASTERCLASES
Enrique Santiago, viola
Luiz de Moura Castro, piano

COLABORAN:
Bridget de Moura, pianista
Albert Giménez, pianista

PIANO Curso de Música de Vielha
Ludovica Mosca
David Westfall

ÓRGANO del 17 al 28 de julio
Bridget de Moura

VIOLÍN
Manuel Guillén
Vartan Manooagian

VIOLA
Karsten Dobers

VIOLONCHELO
Peter Thiemann

CLARINETE
José Luis Estellés

OBOE
Washington Barella

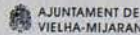
MÚSICA DE CÁMARA INSTRUMENTAL
Los profesores del curso

MASTERCLASES
Franco Medori, piano

COLABORAN:
Bridget de Moura, pianista
Seon-Hee Myong, pianista
Annick Puig, violín

DIRECCIÓN DE LOS CURSOS
Carme Passolas

PROMOTORS:

INFORMACIÓN E INSCRIPCIONES

Escuela de Música Juan Pedro Carrero
Carme, 15-17, local int. 2a 08001 BCN
Tempus_Mundi@rocketmail.com
Tel. 93 301 07 18 Fax. 93 412 05 82
www.juanpedrocarrero.com

II Festival de Músiques Religioses del Món

Música i religió a la Catedral de Girona

El 29 de juny comença la segona edició del Festival de Músiques Religioses del Món de Girona, que presenta una oferta ampliada de concerts i continguts gràcies a l'èxit obtingut l'any passat (hi van assistir més de 6.000 persones). Destacats intèrprets d'aquesta disciplina musical, pertanyents a religions diferents, i amb la presència dels coneguts Simon Estes i Sor Marie Keyrouz, fan d'aquesta proposta, que acaba el 8 de juliol, una cita molt interessant, acompanyada d'altres activitats que li donen un caire turisticocultural amb totes les intencions.

Per RRM C

Inspirat directament en el seu homònim i veterà festival de Fes (Marroc), les propostes musicals es classifiquen en quatre blocs religiosos, amb les seves variants: islàmic, hindú, jueu i cristià, i tenen lloc a la Catedral de Girona i a les escales de la Catedral (a tall de graderia magnífica), on es faran la majoria dels concerts de religió no cristiana (tot respectant els seus orígens).

Per començar, un concert de l'Ensemble Nesidu-I-Huda de Bòsnia, el 29 de juny a les escales de la Catedral (22,30 h). Aquest cor sufi masculí, fundat el 1985 per Mehmed Bajraktarevic, oferirà cants sufis sobre textos de poetes perses i turcs.

El 30 de juny, la Catedral (20 h) acull l'Scola Gregoriana Bruguensis. Aquest cor belga de reconegut prestigi, creat i dirigit per Roger Deruwe, oferirà obres del repertori gregorià.

La tercera cita ve de la mà del

Scola Gregoriana
Bruguensis

baix baríton nord-americà Simon Estes. Acompanyat al piano per Donald Ryan, el cantant, que posseeix un gran sentit religiós, oferirà un repertori basat en negro-espirituals, *gospel* i àries operístiques de caràcter religiós de Verdi i Wagner; a les escales de la Catedral (22,30 h).

L'1 de juliol (Catedral, a les 20 h), el grup Musica Reservata —grup especialitzat en el repertori del Renaixement, principalment de polifonia espanyola—, dirigit en aquesta ocasió pel britànic Andrew Carwood, ofereix, entre altres obres, el *Magnificat a 8 veus* de Josep Gaz, una obra recuperada de la Capella de Música de Girona, dels segles XVII i XVIII.

També l'1 de juliol, a les escales de la Catedral (22,30 h), la religió hinduista serà present de la mà de dos grups (veu, música i dansa), Manochhaya & Ensemble i Jhaveri Sisters & Ensemble.

El 2 de juliol, a la Catedral (20 h), l'organista Jonatan Carbó interpretarà obres, per a aquest instrument, del barroc i segle XX, concretament de Messiaen, Bach i Reger.

La música litúrgica de les sinagogues orientals representa la branca musical jueva de la mà del grup francès Ensemble Naguila. Aquesta formació, amb dos músics jueus i dos músics musulmans, ha recollit els cants i rituals tradicionals juevosefardites. El concert serà a les escales de la Catedral el 2 de juliol (22,30 h).

Un petit descans en forma de pel·lícula. El 4 de juliol, cinema a l'aire lliure, a les escales de la Catedral (22,30 h), amb el film *L'estranger*, de Martina Catel-la. Aquesta pel·lícula anglesa (en versió original en anglès i subtítols en català) explica la recerca dels orígens musicals d'un jove anglès de pares pakistanesos que compon música fusionant la música anglesa moderna amb la tradicional dels seus pares. Aquesta recerca el du al Pakistan, on coneixerà la seva cultura original.

El 5 de juliol el grup pakistanès panjabí Faiz Ali Faiz & Rehmad Ali Qawwals recrearà els cors sufis panjabís més tradicionals, a les escales de la Catedral (22,30 h).

Novament la Catedral (20 h) serà l'escenari del concert del 6 de juliol protagonitzat pel baix Pau Bordas i l'organista Jordi Reguant, que oferiran un repertori barroc amb obres de Monteverdi, Casanoves, Cazzati, Gallés, Campra i Baguer.

El mateix 6 de juliol, a les escales de la Catedral (22,30 h) actuarà el Grup de Percussions dels Temples de Kerala, Índia, sota el mestratge de Mattanur Shankarankutty, que oferirà els rituals sacres *thayambaka* i *panchavadyam*.

La religió cristiana ortodoxa ve de la mà del Cor Philippópolis, de Bulgària, dirigit per Christo Ara-

badjiev, amb el baix Diman Panchev. Aquest cor masculí oferirà a la Catedral (20 h) les obres més rellevants del repertori ortodox.

El 7 de juliol la música religiosa de l'Alt Egipte serà representada per un dels seus intèrprets més destacats, Sheik Ahmed Mammad Barryn & Ensemble; serà a les escales de la Catedral (22,30 h).

Finalment, el Festival es clourà el 8 de juliol. Primer amb l'actuació de la Capella de Música de Santa Maria del Mar, a la Catedral (20 h), dirigida en aquesta ocasió per Mireia Barrera. La formació vocal oferirà obres *a cappella* d'autors del segle XX: Britten, Copland, Vila, Busto, Nees, Bárdos i Poulenc. Després, a les escales de la Catedral (22,30 h), serà Sor Marie Keyrouz & Ensemble La Paix qui clouran amb una actuació estel·lar la part musical d'aquest Festival amb un repertori format per cànctics litúrgics de les esglésies orientals.

Més oferta cultural per completar l'entorn musical

La Universitat de Girona organitza durant el Festival una sèrie d'activitats que complementen l'oferta musical tot atorgant-li una autèntica dimensió cultural que paga la pena d'aprofitar. Aquesta oferta es tradueix en dos cursos de música, de pedagogia musical amb professors del Trinity

Sor Marie Keyrouz

College de Londres (4, 5 i 6 de juliol) i una *master class* d'interpretació de música religiosa vocal del Renaixement amb Andrew Carwood; una sèrie de conferències (sufisme, esglésies d'Orient, música i danses hinduistes i la presència de l'Islam a Girona; a càrrec de Víctor Pallegà, Sebastià Janeras, Katia Lègeret i Dolores Bramon, respectivament), i l'edició del Llibre del Festival, una obra molt acurada que esdevindrà sens dubte una eina de gran utilitat, amb la col·laboració de signatures destacades de la musicologia de casa nostra.

D'altra banda, i en el vessant més turístic i comercial, el Festival coincidirà amb una mostra gastronòmica, una sèrie d'exposicions, tallers i espectacles in-

fantils.

Girona, ciutat que durant la seva història ha estat bressol de diverses cultures i religions, vol ser promocionada en aquest sentit. L'alcalde de Girona, Joaquim Nadal, va manifestar que "amb aquest Festival volem donar a la ciutat una certa singularitat i personalitat específica dins el mapa dels festivals estiuencs europeus. Volem que aquesta manifestació cultural sigui un dels productes de promoció de Girona". Joaquim Nadal també va anunciar la propera construcció d'un nou auditori a la Devesa, al costat del Palau de Congressos, amb un aforament per a 1.300 persones, i una sala de cambra per a 400 persones. És previst que les obres comencin aquest juny i que s'allarguin uns tres anys.

D'altra banda, el director artístic del Festival de Músiques Religioses del Món, Josep Lloret, va destacar la qualitat de totes les actuacions, tot destacant-ne, justament, el primer i darrer concert (el grup de Bòsnia i Sor Marie Keyrouz), els intèrprets dels quals dediquen esforços a una tasca permanent en favor de la pau a través de la música.

Cal destacar també que el marc de les actuacions, la Catedral i els seus voltants, han estat objecte d'una restauració integral, de la qual es podrà gaudir ja durant el decurs del Festival, que compta amb un pressupost de 65 milions de pessetes.

CLASSE MAGISTRAL D'INTERPRETACIÓ DE MÚSICA RELIGIOSA VOCAL DEL RENAISSAMENT

Girona, 2 de juliol de 2001

Direcció: Andrew Carwood

Coral pilot: Musica Reservata

Dirigit a cantants, directors i conjunts vocals

DATA LÍMIT D'INSCRIPCIÓ:

28 de juny / Preu: 3.000 PTES / Número màxim d'alumnes: 30

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS: Centre Cultural de la Mercè

Pujada de la Mercè, 12 17004 Girona

Telèfon: +34 972 22 33 05 / Fax: +34 972 21 83 45

e-mail: musiquesreligioses@ajgirona.org / www.musiquesreligioses.ajgirona.org

REPERTORI A PREPARAR:

Tomás Luis de Victoria: 6 responsoris de Divendres Sant (Edicions Chester Music) Magnificat primi toni a 8 veus (Edicions Mapamundi)

11 Festival de
músiques religioses
del Món Girona
del 29 de juny al 8 de juliol de 2001

MIKROKOSMOS

"Aplech
d'autògrafos"

Amb aquest títol m'ha pervingut, en fotocòpia de l'original, un bell opuscle integrat per una cinquantena de dedicatòries autògrafes de personalitats del món cultural català, adreçades a Manuel Rocamora i Rivera.

Manuel Rocamora (Barcelona 1863-1948) fou escriptor, advocat i procurador dels tribunals. La seva inquietud el portà a formar part de diverses entitats culturals (Orfeó Català, Centre Excursionista de Catalunya, Jocs Florals, etc.) i tingué també una gran activitat periodística i literària.

Aquest quadern —que dec a l'amabilitat de l'amic Jordi Subirà, actual president de la Federació Catalana d'Entitats Corals, i nét del destinatari de les endreces esmentades— és un bell exponent d'aquella inquietud cultural que impregnà extensos sectors socials del país en el període comprès entre la dècada dels anys vuitanta del segle XIX i fins ben entrat el segle XX.

L'opuscle de referència s'obre amb un escrit de mossèn Jacint Verdaguer i és clos amb un de l'any 1947, de Francesca Bonnemaison, vídua de Verdaguer i Callís. En l'endemig, hi ha mostres significatives de figures rellevants (de mossèn Jaume Collell a Joan Maragall, de Narcís Oller a Antoni de Bofarull, d'Àngel Guimerà a Dolors Monserdà de Macià, etc.).

La música, el folklore i les entitats musicals hi són presents en les dedicatòries musicals (Francesc Alió, Francesc Pujol, Lluís Millet —extremament colpidora!—) i en les literàries (Joaquim Rubió i Ors, Joaquim Cabot, Aureli Capmany —amb un suggeridor treball sobre la dansa—, Joan Llongueres, Pasqual Boada i Lluís M. Millet).

Aquest opuscle és pràcticament desconegut d'estudiosos i investigadors, per la seva condició de pertinença privada. I si en dono notícia, és perquè el concepte d'una importància notòria pel que fa a completar dades literàries, musicals i històriques dels autors que el configuren.

Tant de bo algú, arran d'aquest escrit, se senti estimulat a conèixer-lo...

Pere Artís

Àmplia i diversificada oferta per a la Festa de la Música

El pròxim dia 21 de juny, com ve sent habitual els darrers anys, Barcelona viurà la Festa de la Música, manifestació auspiciada en el seu dia per l'exministre de cultura francès Jacques Lang, amb la pretensió de fer que la societat prengui consciència del fet musical en tota la seva diversitat.

A Barcelona aquesta iniciativa es produeix a instància de l'Institut de Cultura de Barcelona. Enguany s'ha preparat, com sempre, un programa en què conflueixen molt diversos tipus d'expressió musical, des de les cultes a les més populars, totes amb una gran gamma de matisos.

Entre les manifestacions més importants cal fer esment del concert que oferirà l'OBC a l'Auditori amb direcció de Salvador Brotons, concert que també comptarà amb el suport de corals de la FCEC. De característiques rotundament oposades, la plaça de la Catedral acollirà una divertida simfonia d'ampolles protagonitzada per un miler de nens i nenes de les escoles que integren l'EMIPAC.

El Maremàgnum, espai emblema de l'oci barceloní modern, acollirà la música de caire més jove, mentre que l'Escola de Música Diesi proposarà novament els titulats "bateigs musicals" per mitjà de la instal·lació de carpes on s'oferiran classes gratuïtes de diversos instruments. Elisenda Carrasco dirigirà, a la plaça de la Catedral, la cantata *El creuer*, interpretada per alumnes i professors de l'Escola Municipal de Música.

ca Casal dels Nens (250 cantaires i 40 instrumentistes).

Ciutat Vella serà ocupada per una munió de propostes en espais tan emblemàtics com el Museu Marès, Museu Tèxtil, Escola Cervantes, Església de Santa Anna, Capella Marcús, Pati Llimona..., amb concerts de piano, jazz, cuplet, flamenc, ballet, cant, música celta.

Per la seva part, el Cor Madrigal, que enguany commemora el seu 50 aniversari, aprofitarà la diada per oferir un concert d'un repertori especial.

Altres manifestacions inclouen *gospel*, música folk, participació de cors infantils, intercanvis amb grups de Berlín, París, Nàpols, etcètera, concerts a diversos districtes, les habituals carrosses musicals que el Taller de Músics passejaren per la Rambla, i la Fira de la Música, així mateix instal·lada a la Rambla.

Cal fer un esment destacat de la celebració del Memorial Anna Ricci, en homenatge a aquesta distingida cantant morta recentment; acte que tindrà lloc al Foyer del Gran Teatre del Liceu. ■

Guanyadors del darrer Concurs Permanent
de Joventuts Musicals d'Espanya

En la fase de vent-fusta van resultar guanyadors: amb el primer premi, Marcos Pérez (Tenerife), clarinet, i amb el segon premi, Miquel Pérez (Astúries), clarinet. En la fase de vent-metall va obtenir el primer premi Esteban Battallán (Pontevedra), trompeta, i el segon premi Rubén Perelló (València), trombó. Va rebre una menció especial del Jurat, Pablo Lago (Pontevedra), trompa. El primer i segon premis de la fase de percussió no es van concedir.

Els guanyadors participaran en la gira de concerts de la xarxa del Pla de Concerts de Joventuts Musicals d'Espanya, que compta amb vuitanta associacions arreu de l'Es-

tat i que l'any passat va oferir dos-cents concerts amb els guanyadors del concurs. Els guanyadors també tindran la possibilitat de tocar amb l'Orquestra Simfònica de RTVE, fer un enregistrament en solitari per a la col·lecció de CD "Jóvenes Intérpretes", intercanvis internacionals, participació en altres concursos, etc.

La propera convocatòria es farà a Granada el novembre vinent i serà dedicada a les modalitats de cant, cambra instrumental i/o vocal i arpa. Per a més informació: Secretaria de Joventuts Musicals d'Espanya. Tel.: 93.244.90.50. Fax: 93.265.90.80. A/e: jjmmpain@jazzfree.com ■

El Primer Palau, de gira

Una vegada més, de la mà de la Fundació Gran Enciclopèdia Catalana, el cicle El Primer Palau ha endegat una gira per diversos indrets de Catalunya. Concretament, a vuit poblacions: Berga, Terrassa, Balaguer, Figueres, Reus, el Vendrell, Palamós i Sitges, amb la participació dels intèrprets més destacats del cicle de l'edició de la temporada actual. Es tracta de la violoncel·lista Svetlana Tovstukha, el pianista Lluís Rodríguez Salvà i el violinista Felipe Rodríguez.

Nou premi per a Agustí Charles

L'obra Piano Quartet d'Agustí Charles Soler va ser premiada en el Concurs Internacional del Musikalischer Frühling de Lüneburg (Alemanya), amb una dotació econòmica de 8.000 marcs.

Aquesta obra, composta l'any 1998, serà estrenada aquest 24 de maig per l'Scardanelli Quartet i la pianista Elisaveta Blumina, en la temporada de concerts del Landkries Lüneburg.

Nova edició del cicle Ribermúsica

Des del passat 4 d'abril i fins al 28 de juny té lloc la cinquena edició del Cicle de Concerts a les Galeries d'Art, Ribermúsica. Enguany són 27 galeries d'art dels barris barcelonins de la Ribera, Barri Gòtic, el Raval i l'Eixample.

El concert inaugural va tenir lloc el passat 4 d'abril a la Galeria Magent, en el qual el pianista Damián Hernández va interpretar *Quadres d'una exposició* de Mussorgski.

Per a més informació: tel.: 93.319.30.89. Fax: 93. 310.38.41. A/e: ribermusica@arrakis.es

TANGENTS

Urtext

En el camp de la interpretació musical cada vegada s'imposen més les versions autèntiques. Passa que si tradicionalment s'ha interpretat una determinada versió, quan es troba la partitura original la primera s'abandona i, en lloable zel, els millors intèrprets s'aboquen a la primigènia. Hi ha com un desig d'autenticitat que es tradueix també en la interpretació amb instruments d'època per recrear la música de la manera més semblant a com fou concebuda. En teatre passa exactament a l'inrevés. Un director d'escena acabat de sortir de l'ou et pontifica que la llargada d'una determinada obra de Shakespeare la fa irrepresentable i la talla per on li sembla. S'adapta Molière, es mira amb suficiència Lope de Vega i es retalla Wedekind. El director déu, el que té la vareta màgica de fer tornar a la vida un text, s'imposa al "desgraciat" que va escriure l'obra. La mescla de música i teatre que és l'òpera, està passant d'un criteri a l'altre.

Des de la negativa d'un director musical a dirigir l'òpera *Carmen* tal com ens ha arribat -"jo vull dirigir Bizet i no Guiraud", em deia- a les produccions de Wernicke que en les òperes de Händel canvia l'ordre de les àries i àdhuc n'hi inclou que no són d'aquella òpera, hi ha tot un salt.

Recrear una òpera completament potser sí que és fer museu. Penso, però, que dotant-la d'uns decorats elaborats ara -tot i representant l'època que marca el llibre- i amb cantants i criteris interpretatius actuals, és ja una renovació suficient, i si es fa bé pot continuar vigent i tenir vida. Cap veritat, però, és absoluta. Una *Carmen* encara més modificada que l'arranjada per Guiraud, adaptada a conjunt de cambra, és la que ens va donar Peter Brook i era un espectacle rodó. Les modificacions no eren capricioses: va reduir l'òpera a la seva essencialitat per fer-la àgil, transportable i rendible en una gira que va durar més de dos anys. I se'n va sortir. També els néts de Wagner -Wieland i Wolfgang- van rellançar Bayreuth no com a temple de la fidelitat wagneriana sinó com a innovació permanent en la seva presentació escènica, tot creient que així la producció del geni continuaria interessant el nou públic. (Jo penso que són les millors veus de cada moment i les magnífiques i fidels interpretacions musicals les que hi han atret els melòmans de tot el món.)

Salvant, doncs, excepcions i petites proporcions tolerables, em preocupa que el teatre, en els seus criteris actuals, s'imposi a la música. Sóc d'aquells que encara creuen en "prima la música e poi le parole..."

Jordi Maluquer

escola de pedagogia musical

MÈTODE IRENEU SEGARRA

CURSOS DE FORMACIÓ PER A MESTRES ESPECIALISTES I PROFESSORS DE MÚSICA 2001 - 2002

- Educació Infantil
- Educació Primària
- Educació Secundària
- Escoles de Música i Conservatoris
- Informàtica musical
- Gestió d'Escoles de Música

TALLERS MONOGRÀFICS ESPECIALITZATS

Cursos d'estiu i d'hivern

consulteu pàgina web
www.epmusical.com

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament

Informació i matrícula:

c/ Mn. Àngel Rodamilans, 130
08222 Terrassa
Telèfon: 93 783 79 72
Fax: 93 786 06 02
e-mail: cursos@epmusical.com
<http://www.epmusical.com>

de dilluns a divendres de 9 a 13 del matí

Ajuntament d'Igualada

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA
CONSERVATORI DE GRAU MITJÀ D'IGUALADA
"Mestre Joan Just i Bertran"

CURS INTERNACIONAL DE DIRECCIÓ D'ORQUESTRA

ANTONI
ROS MARBÀ

ORQUESTRA
SIMFÒNICA
DEL VALLÈS

IGUALADA

Del 30 de juliol
al 7 d'agost
de 2001

Informació i inscripcions:

Passeig Verdaguer, 84-86
IGUALADA

Tel. 93 804 41 55

Fax 93 805 54 90

a8055427@centres.xtec.es
http://www.aj-igualada.net/escolamusica

Premi ex aequo en el 21è Concurs per a Joves Compositors Premi Frederic Mompou

Van resultar guanyadors *ex aequo* d'aquest concurs organitzat per Joven-tuts Musicals de Barcelona, Manuel M. Burgos (Madrid) amb l'obra *Reminis-cere* i Ramon Andreu i Gené (Tàrraga) amb l'obra *Quatuor*. Els guanyadors del Premi Frederic Mompou (d'aquesta edició corresponent a l'any 2000) passen a ser Compositor Jove de l'Any dels concerts de la Xarxa de Clàssica i Jazz a Catalunya.

Les dues obres premiades seran es-

trenades pel Quartet de Corda Agui-naga. De moment s'ha estrenat *Quatuor* de Ramon Andreu, el passat 27 de març a l'auditori de l'SGAE de Barcelona, en el cicle Nous Repertoris Música XXI.

D'altra banda, la convocatòria de l'any 2001 és dedicada a composicions per a orquestra de cambra, tot desapareixent el segon premi, amb una dotació econòmica de 250.000 pessetes. Informació: www.terra.es/personal/jmb.bcn A/e: jmb.bcn@suport.org ■

CONVOCATÒRIES

VI CONCURS INTERNACIONAL DE CANT LUIS MARIANO. De caràcter biennal i destinat a la promoció de joves cantants en el món líric, se celebrarà entre els dies 12 i 14 de juliol a la ciutat basca d'Irún. Hi poden participar cantants de qualsevol nacionalitat entre 18 i 32 anys complerts el 2001 per a veus femenines i entre 20 i 35 anys complerts el 2001 per a veus masculines. S'atorgaran tres premis: 1.500.000, 750.000 i 500.000 pessetes, més un premi especial de 500.000 a la millor jove promesa. Hi haurà tres proves, eliminatòria, semifinal i final. La data límit d'inscripció és el dia 31 de maig de 2001. Per a més informació i programa que cal preparar: VI Concurso Internacional de Canto Luis Mariano. Fundación Municipal de Música de Irún. Villa Mª Luisa-Mendibil Ap. 41. 20302 Irún. Tel.: 943.61.77.31. Fax: 943.61.43.64. A/e: conservatorio.irun@udal.gipuzkoa.net

XXI CURS D'INTERPRETACIÓ L'ORGUE A LA PENÍNSULA IBÉRICA. Impartit per Josep M. Mas i Bonet, tindrà lloc entre els dies 7 i 11 d'agost a Montblanc. El programa del curs, a més de diverses obres escollides pels alumnes, desenvoluparà obres de Cabezon, Rodrigues Coelho, Correa de Arauxo, Bruna, Ximenez i Cabanilles. La data límit d'inscripció és el dia 15 de juny. Informació: Secretariat del Curs d'Interpretació. Sra. Micheline Mas. Apartat de correus 531. 43200 Reus. Tel. i fax: 977.77.37.99. A/e: jmmasbonet@teleline.es

16è CURS INTERNACIONAL D'ESTIU COS I MÚSICA. Organitzat per l'Escola de Treballs Corporals i Artístics de Barcelona, el curs tindrà lloc del 7 al 14 de juliol al Palau Maricel de Sitges. Les matèries seran: Mètode Cos-Art, per a músics (Yiya Díaz i Maria Belizán), per a adolescents (Montserrat Martorell Fabregat i Carme Curió) i vida quotidiana (Yiya Díaz i Maria Belizán); piano (Yiya Díaz), veu (Mont-

serrat Martorell Codina), flauta (Giuseppe Nese) i psicologia de la música (Melissa Mercadal). La data límit de matriculació és el dia 26 de juny. Per a més informació: Escola de Treballs Corporals i Artístics de Barcelona. Martí, 76, pral. 2a. 08024 Barcelona. Tel. i fax: 93.210.18.30.

IV PREMI INTERNACIONAL DE COMPOSICIÓ. Amb la finalitat d'estimular i difondre la producció d'obres simfòniques contemporànies, hi poden participar tots els compositors (amb una sola obra) amb obres de qualsevol estil (descartant concerts per a solista, òperes i oratoris) adequades a l'orgànic de l'Orquestra Simfònica de Balears "Ciutat de Palma" (2.2.2.2 - 4.2.3.1 - arpa - piano - celesta - percussió - cordes) d'una durada no superior als 20 minuts. S'atorgarà un premi de 2 milions de pessetes i l'obra s'estrenarà durant el Festival de Música Contemporània Encontre Internacional de Compositors, que organitza la Fundació ACA. La data límit de recepció d'obres és el dia 31 d'agost. Per a més informació: Fundació ACA. Son Bielí. 07311 Búger. Tel.: 971.51.65.01. Fax: 971.51.65.02.

CURSOS DE GUITARRA DEL FESTIVAL DE GUITARRA DE CORDOVA. Guitarra flamenca, a càrrec de Francisco Santiago Marín. Manolo Sanlúcar, J. A. Rodríguez. Manolo Franco i Rafael "Merengue"; guitarra clàssica, Roland Dyens i Manuel Barrueco; guitarra antiga, Paul O'Dette; composició, Leo Brouwer; ball flamenc, Inmaculada Aguilar i Javier Latorre; i psicologia aplicada a la música, Jorge Orozco. Els cursos tindran lloc entre els dies 4 i 14 de juliol i tenen places limitades. Per a més informació (dates, nivell d'estudis i altres requisits): F.P.M. Gran Teatro. Festival de Guitarra de Córdoba 2001. Av. Gran Capitán, 3 14008 Córdoba. Tel.: 957.48.02.37/957.48.06.44. Fax: 957.48.74.94. www.guitarrecordoba.com

Billy Budd, en el zenit del concepte modern d'òpera

Billy Budd de Benjamin Britten. Llibret d'E. M. Forster i Eric Creozier. Bo Skovhus, Philip Landgridge, Eric Halfvarson, Robert Brik, Roy Stevens, Konstantin Grony, John Macurdy, Francisco Vas, Eduard Giménez, Lluís Sintès. Direcció escènica: Willy Decker. Escenografia i vestuari: Wolfgang Gussmann. Direcció musical: Antoni Ros Marbà. Producció: Òpera de Colònia. Gran Teatre del Liceu. 11 d'abril de 2001.

Per J. COMELLAS

La versió que ens acaba d'oferir el Gran Teatre del Liceu de *Billy Budd* no és d'aquelles que provoquen en el públic, o determinats sectors d'aquest, crits desmesurats i sovint histèrics d'entusiasme. No és aquest el cas... afortunadament. Però sí que deixa en l'ànim un solatge de densitat, de classe, de gruix artístic, d'emoció continguda, d'interrogants oberts, de cosa inacabable o molt perenne. I aquest em sembla que és un elogi important, perquè situa l'espectacle operístic en el nivell d'autèntica transcendència; no en el del buit exercici circenc basat en el tòpic "més impossible".

En aquest esplèndid i solidíssim *Billy Budd* de què acabem de gaudir, hi ha molt de l'ideal de l'espectacle operístic; de la fusió fluida i natural de gran contingut musical i de gran contingut literari. El seriós treball de Vladimir Junyent que vam publicar en el número d'abril com a precrítica ens estalvia d'afegir-hi massa pel que fa al contingut de l'obra. Sobre un canemàs literari molt sòlid, ben traduït pels llibretistes, Benjamin Britten, un músic hàbil, capaç de saber transcendir amb una visió personal els convulsos viarans formals que va congregar el segle XX en què es va moure, va bastir una partitura d'una idoneïtat esplèndida. Britten, com Melville i els seus llibretistes, han sabut posar molt bé, en el mare clos que és el vaixell *Indomitable* tot un món, de la mateixa manera que un autor teatral també anglès i coetani, Arnold Wesker, va saber fer el mateix en una cuina d'un res-

FOTO: A. BOFILL

taurant. El món clos i atapeït de vida esdevé reflex d'una metarealitat universal, amb la seva poderosa concentració de tensions humanes que esclaten inevitablement en tragèdia.

L'aparent i gairebé caricaturesca contraposició entre la simplicitat dels dos tipus extrems de l'obra —la bondat immaculada del Billy Budd i la maldat química pura del mestre d'armes John Claggart— esdevé tan sols pretext per mostrar les grans constants del comportament humà i el fons d'una dialèctica que arrenca des de les mateixes profunditats bíbliques; i que esclata en mans del més humà dels personatges, el menys simple i per tant més contradictori, el capità Edward Fairfax Vere, a qui pertoca el cabdal paper de possibilitador de la tragèdia, a tall d'un nou Pong Pilat.

Britten va posar al servei d'aquesta història, tan rica en suggestions, una música formalment oberta, funcional, en el sentit de posar en evidència allò més transcendent del discurs literari i d'aconseguir que

l'espectador més que entendre, s'amari del contingut de la història, i se'n faci plena transcendència.

En tot cas, la resultant final ha de passar, molt especialment en una òpera com aquesta, per una realització molt afinada. I en aquest sentit hom va poder comptar amb un quadre d'interprets excepcional. Un quadre de noms amants a la creació, no a l'exhibició. Capaçs de servir devotament l'obra i no de servir-se'n. Un quadre que hem d'encapçalar amb Antoni Ros Marbà, autèntic punt neuràlgic a redós del qual tot allò de bo es va fer possible. El seu treball va ser d'una categoria extraordinària, ajustant tots els plans amb precisió, donant sentit a cada detall, remarcant la poètica musical de cada passatge. L'equip vocal-actoral, accepcions molt especialment lligades aquí, ens va permetre disfrutar d'una encarnació del personatge Billy Budd, literalment extraordinària. El baríton danès Bo Skovhus és un artista gran en el sentit més exacte de l'expressió. La seva actuació,

també actoralment esplèndida, va tenir en la balada final de l'escena tercera del segon acte un moment únic, absolutament inoblidable. Amb un cant noble i refinat va omplir cada racó del teatre d'una emoció profunda, no gens efectista, sadollant de sinceritat i convicció. En ell personaltzem un equip que passa per una composició molt continguda de Philip

Landgridge del paper del capità Vere i la d'Eric Halfvarson en la del mestre d'armes John Claggart, més important vocalment que en el pla actoral, potser per un afany de la direcció escènica de potenciar els trets caricaturescos de maldat del personatge. En aquest recorregut hom s'ha d'aturar davant la classe d'artista rigorós d'un veterà il·lustre com John Macurdy, que incorporà el secundari paper de Dansker amb una dignitat privilegiada, capaç de convertir un paper col·lateral en focus d'atenció inevitable. També s'ha de remarcar l'enèrgica i convençuda actuació de Francisco Vas en el paper de Novençà, en una nova demostració de maduresa del cantant, i d'Eduard Giménez en el de Red Whiskers, en el qual lluí alhora veu i capacitat actoral.

Pel que fa a dramaturgia, els resultats van ser així mateix excepcionals, perquè va complir amb el desideràtum de cobrir el sovint tan difícil arc entre imaginació creativa i funcionalitat. No s'hi podia demanar més.

Jordi Casas i el Cor de Cambra del Palau ens apropen al món contemplatiu d'Arvo Pärt

Auditori XXI. Cicle de Música Religiosa. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Dir.: Jordi Casas. *Passió segons sant Joan* d'Arvo Pärt. L'Auditori. 27 de març de 2001.

FOTO: A. BURGUES

Per LLUÍS TRULLÉN

Quan escoltem música com la de les *Vespres* de Rakhmàninov, les obres de Palestrina, el cant homofònic gregorià o les *Vespro* de Monteverdi, la percepció d'aquestes obres mestres pot portar-nos per la seva meravellosa regularitat, per la seva més pura elegància en el discurs, per la seva lògica i alhora captivadora emotivitat en un meravellós viatge en què només hi ha cabuda per a la serenitat i el refinament en el seu estat més pur. Aquesta és la sensació que un pot tenir quan escolta la *Passió segons sant Joan* d'Arvo Pärt, i més encara quan té el privilegi d'escoltar-la en una versió excepcional com la que va oferir-nos Jordi Casas i el Cor de Cambra del Palau juntament amb uns solistes vocals encapçalats per Xavier Comorera i Salvador Parron i els cinc instrumentistes.

La música de Pärt flueix pràcticament sense turbulències, amb un ús d'una polifonia que podríem considerar pràcticament

estàtica i una constància harmònica en què la tonalitat menor es presenta invariable fins a arribar a un acord major al final de la partitura. És aquesta manca de modulacions la que produeix una sensació d'estatisme però alhora portadora d'una màgia que pel seu discurs allunyat de brusquedats podria emparentar-se amb el cant gregorià.

Recrear una partitura d'aquestes característiques resulta complex, però Jordi Casas va assolir el més complex: mantenir l'atmosfera en què la serenitat, la contemplació, l'elegància en l'expressió, la temprança apareixien exposades en la seva mida més equilibrada per arribar a la dimensió sonora que exigeix una obra aparentment immòbil en el melodisme, però plena d'uns matisos que cal saber trobar en tot moment. La *Passió segons sant Joan* de Pärt és una obra d'una construcció intel·ligent i coherent que sembla emparentar des dels antics cants homofònics –pel seu aparent estatisme– fins a unes harmonies que no s'escapen del llenguatge del segle XX.

Nou triomf de Buchbinder recreant Mozart

OBC. Rudolf Buchbinder, piano. Joan Crosas, narrador. Dir.: Bernhard Güller. *Set escenes de Hamlet* de Casablan- cas, *Concert per a piano núm. 20* de Mozart, *Quadres d'una exposició* de Mussorgski/Ravel. L'Auditori. 10 de març de 2001.

Per LL.T.

El pianista Rudolf Buchbinder va tornar a Barcelona per oferir-nos en aquesta ocasió el *Concert per a piano núm. 20* de Mozart acompanyat per l'OBC dirigida per Bernhard Güller. Buchbinder posseeix un talent artístic internacionalment reconegut i que destaca d'una manera particularment brillant quan per les seves mans passa el repertori beethovenià i mozartià.

Les seves recreacions porten a la memòria aquell tipus de pianisme calculador, controlat, sense espai possible per a l'especulació, en què a nivell tècnic tot funciona amb una coherència absoluta i que a més posseeix una musicalitat refinada i expressiva que s'emmotlla plenament a les obres que interpreta. Buchbinder va oferir-nos un Mozart deliciós; amb un control absolut del *tempo*, amb una seguretat en la realització de matisos controlada fins al més mínim detall i a més amb una intel·ligència musical en l'exposició de les idees musicals d'una elegància que només els més grans pianistes són capaços d'obtenir. Explicar Mozart amb naturalitat però alhora amb la més absoluta atenció del contingut; oferir Mozart estant acord amb els principis del més pur piano clàssic però al mateix temps aprofitant la dimensió sonora que ofereix un gran piano de cua, tractar el *Concert* com si d'una òpera plena de personatges mozartians apareguessin en cada passatge de l'obra però que la línia discursiva no mostrés ni una sola fissura, semblaven integrar aquesta interpreta-

FOTO: ARXIU

Rudolf Buchbinder

ció d'una riquesa musical extraordinària. Buchbinder va triomfar novament amb Mozart.

El concert es va obrir amb les interessants *Set escenes de Hamlet* de Benet Casablan- cas, una obra si- viament construïda en què el narrador –en aquest cas Joan Crosas– ens submer- gia en l'esperit de les més destacades escenes d'a- questa obra dramàtica de Shakespeare, i l'Orquestra –amb música de Casablan- cas– comentava amb har- monies atrevides, amb so- noritats meticulosament construïdes, amb una nob- ria riquesa de timbres aquesta sèrie de set escenes de *Hamlet*.

L'Orquestra va mostrar el millor del concert a nivell interpretatiu en *Els quadres d'una exposició* de Mussorgski/Ravel. La va- rietat de colors, l'elecció d'uns *tempi* controlats, la majestuositat assolida en quadres tan brillants com "La porta de Kiev", la tim- brica perfectament contro- lada en moments tan bri- llants com "El mercat de Limoges" van ser ingre- dients que el director va atendre meticulosament i que novament van demo- strar que l'Orquestra és ca- paç d'afrontar el repertori més complex amb uns re- sultats summament reman- cables.

Una estrena amb director, cobla i pianista

Cobla Cor i Dansa al Palau. Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Emili Brugalla, piano. Dir.: Josep Caballé. Taverna-Bech, López Magrané, Solà, Jesús Ventura, Oltra, Josep Serra, Joaquim Serra. Palau de la Música Catalana. 17 de març de 2001.

Per JORDI MALUQUER

Un dels al·licients d'aquest concert era sentir l'obra encàrrec del Cicle Cobla, Cor i Dansa al Palau, fet al compositor Francesc Taverna-Bech. Està acceptat que amb cobla es poden fer concerts de sardanes i de música per a cobla amb relleu tradicional. Cal demostrar, però, si és apta per a la innovació i la creació amb poques referències sardanístiques.

De temps, Gerhard, Oltra i Ramió ja ho han deixat clar, però cal anar engruixint el corpus compositiu fins a arribar a configurar un repertori extens.

L'obra de Taverna, *Capricci, per a piano concertant i cobla*, se'n va mostrar, en una primera audició —les músiques noves cal sentir-les més vegades per arribar a capir-ne el valor—, plena d'innovacions i microclimes sensibles, sempre amb un rerefons de melodies populars. El seu se-

gon temps s'interioritzava d'una manera clara i el tercer esclatava en un intent de depassar la sonoritat estàndard de la cobla. Emili Brugalla al piano, impecable, va aportar la part més sensible i descriptiva del diàleg.

L'altra sorpresa agradable va ser l'actuació del director Josep Caballé, format al nostre conservatori municipal, que s'inicià com a percussionista —com històricament ho va fer Ataúlfo Argenta— però que du ja una notable activitat com a director d'orquestra. Amb una tècnica efectiva i clara va dur l'excel·lent Cobla Sant Jordi a fites notables d'exactitud i plenitud. Es va trobar a gust amb les obres més denses, com la de David López Magrané, *Sant Narcís*; de Manuel Oltra, *Fantasia i marxa pomposa* i *Puigsolí*, de Joaquim Serra. Tot i saber concertar amb

eficiència el diàleg de cobla i piano de l'esmentada obra de Taverna, a mi —amb possible discrepància amb el mateix autor amb el qual ho vam comentar— em va semblar que no en palesava prou el fil conductor. Afeccionat a l'obra d'aquest compositor, em sembla que amb elements dispersos, a vegades gairebé autòctons, sempre traça una continuïtat discursiva molt subtil i que en el cas que comentem no va quedar prou evident.

Com a resum, podríem dir que vam assistir a un concert esplèndid, de gran riquesa sonora, d'alt nivell interpretatiu, ple de confirmacions —que ben fetes són les obres d'Oltra i de Joaquim Serra!—, amb una estrena i la presentació d'un nou director que hi donaven caires d'excepcionalitat.

El geni de la música francesa

Concerts Simfònics al Palau. Orquestra Simfònica del Vallès. Luis Arcama, piano. Edmon Colomer, direcció. Palau de la Música Catalana. 24 de març de 2001.

Per F. TAVERNA-BECH

Segurament cap altre país europeu com França ofereix tal varietat d'estils composius. Des dels creadors inclinats, com Bizet, cap a la lírica operística italiana fins als seguidors del simfonisme germànic, podríem dir que a França s'han conreat i es conreen tots els estils que, fins als nostres dies, han configurat la història de la música europea, i el que és digne de destacar és que en cadascuna de les varietats de música els francesos han donat mostres de genialitat creativa.

Aquesta reflexió la suscita l'interessant concert que, a més de ser lloable, va oferir l'Orquestra Simfònica del Vallès, la qual, dirigida per Edmon Colomer, va interpretar la poètica *Suite Pelléas et Mélisande* de Fauré, el bellíssim *Concert en Sol major* de Ravel, una *Dansa* de Debussy d'acolorides reminiscències pictòriques i l'original *Simfonia núm. 1* de Bizet. Tot un mostrar de maneres d'entendre la composició musical que els professors de l'orquestra valla-

sana van interpretar amb notables resultats impositius i en els quals Edmon Colomer va mostrar la solidesa dels seus criteris interpretatius i la capacitat comunicativa per expressar la seva intencionalitat en la lectura de les obres. Igualment va causar bona impressió la presentació del pianista santanderí Luis Arcama, per la seva equilibrada i ajustada versió del *Concert en Sol major* de Ravel.

La millor cara de l'Orquestra arriba amb música de Bartók

OBC. Maurizio Baglini, piano. Dir.: Rumon Gamba. *L'italiana in Algeri* de Rossini; *Concert per a piano núm. 2* de Rakhmàninov; *Concert per a orquestra* de Bartók. L'Auditori. 30 de març de 2001.

Per LL.T.

El *Concert per a piano núm. 2* de Rakhmàninov figura com una de les obres més conegudes i admirades del repertori concertístic per a piano. Romanticisme, virtuosisme, lirisme, melodies encisadores i tants i tants aspectes prou coneguts dels melòmans converteixen aquest concert —com el de Txaikovski, els de Beethoven, els de Chopin...— en una obra de la qual tots en major o menor mesura tenim una idea preconcebuda de la musicalitat que posseeix la partitura. Aquest factor planteja un problema quan un pianista no reuneix amb la seva interpretació tots o una bona part d'aquests aspectes.

Maurizio Baglini va interpretar el *Concert* de Rakhmàninov amb correcció, amb el nivell tècnic que requereix l'obra, però també amb una certa manca de profunditat quant a sonoritat que va repercutir perquè la lectura resultés a moments exempta de la fogositat, el temperament i la fortalesa a la qual tots estem acostumats. Una interpretació que en el segon moment, interpretat amb un elegant *rubato* i amb una

resolució correctíssima dels esculls que apareixen en l'apartat central, va esdevenir el punt més destacat d'aquesta versió oferta per Baglini.

L'Orquestra va obrir el concert amb l'"Obertura" de *L'italiana in Algeri* de Rossini, perfectament controlada tant en els seus atractius *crescendi* com en el *tempo*, ràpid, brillant, dinàmic. Ja en la segona part l'OBC va oferir una de les obres més compromeses del repertori orquestral, el *Concert per a orquestra* de Bartók. Com sol passar en tantes i tantes ocasions, quan l'OBC ha d'afrontar una obra de màxima dificultat el talent dels professors de l'Orquestra brilla en la seva màxima intensitat. Mahler o Xostakóvitx en són exemples mostrats en la temporada d'enguany, i ara cal afegir-hi Bartók. Incommensurable, el treball de tots els professors de l'Orquestra en la resolució rítmica i colorista d'aquesta obra essencial del llenguatge de Bartók. Una versió plena de fortalesa, amb una varietat de colors que s'anaven succeint i recreant unes imatges plenes de plàstica i vistositat; una rítmica imparable, un cúmul de virtuts que en tot moment es donaven cita al llarg de la recepció.

ÒPERES

La Bohème

de Giacomo Puccini

Octubre 2001 dies 7, 9, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 19, 21, 23, 25 i 27

Bertrand de Billy • Giancarlo del Monaco • Michael Scott • Teatro Real.
Maria Bayo / Elena Zelenskaya, Regina Schörg / Carmen Serrano, Walter Fraccaro / Vicente Ombuena, Manuel Lanza / Luis Ledesma, Stefano Palatchi / Simón Orfila, Orazio Mori i altres.

La Fattucchiera

de Vicenç Cuyàs

versió concert

Octubre 2001 dies 26 i 28

Josep Pons.
Ofèlia Sala, José Sempere, Carlos Chausson, Javier Franco i altres.

Gloriana

de Benjamin Britten

Novembre 2001 dies 14, 17, 20 i 22

Richard Farnes • Phyllida Lloyd • Anthony Ward • Opera North.
Josephine Barstow, Nicholas Sears, Richard Whitehouse, Mark Beesley, Eric Roberts, Susannah Glanville, Ruth Peel, Hilary Jackson i altres.
Orquesta i Cor de l'Opera North.

La petita guineu astuta

de Leos Janáček

Novembre 2001 dies 15, 18, 19, 21 i 23

Steven Sloane • Annabel Arden • Richard Hudson • Opera North.
Janis Kelly, Christopher Purves, Nigel Robson i altres.
Orquesta i Cor de l'Opera North.

La Traviata

de Giuseppe Verdi

Desembre 2001 dies 12, 15, 18, 23, 27, 28 i 30
Gener 2002 dies 7, 9, 12 i 16

Julia Jones • Richard Eyre • Bob Crowley • Royal Opera House Covent Garden.
Ruth Ann Swenson / Mary Dunleavy / Darina Takova, Marcus Haddock / Carlos Cosías, Joan Pons / Carlos Álvarez, Rosa Mateu i altres.

Henry VIII

de Camille Saint-Saëns

Gener 2002 dies 4, 8, 10, 11, 13, 15 i 17

José Collado • Pierre Jourdan • Guillermo Auger.
Gran Teatre del Liceu / Théâtre Impérial de Compiègne.
Montserrat Caballé / Cassandra Riddle, Nomedra Kazlaus / Ning Liang, Simon Estes, Charles Workman i altres.

L'Orfeo

de Claudio Monteverdi

Febrer 2002 dies 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14 i 16

Jordi Savall • Gilbert Deflo • William Orlandi • Gran Teatre del Liceu.
Furio Zanasi, Montserrat Figueras, Sara Mingardo, Gloria Banditelli, Antonio Abete, Daniele Camovich, Fulvio Bettini, Gerd Türk, Francesc Garrigosa, Carlos Mena i altres.
La Capella Reial de Catalunya / Le Concert des Nations.

La clemenza di Tito

de Wolfgang Amadeus Mozart

versió concert

Febrer 2002 dia 27

Març 2002 dia 1

Bertrand de Billy.
Deon van der Walt, Julia Varady, Jennifer Larmore, Montserrat Martí, Heidi Brunner i Simón Orfila.

CONCERTS

Concert Final Concert «Francesc Viñas»

Gener 2002 dia 20
Javier Pérez Batista

Die Schöpfung

La creació
Febrer 2002 dies 7 i 9
Barbara Bonney,
Kurt Azeberger,
Robert Hale
Bertrand de Billy

Concert Beethoven / Strauss

Juny 2002 dia 29
Juliol 2002 dia 3
Alicia de Larrocha
Peter Schneider

RECITALS

Marjana Lipovsek

Octubre 2001 dia 6

June Anderson

Octubre 2001 dia 20

Waltraud Meier

Novembre 2001 dia 9

Frederica von Stade

Febrer 2002 dia 26

Roberto Scanduzzi

Març 2002 dia 18

Elena Prokina

Març 2002 dia 24

Dmitri Hvorostovski

Maig 2002 dia 24

PROGRAMACIÓ INFANTIL

La petita Flauta Mágica

Wolfgang Amadeus Mozart
Novembre 2001
dies 10, 11, 17, 18, 24 i 25
Gener 2002 dies 26 i 27
Febrer 2002 dies 2, 3 i 4
(Foyer)

Pere i el llop

Març 2002 dies 23, 25 i 26

Venda de nous abonaments
Del 5 al 22 de juny

Venda de localitats
A partir del 9 de juliol

Venda d'entrades les 24 hores

www.serviticket.com
ServiCaixa

O bé al telèfon 902 33 22 11

Telèfon d'informació
93 485 99 13

www.liceubarcelona.com

Katia Kabanova

de Leos Janáček

Març 2002 dies 17, 19, 21, 23, 25 i 27

Sylvain Cambreling • Christoph Marthaler • Anna Viebrock.
Festival de Salzberg / Théâtre du Capitole.
Angela Denoke / Elisabete Matos, Jane Henschel, Rainer Trost, Peter Straka, Hubert Delamboy, Henk Smit, Dagmar Peckova, Frédéric Caton, Ludwig Hampe i altres.

La Favorite

de Gaetano Donizetti

Abril 2002 dies 16, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27 i 29

Richard Bonyngue • Ariel García Valdés • Jean-Pierre Vergier.
Gran Teatre del Liceu / Teatro Real.
Dolora Zajick / Eugénie Grunewald, Mariola Cantarero, Josep Bros / José Sempere, Manuel Lanza / Luis Ledesma, Stefano Palatchi / Simón Orfila i altres.

Lady Macbeth de Msenk

de Dmitri Shostakóvitx

Maig 2002 dies 13, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 25 i 26

Alexander Anissimov • Stein Winge • Benoît Dugardyn.
Gran Teatre del Liceu / Théâtre de la Monnaie.
Nadine Secunde / Jayne Casselman, Christopher Ventris / Jeffrey Dowd, Francisco Vas, Anatolij Kotscherga / Askar Abdrazakov, Maxim Mikhailov, Graham Clark, Nino Surguladze i altres.

Tristan und Isolde

de Richard Wagner

Juny 2002 dies 11, 15, 18, 20, 22, 26, 28 i 30

Juliol 2002 dies 2, 4, 6 i 8

Bertrand de Billy • Alfred Kirchner • Annette Murschetz • De Nederlandse Opera.
Deborah Polaski / Jane Eaglen / Sue Patchell, Lioba Braun / Heidi Brunner, Thomas Moser / Alan Held / John Treleaven, Falk Struckmann, Eric Halfvarson, Wolfgang Rauch, Francisco Vas i altres.

Die Zauberflöte

La flauta màgica

de Wolfgang Amadeus Mozart

Juliol 2002 dies 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27 i 28

Josep Pons • Joan Font (Comediants) • Joan Guillén.
Gran Teatre del Liceu / Festival Mozart de A Coruña / Festival Internacional de Música y Danza de Granada.
Ofelia Sala / Isabel Monar, Milagros Poblador / Tina Schlenker, Deon van der Walt / Marcel Reijns, Wolfgang Rauch / Wolfgang Bankl, Reinhard Hagen / Matthias Hölle, Olatz Saitua, Francisco Vas, María Rodríguez, Mireia Pintó, Itxaro Mentxaka i altres.

DANSA

San Francisco Ballet

Setembre 2001 dies 4, 5, 6, 7, 8 i 9

El llac dels cignes Música: Piotr Txàikovski.
Coreografia: Helgi Tomasson.

Setembre 2001 dies 12, 13, 14, 15 i 16

Prism Música: Ludwig van Beethoven.

Coreografia: Helgi Tomasson.

In the Night Música: Frédéric Chopin.

Coreografia: Jerome Robbins.

Sandpaper Ballet Música: Leroy Anderson.

Coreografia: Mark Morris.

Compañía Nacional de Danza

Febrer 2002 dies 19, 20, 21, 22, 23 i 24

Arcangelo Música: Arcangelo Corelli.

Coreografia: Nacho Duato.

Lamento Música: Henryk Górecki.

Coreografia: Nacho Duato.

FOYER

L'altra Bohème

Octubre 2001 dia 24

«En ocasió de *La Bohème*»

Marató Vincenzo Bellini

Novembre 2001 dia 3

Commemoració del bicentenari del naixement de Vincenzo Bellini

Gloriana: el film

Novembre 2001 dia 10

«En ocasió de *Gloriana*»

La dame aux camélias: de la novel·la a l'òpera

Desembre 2001 dia 14

«En ocasió de *La Traviata*»

Saint-Saëns

i els seus contemporanis

Gener 2002 dia 19

«En ocasió de *Henry VIII*»

El mite d'Orfeu a la música

Febrer 2002 dia 15

«En ocasió de *L'Orfeo*»

Música de cambra

de Leos Janáček

Març 2002 dia 16

«En ocasió de *Katia Kabanova*»

Els italians a París

Abril 2002 dia 5

«En ocasió de *La Favorite*»

Música a la Unió Soviètica

Maig 2002 dia 12

«En ocasió de *Lady Macbeth de Msenk*»

Homenatge a Conxita Badia

Maig 2002 dia 30

El jove Richard Wagner

Juny 2002 dia 27

«En ocasió de *Tristan und Isolde*»

SESSIONS «GOLFES»

«Tórtola Valencia»

Setembre 2001

dies 20, 21 i 22

(Foyer)

«The divine Sarah»

Març 2002 dies 7 i 9

Homenatge a Sarah Bernhardt

Sara Walker

(Foyer)

Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu

Te

Gran Teatre del Liceu

Èxits per a Magdalena Barrera, Disa English i Junichi Hirokami

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Magdalena Barrera, arpa. Disa English, oboè. Dir. Junichi Hirokami. Lutoslawski, Mahler. L'Auditori. 18 de març de 2001.

FOTO: A. BURGUÉS (ARXIU)

Disa English

Per F.T.-B.

Lutoslawski va compondre el seu *Doble concert per a oboè i arpa* per encàrrec de dos virtuoses de primer ordre, l'oboïsta i compositor Heinz Holliger i la seva esposa, l'arpista Ursula Holliger. Com molt bé comentava David Pueras en el programa de mà: l'obra havia de permetre el lluïment dels dos solistes i també mostrar les capacitats tècniques dels dos instruments. Premisses que, en definitiva, són l'essència d'una obra concertant i que en el cas de la partitura de Lutoslawski esdevenen el veritable motor del discurs musical. És així com els pentagrames d'aquesta pàgina concertant estan farcits de dificultats, però també de suggeridores bel·leses tímbriques i líriques en les quals els solistes es veuen impulsats a donar el millor de si mateixos.

Certament, tant en Magdalena Barrera com en Disa English, sempre hem constatat l'eficàcia i puntualitat d'intervenció en el si de l'Orquestra. Amb tot, en la interpretació de la música de Lutoslawski, el seu discurs va assolir aquella brillantor i eloqüència estel·lar que transforma el so en pura expressió màgica i poètica. Elles van dialogar, tant entre si, com amb l'orquestra, amb ad-

mirable audàcia i també amb efusió intimista perquè la partitura desplegués tot el seu poder de suggestió. I van tenir èxit, com també el va assolir el director japonès Junichi Hirokami en puntuar magníficament la compromesa labor acompanyant de l'orquestra.

A l'excel·lent versió del *Doble Concert* de Lutoslawski va seguir una igualment brillant interpretació de la *Cinquena Simfonia* de Mahler en la qual Hirokami va desplegar amb extraordinària nitidesa la multiplicitat de colors i contrastos de la música que, malgrat estar concebuda lògicament per a un conjunt simfònic, té un llenguatge sonor que pertany sense dubtes al gènere cambrístic. En efecte, cada veu instrumental sembla estar tractada de manera individual, tant en l'expressió com en el color, les contraposicions de les parts es produeixen dins d'una nitidesa i detallada concisió difícil d'exposar si no és per un coneixement profund de la realitat sonora. Aquesta va ésser la virtut de Junichi Hirokami, que amb gest precís i tens va controlar en tot moment les intervencions dels músics per conferir d'aquesta manera la brillantor i comunicabilitat que, tot evitant caòtiques grandiloqüències, exigeix aquesta pàgina mahleriana d'absoluta puresa musical.

Una certa aura musical

Orquestra de Cambra Teatre Lliure. Ll. Vidal, piano. O. Lanza, violí. M. Friedhoff, violoncel. F. Gasull, guitarra. J. Cortadellas, flauta i direcció. P. Duran, espai escènic. *El nostre planeta*. Takemitsu, Crumb, Beethoven (versió instrumental de Hummel, revisada per F. Gasull). Teatre Lliure. 5 d'abril de 2001.

Per F.T.-B.

En la vida concertística barcelonina, els músics del Lliure sempre s'han fet notar per les seves programacions que fugen dels criteris estereotipats dels programadors. Qualitat que s'agraeix pel que significa de crear noves inquietuds i conèixer nous horitzons i que, fins a cert punt, prové possiblement del seu enquadrament dins d'una institució que té com a objectiu primordial el teatre i no pas la música. Això suscita una mena de diàleg per trobar un nexe i un espai comú entre dos llenguatges que si tenen la comunicació com a fi essencial, es basen en dues matèries diferents, com són la paraula i el so.

És ben cert que l'associació de les músiques de Takemitsu, Crumb i Beethoven podia xocar des d'un punt de vista estètic, però totes tres venien a suscitar una certa visió sonora del nostre planeta, tot plantejant la necessitat d'enfocar definitivament la conducta ecològica de la humanitat si vol conservar el seu entorn... Diguem també que la professionalitat i el nivell tècnic dels membres del Lliure van contribuir a fer que el públic se sentís motivat per escoltar aquest conjunt d'obres d'estils tan diferents.

Veritablement, com es posava de manifest en el programa, *Toward the sea* de Toru Takemitsu tenia un sentit pastoral que, essent un encàrrec de Greenpeace, anava més enllà de la lluita tan necessària contra l'extermini de les balenes per endinsar-se poèticament i amb la bel·lesa tímbrica de la conjunció de la flauta i la guitarra, en l'expressió sensual de la natura. També les balenes assolien el protagonisme en la primera de les quatre personals obres de Georges Crumb, compositor nord-americà gairebé ignorat pel

nostre públic, malgrat la seva important incidència en la música actual. Així, la seva *Vox balaenae, for three masked players*, per a flauta, violoncel i piano amplificats, simbolitzava no solament el món marí, sinó també les forces de la natura. I, seguint emmascarats, flautista, violoncel·lista i pianista van interpretar amb admirables gradacions de matis i contraposicions coloristes, la resta de partitures de Crumb, com el soliloqui per a flauta *Vocalise*, les cinc variacions *Variations on sea time* i *Sea nocturne (for the end of time)*, totes molt evocadores dels paisatges americans i del sentit contemplatiu que susciten.

Tot i admetent que una versió cambrística (flauta, violí, violoncel i piano) realitzada pel compositor romàntic J. Nepomuk Hummel de la *Simfonia Pastoral* de Beethoven, pot ésser discutida d'oferir-la en audició pública, s'ha de posar de manifest que la reducció en l'acurada revisió de Feliu Gasull, si no afegeix res de nou a la genial concepció simfònica beethoveniana, sí que ens revela com la càrrega innovadora del geni de Bonn arriba a influir en els plantejaments de la música del segle XX. Efectivament, la sintetització de les línies contrapuntístiques, com també la disposició dels efectes de color instrumental, van permetre copiar com molts recursos que utilitzen tant els compositors minimalistes com els adscrits al puntillisme neompressionista ja els utilitzava Beethoven per teixir el seu discurs simfònic. Només posaríem una objecció a l'excel·lent versió escoltada d'aquesta *Pastoral* cambrística, com és l'amplificació electrònica, que més que afavorir, afegeix confusió al diàleg instrumental.

En tot cas, el públic aplaudí amb entusiasme el treball dels membres del Lliure.

Desvitalitzada i dessensualitzada Samson et Dalila

Samson et Dalila de Camille Saint-Saëns. Llibret de Ferdinand Lemaire. Josep Carreras, Markella Hatziano, Simon Estes, Simon Orfila, Stefano Palatchi, Francisco Vas, Josep Fadó, Mariano Viñuales. Direcció musical: Stefano Ranzani. Producció Royal Opera Covent Garden. Gran Teatre del Liceu. 15 març de 2001.

Markella Hatziano en el paper de Dalila

Josep Carreras com a Samson

Per J. COMELLAS

Hi ha coses que no poden quedar mai, en el camp musical. Per exemple, que la versió d'una obra de Mozart sigui avorrida, que la d'una composició de Txaikovski no sigui brillant o que la d'un concert de piano de Rakhmàinov resulti grisa i apagada.

Traslladant aquest context a *Samson et Dalila*, allò que no pot esdevenir mai en una representació d'aquesta òpera és que acusi defectes que apuntem en el títol. I això és exactament el que va passar en la que ens ocupa. Perquè en aquesta obra, energia i sensualitat en configuren les

dues columnes fonamentals, tot establint una còmoda metàfora amb les que a la fi ensorren l'heroi..., o l'antiheroi, si es vol. En tot cas un antiheroi heroic, definitivament.

Hom no sabria esbrinar amb exactitud les causes que van motivar que les coses anessin com van anar. O si n'hi va haver moltes conjurades inevitablement en aquest tot olidable.

Des d'una escenografia i dramaturgia ancorades en pressupòsits arcaics i puerils a uns *tempi* lents i feixucs, tot es va moure per camins d'incoherència en un context en el qual, d'altra part, tot va resultar també pulcre, sense pous profunds, però alhora sense alè vital.

Perquè, i això tampoc no

es pot pas negar, l'orquestra –*tempi* a part– va sonar equilibrada i fins elegant. Josep Carreras va oferir un tercer acte notable i Markella Hatziano va cantar amb un gust exquisit. Però aquesta és una obra més procliu a l'esgarip –intel·ligent i amb sentit– que per a pulcrituds i academicismes tancats en si mateixos; per a la vida i, si cal, per a

l'error vital, més que no per a l'asèpsia i menys encara, i això val per a l'escenografia i el moviment escènic, per a la postal nostàlgica.

En tot cas, i ultra el que acaba de ser esmentat, és de justícia destacar la noblesa i classe del cant d'Stefano Palatchi en el seu curt però molt convincent cantat paper.

La maduresa dels germans Pérez-Molina

Auditori XXI (Cicle Grans Pianistes-Frederic Mompou). Germans Pérez-Molina, duet de pianos. Stravinsky, Ravel, Rakhmàinov. L'Auditori (Sala Polivalent). 22 de març de 2001.

Per F.T.-B.

És ben cert que Lourdes i Lluís Pérez-Molina constitueixen avui dia un dels millors duets de piano que es poden escoltar. La identificació entre ells és veritablement absoluta, malgrat que cadascun es manifesta plenament amb total independència. El diàleg entre ells es manifesta en un fluir constant de rèpliques i suggestions que, en estar ben sospesades i controlades, atorguen al discurs musical una coloració espectacular i rica. Res no hi manca, ni res hi sobra, tot conflueix a un sol propòsit: expressar autènticament l'esperit de l'obra.

Escoltar-los en una vitalíssima versió a quatre

mans de Petruixka va constituir un veritable privilegi per reviuir l'atmosfera entre violenta, màgica i sempre humana en què es mou el dissortat personatge. Igualment, la fastuositat dels ambients vienesos que il·lustren el poema coreogràfic de *La valse* de Ravel va quedar reflectit amb entusiasmant virtuosisme. Mentre que el fluir fantasiós de les *Danses symfòniques* de Rakhmàinov va posar un brillant punt final a l'actuació del Duet Pérez-Molina, que davant l'entusiasme del públic va haver de concedir uns quants bisos.

Només cal preguntar-se: per quina raó un concert d'aquesta categoria no es va celebrar a la Sala Simfònica, tal com ho farà el duet Labèque?

Excel·lents intèrprets de Joan Guinjoan

Auditori XXI (Cicle Robert Gerhard). Taimagranada, grup instrumental. Guinjoan, Schönberg. L'Auditori (Sala Polivalent). 5 de març de 2001.

Per F.T.-B.

Certament, complir setanta anys té una relativa importància; ara bé, si com en el cas de Joan Guinjoan, aquesta trajectòria vital ha estat dedicada gairebé en tota la seva extensió a l'exercici profund i abnegat d'una vocació, tot assolint-hi resultats ben notoris en totes les activitats desplegades, l'aniversari mereix sense discussions la commemoració i l'homenatge. Per aquesta raó molts

amics i col·legues del món de la música van emplenar la Sala Polivalent de l'Auditori per testimoniar el reconeixement a la seva ingent tasca en tots els camps de la música, ja hagi estat com a compositor, pianista, director, promotor, conferenciant o pedagog.

Així es va recordar per mitjà de l'interessant col·loqui que Guinjoan va mantenir amb Agustí Charles. A continuació, amb la brillantíssima col·laboració del conjunt instrumental Taimagranada, es van interpretar

tres obres ben significatives en la producció de Guinjoan, com són *Puzzle* (1979) per a clarinet, piano i violoncel, *GIC* 1979, per a flauta, clarinet, piano, violí i violoncel i *Self-paràfrasi* (1997), per a piano i quartet de corda. Tres pàgines on Guinjoan, amb inqüestionable clarividència, estableix veritables models per al desenvolupament i la futura evolució quant a l'avui multitudinari mestissatge d'estils i cultures, com també del llenguatge minimalista.

A l'excel·lent interpretació que van fer els músics del Taimagranada de la música de Guinjoan, va seguir-ne una altra d'un text fonamental en la música del segle XX, la *Sinfonia de cambra*, op. 9 de Schönberg en la versió d'Anton Webern, que Guinjoan amb el seu grup Diabolus in Música va dirigir en nombrosíssimes ocasions i de la qual, segons les mateixes paraules del nostre compositor, hi va trobar l'al·licient per mantenir la recerca constant en la seva trajectòria compositiva.

Xavier Benguerel, homenatjat

Auditori XXI (Cicle Robert Gerhard). Solistes de l'OBC. J. Borràs, recitador. Dir.: A. Reverté. Debussy, Ravel, Benguerel. L'Auditori (Sala Polivalent). 28 de març de 2001.

Per F.T.-B.

Xavier Benguerel pertany plenament a l'anomenada Generació del 51, també ha estat un dels nostres compositors que va formar-se amb Cristòfor Taltabull i ha participat activament, especialment en la dècada dels anys seixanta, per mitjà de les JJMM de Barcelona, en la vida musical de Barcelona.

Era lògic que ara, amb motiu del seu setantè aniversari, se li retés un homenatge en el Cicle de Música Contemporània Robert Gerhard de l'Auditori, tot organitzant-li un concert en què figuraven obres de Debussy, Bartók i Stravinsky, compositors que, d'alguna manera, més influència van tenir en les primeres passes creatives de Benguerel en més d'una obra de signe ben entranyable per al nostre compositor, com les *Set faules de La Fontaine*, per

a recitador i conjunt instrumental, que va compondre amb la versió catalana d'algunes de les 239 faules que havia traduït del francès el seu pare, el novel·lista Xavier Benguerel i Llobet. Obra que, d'altra banda, reflecteix amb força fidelitat el pensament musical del compositor.

Del concert, en van ésser protagonistes alguns dels

instrumentistes de l'OBC. Així, Magdalena Martínez va interpretar amb notable brillantor *Sirynx* per a flauta sola; un trio format per Àngel Jesús García (violí), Maria Rosa Llorens (piano) i Larry Passin (clarinet) va oferir una equilibrada lectura dels magistral *Contrastos* de Béla Bartók, mentre que els solistes de l'OBC van tocar

amb notables resultats l'auster *Octet per a instruments de vent* d'Igor Stravinsky.

I com a final i comptant amb la col·laboració del conegut actor Joan Borràs, el públic, no excessivament nodrit, va poder escoltar una lectura ben acolorida i emotiva de les *Set faules de La Fontaine* que dirigí amb veritable nervi el jove Alfons Reverté.

Simplement música

Els Diumenges al Palau. Holland Wind Players. Jean Decroos, violoncel. Jeroen Weierink, director. Mendelssohn, Mozart, Ibert, Dvorák. Palau de la Música Catalana. 25 de març de 2001.

Per F.T.-B.

Ningú no ignora que al voltant de la música, s'hi poden conjugar una gran diversitat d'accions. Hi ha qui s'ho pren com un plaer íntim, d'altres hi busquen el record de vivències íntimes. Hi ha qui busca la notorietat pública, sigui per l'exercici instrumental o bé treballant en l'organització o bé donant-li suport econòmic...

Certament, podríem omplir tot un exemplar de la nostra Revista enunciant les motivacions que suscita la música; potser no totes serien justificables, ni totes mereixerien el nostre elogi. El que sí és cert, és que cada afeccionat a l'art dels

sons i també cadascun dels qui d'aquesta vocació artística n'han fet la professió poden constituir un món musical digne d'estudi o bé igualment digne d'anatema.

Veritablement, hi ha moltes classes de concerts i per aquesta raó ens va reclamar l'atenció l'actuació del grup Holland Wind Players. Primer per l'anunci d'un programa en què, al costat de l'omnipresent Mozart, figuraven autors menys prodigats i tanmateix dignes igualment d'atenció: Mendelssohn, el romàntic per excel·lència, el poc prodigat però sempre interessant Ibert i, finalment Dvorák, l'autor d'una música que sembla surar entre el simfonisme brahmsià i el nacionalisme

FOTO. A. BOFILL

multicolor. En segon lloc, en escoltar-los, ens va suggerir la seva manera espontània, absent de transcendentalismes passionals, amb què interpretaven les obres en versions acuradíssimes i perfectes que alhora t'atreïen per una sensació de llibertat amb què expressaven el contingut de les obres.

I és que en la dotzena de

veritables artistes que integren el conjunt holandès, el que menys importa és potser l'afany d'impactar amb intervencions espectaculars o de dominar virtuosísticament les partitures, sinó entrar en contacte amb un públic, identificar-s'hi i tots junts gaudir d'allò que en un temps van concebre els autors de les obres.

Audicions memorables, és a dir música sense espectacle

Per F.T.-B.

En el moment d'escriure aquesta mena de memorial que resumeix la valoració dels concerts celebrats durant el mes, sento la recança de deixar gairebé en l'anonimat una sèrie d'actuacions que si alguna virtut i qualitat van mostrar és la de la calidesa emotiva dels intèrprets i, per la banda dels promotors, la voluntat de servir l'art musical sense cap mena d'afany de protagonisme ni de finalitats publicitàries. Són concerts en els quals l'intèrpret o bé el conjunt de torn preparen un repertori d'obres en les quals tenen fe, que desitgen difondre sense cap altre motiu que no sigui el de recrear-les per compartir-les amb un públic reduït i, tanmateix, exigent.

Penso en el cicle Avuimú-

sica de l'Associació Catalana de Compositors, en el Nous Repertoris/Música XXI que organitzen mancomunadament Joventuts Musicals de Barcelona, SGAE, Clivis Publicacions i Editorial Boileau, i també en la sèrie de concerts que, amb el títol La Composició al Segle XX, ha endegat el Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona.

En total, aquest propassat mes de març, organitzats per les esmentades entitats, s'han celebrat una dotzena i escaig de concerts, en els quals s'han pogut escoltar unes vitalíssimes versions de la música de Gershwin a càrrec del pianista Jordi Vilaprinyó; la brillant presentació del conjunt Insomnio, provinent del Conservatori Sweelinck d'Amsterdam, que dirigit per Ulrich Pöhl va

estrenar *L'esvaniment del temps* d'Oriol Graus, partitura d'interessant disposició formal, i unes *Variacions sobre un tema popular català* de Domènec G. de la Rubia, de sana factura irònica. En aquest concert també s'ha de destacar, per l'admirable desenvolupament del joc tímbric, *Un conte del Bois de Provins* d'Enric Riu.

Altres recitals memorables els van protagonitzar el Q5M, compenetrat quintet de metall format per tres trompetes i dos trombons, que va oferir un programa en què al costat d'obres de Casals i Toldrà figuraven tres lírics *Duos* de Rafel Grimalt, el *Coral, fuga i postludi*, composició de contorns clàssics d'Edmundo Eckart, la *Suite Avalon* de Río Pareja d'atractiu dinamisme, a més d'obres d'Oltra i Brotons.

Igualment, la flautista Montserrat Gascón i el guitarrista Xavier Coll, van manifestar aquella qualitat i unitat que solament exhibeixen els més qualificats duets cambrístics, mitjançant la qual profunditzen en els textos per oferir-los en una audició que impacta per la seva càrrega emotiva.

Un altre duet que cal destacar és el de les germanes Vela, especialitzat en la música per a piano a quatre mans. La seva versió de la música de Rodrigo va manifestar brillantor i rica coloració.

I una altra sessió de marcat interès va ésser la que es dedicà a cançons escrites amb textos de Miquel Martí Pol. Obres de Teresa Roig, Mercè Torrents, Salvador Brotons i Moisès Bertran van establir una atractiva aura sonora a l'inspirat verb del poeta.

Bona conjunció Nina, La Principal de la Bisbal i Moraleda

Cobla, Cor i Dansa al Palau. Cobla La Principal de la Bisbal. Nina, cantant. Dir.: Joan Lluís Moraleda. Blay, Martínez Comín, Moraleda, Cassú, Ferrer, Joaquim Serra. Palau de la Música Catalana. 10 de març de 2001.

FOTO: A. BOFILL

Per J.M. i B.

Assistir a un concert de La Principal de la Bisbal dirigida per Joan Lluís Moraleda és ja un clàssic que sempre s'espera en la temporada de Cobla, Cor i Dansa que organitza el Palau de la Música. Hi està garantida l'autenticitat i l'esperit genuí de la cobla, la qual cosa no depèn de la major o menor capacitat tècnica d'un director, sinó del fet d'haver-se format des dels inicis en aquest món.

Enguany la cita tenia encara un altre al·licient per als qui no l'havíem sentida: veure l'acoblament –mai més ben dit– entre la veu de la cantant Nina i la cobla. L'ocasió va ser immillorable, la música de Joan Josep Blay i la lletra dels poemes de Miquel Descloer eren esplèndides i vam poder gaudir d'una interpretació de qualitat. De totes les sopranos i mezzos que han cantat amb cobla –és clar que sovint han triat l'opció més difícil, que és cantar sardanes– la veu de la Nina és la que m'ha semblat més adient a la mescla. Llàstima d'alguna dificultat tècnica en el micròfon utilitzat, perquè segons com la veu es perdia. La Principal de la Bisbal i Moraleda van estar molt encertats i es va demostrar que una obra que podria ser per-

fectament cantada amb un conjunt de cambra, quan s'orquestra amb ofici pot arribar a semblar que la cobla és insubstituïble.

Tot seguit van sonar dues obres esplèndides, rodones, de gran esclat i d'aprofitament de tots els recursos de la cobla: "La cançó de les fades" (de la *suite Canigó*) de Fèlix Martínez Comín i la sardana *Homenatge a Manuel de Falla* de Joan Lluís Moraleda, que no és mimètica ni fa al·lusió a la música del compositor gadità sinó que reflecteix una meditació íntima sobre la seva vida i la seva obra.

Van seguir una sardana de Francesc Cassú, *La ballarina i el soldadet de plom*, i una "suite" també de Martínez Comín, *Tríptic de records*, menys densa i més subjectiva que l'obra primerament ressenyada. De Joaquim Serra, una sardana, *Aura d'abril*, i una glossa d'*Els tres tambors* –que potser amb la perspectiva dels anys no em va semblar de gaire interès– obriren la segona part. Va venir després un petit poema, *Tardorada*, del sempre exquisit compositor Rafael Ferrer, i la va cloure el conegut poema cavalleresc *Tirant lo Blanc* del mateix Joan Lluís Moraleda, efectista i descriptiu, molt apte per ser representat en dansa, com sembla que ha fet molt encertadament l'Esbart de Rubí.

Bon Rigoletto a Sabadell

Rigoletto de G. Verdi (llibret de F. M. Piave). Orquestra Simfònica del Vallès. Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell. C. Almaguer, J. Palacios, S. E. Kim, C. Varela, S. Santiago, J. Mas, A. Montserrat, M. Canturri, R. Nonell, A. Fajardo, R. Larena, J. Prados. Dir. d'escena: J. Kaufmann. Dir. musical: E. Orciuolo. Teatre Principal (Sabadell). 7 de març de 2001.

Per ROBERT BENITO

L'estiu de 1853 Verdi va plantar al seu jardí de Sant'Agata tres arbres: una alzina en honor de *Il Trovatore*, un desmai per a *La Traviata* i un plataner per a *Rigoletto*. No sé si els arbres estan frondosos avui dia, però el cert és que la trilogia verdiana (1851-53) a la qual fan referència són garantia d'èxit allà on es representen. Aquest èxit és palpable a la temporada actual dels Amics de l'Òpera de Sabadell amb l'elecció dels tres títols esmentats com a homenatge al mestre de Busseto en el centenari de la seva mort: pel novembre va ser *Il Trovatore*, pel maig serà *La Traviata* i pel març ha estat el "maledetto i povero" *Rigoletto*.

Le roi s'amuse, drama d'èxit de Victor Hugo, va ser el que Verdi va escollir per a l'encàrrec que li havia fet el teatre de La Fenice de Venècia. L'adaptació va ser a càrrec de Francesco Maria Piave, el qual, després de diversos enfrontaments amb la censura austríaca –Venècia era sota dominació dels Habsburg–, va haver de canviar època, lloc, títol i nom dels personatges, perquè un règim monàrquic no acceptava que un sobirà acabés assassinat pel seu propi bufó. Per la seva part, Verdi va compondre la música en quaranta dies, per bé que era un projecte que duia al cap des de feia temps i que li va donar ocasió d'un nou èxit el 1851.

L'òpera *Rigoletto* necessita veus resistents i versàtils tant per a la música com per a l'actuació, ja que, tret de Gilda, tots juguen un doble joc que s'ha de veure i sentir. *Rigoletto* va ser interpretat magníficament quant a l'aspecte vocal pel baríton Carlos Almaguer, que va destacar pel joc d'ira i de submissió a "Cortigiani, vil raz-

za dannata", i que amb el seu instrument esplèndid de volum i de registre es va convertir en el centre del drama. Sung Eum Kim, soprano assídua a la temporada d'Òpera a Catalunya, va concebre una Gilda delicada i apassionada i va salvar totes les dificultats de la seva partícel·la amb elegància i una gran riquesa de recursos expressius. Javier Palacios, que va haver de substituir per indisposició Carlos Cosías, va crear un Duca de Mantova segur i valent, amb una bella línia de cant, tot i que l'extrem agut va resultar un xic tirant. El caràcter obscur i servil d'Sparafucile va ser interpretat correctament pel baix Celestino Varela. La sensualitat de Maldena va agafar cosí i ven en la mezzosoprano Susana Santiago.

Cal destacar la feina de la resta de partitius, i també la del cor masculí del Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell, que, juntament amb una reduïda Orquestra Simfònica del Vallès sota la direcció d'Elio Orciuolo, ens van oferir una nova oportunitat de gaudir de la música dramàtica de Verdi.

Quant a la direcció escènica, no va destacar sinó per la seva absència, i va brillar més una impressió de gran improvisació. L'escenografia tampoc no va ajudar a crear ambient ni va permetre un moviment escènic correcte. El vestuari, encara que d'època, va resultar a vegades massa histriònic, fins i tot per a un bufó del segle XVII.

Cal felicitar l'elecció del Teatre Principal, malgrat les reduïdes dimensions i la nul·la refrigeració. És admirable de retrobar-se amb l'origenari d'un teatre a la italiana amb ocasió d'una obra estrenada quinze anys abans de la seva inauguració el 1886 i que conserva una acústica més que adequada per a òperes (tot i que potser millor d'un format més de cambra).

La capacitat del jazz de sorprendre i engrescar continua incòlume

Èxit musical i de convocatòria del vintè Festival de Jazz de Terrassa

Per ALBERT SUÑÉ

El vintè Festival de Jazz de Terrassa ha estat un èxit. De convocatòria i de bona música. Per la categoria de les actuacions que s'havien programat, s'esperava que fos així. Ha estat, una vegada més, la ratificació de la capacitat organitzativa de Jazz Terrassa, societat que ha tirat endavant l'efemèride.

Però hi ha hagut alguns aspectes que no han agradat tothom. I no pas des d'aquesta edició. Són uns aspectes que creiem que es poden resoldre i millorar. I que detallem tot seguit.

En primer lloc, el marc. La Nova Jazz Cava de Terrassa, que s'ha omplert en més d'un concert, no té prou localitats perquè els qui han pagat 5.000, 4.500, 4.000 o 3.500 pessetes per entrada puguin seure. És clar que algú dirà que la Cava viu d'això i que, a més, hi ha un bar que serveix menjar i begudes. I que és un local on es pot fumar a dojo. A desgrat de deixar fets una coca els fumadors passius. Fum, alcohol i bocata de Truita Be-Bop són elements substancials amb el jazz. Però pensar altra vegada en el Centre Cultural de la Caixa de Terrassa per a segons quins concerts no seria, creiem, cap estirabot.

En segon lloc, el so. Alguns concerts han pecat d'estar mal sonoritzats. Per exemple, el piano se sentia més que una guitarra elèctrica, o bé el trompeta i el saxo tenor, en tocar arran de micro, provocaven que a més d'un se li revoltés el cuc de les orelles. A més, a què ve sonoritzar una bateria en un espai com la Cava? Aquesta és una assignatura pendent que també seria hora que s'arrangés.

De tota manera, pensem que haurien de ser els mateixos músics els qui també contribuïssin a suavitzar uns sons que es converteixen en irreals quan s'amplifiquen de manera exagerada.

I finalment, la qualitat dels grups que van actuar al Pícnic Jazz. Creiem que pagaria la pena que l'organització vetllés més per aquest aspecte, perquè, sense voler dir que les formacions que van pujar a l'escenari fossin fluïxes, es va palesar que la gran quantitat de públic que s'aplegà al Parc de Vallparadís hauria aplaudit i vibrat molt més amb grups de categoria contrastada. Com succeí, per exemple, amb el quartet d'Scott Hamilton-Bill Charlap. I és que el combo dels, respectivament, saxo tenor i pianista, va estar a un nivell altíssim, que deixà en evidència els altres grups. Sense proposar-s'ho.

Les actuacions del Festival a què vam assistir a la Cava van demostrar, però, que el jazz es troba en un moment dolç de forma. I que la seva capacitat d'entusiasmar i de sorprendre continua incòlume. Per exemple, en el concert que oferí el grup del contrabaixista Javier Colina. El combo havia d'estar format per Colina, Jerry González (trompeta i percussió), Tico Amedo (flautes i saxos), Tomatito i Paquete (guitarras), Piraña (*cajón*) i Guillermo McGill (bateria i percussió). Un grup en què el flamenc jazz hi havia de dir la seva. Però l'alineació va ser aquesta: Frank Lacy (trombó i fiscorn), Antonio Mesa (saxos i flauta), Chano Domínguez (piano), Colina i McGill.

I allò va ser Troia. Però, quina Troia! Excepte Lacy, els altres quatre elements

Ray Brown

Roy Hargrove

són uns devots conreadors del flamenc jazz. Però també d'altres estils. I això es palesa d'una manera tan extraordinària, que el públic s'engrescà d'allò més amb ritmes que anaven des dels tribals africans al bolero, passant pel blues, swing, post-bop... Tot plegat amanit amb solos superbs d'un Chano que va tan sobrat que qualsevol cosa que toqui entusiasma, d'un Lacy furibund i mor-

daç, d'un Mesa estilista, líric, esponjós, d'un Colina fascinant, majestuós, i d'un McGill fi i ajustat. Davant l'admiració de Lacy, que també hi contribuï amb el seu granet de sorra, el flamenc jazz féu finalment la seva aparició. Curta però intensa. Magnífica. Aleshores Mesa es convertí en *cantaor* i a la fi tothom eixí de la Cava amb un somriure d'orella a orella.

I ja que hem parlat del

combo d'un contrabaixista, diguem que el de Ray Brown també despertà admiracions i reconeixements a dojo. Brown es presentava a Terrassa gràcies a la gira que fa amb motiu del seu setanta-cinquè aniversari. Al costat de Ray, i reprenent una vella tradició iniciada pel trio de Nat King Cole i posteriorment pel d'Oscar Peterson —en el qual Brown actuà durant molts anys—, hi havia un pianista, Monty Alexander, i un guitarrista, Russell Malone.

I es tornà a manifestar l'enorme sapiència i qualitat de so de Ray Brown. Però va ser un Brown més agosarat que en altres ocasions, més participatiu. El seu contrabaix descriví pàgines tenses, emotives, esplèndides, curulles de *swing*. Però és que al costat tenia dues locomotores amb les quals és fàcil fer jazz. Perquè Monty en sap un niu. La colossal cascada de notes que deixa anar, sempre és diferent, brillant, incisiva. A més, la seva capacitat de comunicació a l'hora del *blues* és anorredadora. I perquè Malone sap ser un guitarrista encabritador, tot força, de gran tècnica. Però també es converteix en un músic modulator i en un excel·lent acompanyant rítmic.

Un altre esplèndid concert el va protagonitzar el Frank Foster Non-Electric Company Quintet. Al costat de l'exsaxo tenor de la banda de Count Basie i exdirector de l'orquestra del pianista després de la seva desaparició, hi eren Kenyatta Beasley (trompeta), Danny Mixon (piano), Earl May (contrabaix) i David Gibson (bateria).

I es palesà que els veterans no moren. Perquè amb setanta-dos anys, Foster és encara un gran bufador. Ha estat clàssic però també és un saxo tenor modern, avantguardista. Posseeix incòlume el seu fraseig ple, robust, ric, amb el qual arriba a alts nivells de força i comunicació. El seu *post-*

bop va ser agombolat pel puixant Beasley —oferí un magnífic solo amb la sordina— i per un trio rítmic compacte i creatiu, en el qual destacaren l'espectacularitat de Mixon, la saviesa de May i l'efervescència de Gibson.

La mateixa formació de Foster, amb dos bufadors i trio rítmic, és la que presentaren els Roy Hargrove All Stars. Al costat del trompeta hi havia Jesse Davis (saxo alt), Ronnie Matthews (piano), Walter Booker (contrabaix) i Alvin Queen (bateria). I la van fer grossa. Perquè van saber teixir un discurs apassionant, en què el *hard-bop* eixí amb soltesa i decisió. A Jesse Davis ningú no li pot tossir. El seu poder al saxo alt és tan enorme com el d'una piconadora. Roy Hargrove es defensà molt bé, però en el seu discurs sempre mancà un xic de definició. A estones, les seves curtes frases semblaven més dedicades a *épater* que no pas a teixir una música coherent amb el que s'interpretava. I el trio estigué sòlid i efectiu com una roca, amb esment especial per a la música elegant i exquisida de Ronnie Matthews.

El mateix trio actuà el dia abans per donar suport a la cantant Roberta Gambarini. Un nom del qual no n'hauries donat ni cinc cèntims. Però la veritat és que des que va obrir la boca, Roberta es ficà el públic a la butxaca. Possedidora d'una veu molt cultivada, enormement dúctil, d'un *scat* d'esplèndida soltesa i qualitat, la noia Gambarini ho va fer tot fàcil. Fou una altra autèntica sorpresa, perquè, a més, s'entengué a les mil meravelles amb el trio de luxe que tenia darrere.

I, tal com hom pensava que succeiria, el concert del Toots Thielemans Quartet omplí a vessar la Cava. L'harmonicista donà una veritable lliçó de com frasejar el *swing* amb una cosa col·locada a tot el llarg de la boca. La seva música

FOTO: ARXIU JAZZ TERRASSA

Al Foster

és fina, directa, clara, sense subterfugis. Per tant, un altre veterà, aquest de setanta-set anys, que deixà amb la boca oberta més d'un. A més, el músic belga s'envoltà d'un trio excel·lent, en què destacaren el contrabaixista Hein Van de Geyn i el pianista Mike del Ferro.

La capacitat de sorprendre del Festival es féu palesa amb l'actuació de l'Al Foster Group. Exbateria de Miles Davis durant uns quants anys, Foster ha sabut canviar de registre de manera extraordinària. Si amb Miles havia actuat sota un mantell electrificat, molt "disco", aquesta vegada es va decidir per fer un jazz d'una esplèndida puresa i sensibilitat. I així, des de la seva polirítmica bateria, catapultà un jove trio de músics que va deixar ben escrit que la seva tria havia estat feta amb tot l'encert del món. Aquests músics van ser David Janson (saxo tenor), Aaron Goldberg (piano) i Doug Weiss (bateria).

Amb Gary Bartz passà a la inversa. Fa un parell d'anys oferí una actuació en què demostrà que és un dels millors saxos alts i sopranos del jazz. Líric però

a la vegada potent, modulator, amb esplèndides idees, aquest any es decidí només per la potència. Perquè unes quantes d'aquestes idees es quedaren al vestidor. Bartz, en formació de quartet, es dedicà al conreu d'un jazz contemporani tot força, en què sobrà la bateria gens imaginativa de Greg Bandy.

Les decepcions del Festival van anar a càrrec de dos quartets: el de Ben Sidran i el de Kurt Rosenwinkel i Mark Turner. Sidran, pianista i cantant, havia d'homenatjar García Lorca, però gairebé parlà més que no pas tocà i l'homenatge brillà per la seva absència. Equivocat, doncs, el concert d'un músic que, col·locat en un context de *showman*, amb ell sol a l'escenari, hauria pogut tenir molta més grapa. Perquè Sidran és bon pianista i es demostrà que de cantar, també en sabia.

Per la seva banda, el guitarrista i pianista Rosenwinkel, el saxo tenor Mark Turner i els seus dos acòlits van teixir un concert força avantguardista però d'una monotonia exasperant, especialment a la segona part. Fet que motivà que algú aprofités l'ocasió per fer una becaïneteta.

L'alta fidelitat entra en el segle XXI

L'aparició de nous sistemes de reproducció musical ha comportat un canvi en relació amb els paràmetres de la gran majoria de persones. Tenim molt interioritzats els aparells estereofònics i sovint ens sobten molt els productes actuals, en què predominen la multiplicitat de canals. El denominat *Home cinema* no és una novetat ni tampoc, a hores d'ara, un àmbit restringit, és la realitat actual que domina el mercat i supera en oferta els sistemes tradicionals. Davant aquesta situació cal una mínima informació per conèixer el que ens trobarem si decidim canviar o ampliar el nostre equip de música.

Instal·lació particular d'àudio i video realitzada per Werner

Per JORDI MARTÍNEZ i CATALÁN

L'existència d'un nou model de reproducció musical diferent als dos canals tradicionals comporta l'aparició de vocabulari nou i de qüestions entorn de la nova situació. Els dubtes se centren en dos punts fonamentals: quin sistema hem d'escollir i, en cas d'escollir-ne un de multicanal, què fem amb l'actual: substituir-lo o ampliar-lo.

Antecedents

Durant els anys setanta l'aparició del vídeo domèstic va suposar un gran descens d'assistents a les sales de cinema. Arran d'aquest fet la

indústria cinematogràfica va decidir millorar la qualitat tècnica dels seus productes per oferir un producte clarament diferenciat a fi d'intentar recuperar la quota de mercat corresponent. Paral·lelament, situaren el vídeo com a complement de les grans sales i després d'un primer creixement d'usuaris va retornar a una posició minoritària respecte del cinema. Aquesta situació s'ha accentuat amb el temps i actualment les sales de cinema viuen una de les seves millors èpoques.

Les millores tècniques introduïdes es van centrar en la millora de la qualitat de la imatge per diferenciar-la del vídeo, i en el so, un dels aspectes menys importants fins al moment, però que ha assolit un paper principal. El sector va estimular l'aparició de nous sistemes que

es distingissin dels domèstics. Fruit d'aquest interès l'empresa britànica Dolby va presentar el denominat Dolby estereo, utilitzat actualment en la majoria de pel·lícules i present, quant a equipament, en les millors sales. El funcionament del Dolby es basa a adjuntar al senyal estereofònic informació addicional a través de dos canals complementaris. Un d'aquests es reproduceix a través d'altaveus situats a la part posterior de la sala (al costat o al darrere). Les grans dimensions de la pantalla provoquen una difícil situació dels diàlegs en funció de la nostra situació a la sala. Per solucionar el problema es va afegir un tercer canal frontal dedicat únicament als diàlegs (l'altaveu corresponent queda situat darrere de la pantalla). Per tant, el sistema es basa en la utilització de diversos canals, cadascun especialitzat, que es projecten a través d'altaveus situats al voltant de la sala per situar l'espectador al centre de l'acció. Així, doncs, tenim un sistema de quatre canals: els dos tradicionals, un d'exclusiu per als diàlegs i el darrer destinat als efectes especials. Posteriorment han aparegut sistemes amb sis i set canals, d'aplicació molt restringida a sales i pel·lícules.

Home cinema

Acceptat el sistema dins l'àmbit cinematogràfic, fabricants i propietaris de les patents n'iniciaren l'aplicació als productes domèstics. L'evolució no fou tan ràpida com en el cas del cinema; i per tant, per assolir una configuració similar ha anat passant per diversos estadis de desenvolupament. El mínim coneixement d'aquesta evolució és indispensable per situar en temps i presenciacions qualsevol aparell i pel·lícula.

L'any 1982 Dolby va llançar al mercat descodificadors que gestionaven tres canals. Denominat Dolby Surround, incorpora un nou canal dedicat als efectes especials i s'identifica gràcies a un logotip situat

als aparells i a les cintes de vídeo. Posteriorment va aparèixer el Dolby Pro-Logic. Aquest es va caracteritzar per l'addició del canal central, dedicat als diàlegs, i la possibilitat de crear un pseudosurround a partir dels dos canals tradicionals. Els darrers estadis evolutius han estabilitzat els sistemes en configuracions 5.1 o 6.1; és a dir, 5 o 6 canals, a banda d'un addicional dedicat a les freqüències més greus.

Actualment podem considerar tres sistemes, que coexisteixen amb incidència desigual: Dolby Digital AC-3 (Àudio Coding tercera generació) és el sistema amb més presència al mercat i representa l'evolució i transformació a l'àmbit digital dels sistemes anteriors. La instal·lació en qualsevol amplificador que es vulgui considerar ha d'incorporar aquesta opció per poder ser utilitzat durant anys gràcies a la seva relació amb l'emergent DVD.

L'any 1995 apareix un competidor de l'AC-3, el denominat DTS (Digital Theater System). La diferència principal respecte del descodificador anterior és la utilització de compressors de dades variables. Així, doncs, en funció de la quantitat d'informació es determina el percentatge de compressió. La utilització d'aquest sistema, bàsicament al Japó i als EUA, implica que els DVD portin incorporats un determinat tipus de sortida.

I també hi ha l'MPEG-II Multicanal, que és la proposta europea destinada a la zona 2 del DVD, però actualment superada pel Dolby Digital, atesa la inoperància de la divisió en zones a causa de l'aparició del DVD multizona. Cal recordar que les multinacionals cinematogràfiques van imposar unes zones per controlar la distribució dels seus productes. A la pràctica, això no ha reeixit, per la possibilitat d'usar discos de qualsevol país en qualsevol reproductor, i per tant, el format més estès s'imposa a la resta.

Canviar o ampliar

En el moment que decidim d'adquirir un sistema d'aquest nivell, el dubte que es planteja és evident: ¿cal canviar o ampliar el nostre equip actual? Els paràmetres que cal considerar, a banda de l'econòmic, a parer nostre són molt clars: la qualitat de so que desitgem i el ni-

La qualitat del so i el nivell del sistema, a banda de l'aspecte econòmic, són els paràmetres que faran decidir si cal canviar o ampliar l'equip actual

vell del nostre sistema.

La qualitat de so és, actualment, superior en sistemes de dos canals centrats únicament i exclusivament en el so, en contraposició dels sistemes multicanals pensats per a un àmbit audiovisual. Aquests, utilitzats de manera restringida a dos canals, ofereixen menor qualitat sonora respecte dels tradicionals estereofònics. En aquest cas cal esperar el resultat final de les noves propostes, com SACD i DVD Àudio (2 canals), que en principi han de millorar considerablement les prestacions dels CD per mitjà de la utilització de més informació en el procés de digitalització.

Si disposem d'un equip d'elevat preu, en podem considerar clarament l'ampliació i utilització com a reproductor estereo tradicional i com a part principal dels sistemes d'àudio-vídeo. En cas contrari no és recomanable, atès que els productes que es poden utilitzar en aquest procés són d'alt preu i qualitat, amb el desequilibri consegüent que es produiria.

Crear un equip partint de zero és l'opció més interessant, pel fet de no haver d'experimentar amb un sistema de connexions que pot esdevenir complex si volem disposar de dos equips en un. Primer cal decidir si adquirim un televisor de qualitat o una pantalla i un projector per visualitzar el que ens envii les fonts. La font més usual és, actualment, el vídeo, que en un futur immediat serà substituït per el DVD, model del qual la casa Pioneer en presentarà un de gravable d'aquí a mig any. També podem disposar de TV per satèl·lit o cable i un menys freqüent Làserdisc.

L'amplificació pot estar formada per un o dos aparells en cas d'escollir un amplificador d'A/V, en el qual tenim tots els dispositius de descodificació i també tot el que cal per

poder estimular els altaveus. En cas d'escollir l'altra opció disposarem d'un processador de so i unes tapes de potència separades que, evidentment, incrementaran considerablement la inversió necessària. Finalment, tenim els altaveus, que poden ser o no de la mateixa marca. Actualment la majoria de fabricants disposen d'una gamma específica per a aquests equips i es recomana, com a mínim, escollir els tres altaveus frontals d'un mateix fabricant per la senzilla raó de poder disposar d'una coherència sonora als tres canals principals.

Si volem construir el nostre equip a partir dels nostres aparells, és recomanable poder disposar d'un assessorament professional per avaluar cada cas concret.

Audició

L'oïda i la vista són els darrers jutges de qualsevol instal·lació. Per poder comparar les possibilitats dels nous sistemes hem utilitzat les instal·lacions de l'establiment barceloní Werner, i agraïm al Sr. Viguera i la resta de comercials la seva atenció i els consells. Inicialment vam veure pel·lícules en format DVDvídeo en un equip —considerat de gamma mitjana— format per un projector de la marca Sony, amplificador de la danesa Primare i altaveus de l'anglesa B&W. El resultat és temptador per l'impacte de les imatges en pantalles de gran format, però a nivell musical cal recordar que som davant d'un CD àudio. On realment podem copsar tot el potencial del format és en la projecció de pel·lícules, tot destacant-hi un considerable realisme tant d'imatge amb televisions d'alta definició i projectors, en aquest cas, com d'efectes i realisme sonor respecte dels cinemes actuals. Quant a música cal remarcar la superioritat dels sistemes tradicionals respecte dels multicanal a causa de la seva especificitat. Com hem dit abans i com ens remunquen els comercials de Werner, la consolidació de nous formats que substituiran el CD esdevindran la clau per millorar la qualitat de tota mena d'equips. És una experiència prou interessant del tot recomanable, independentment de l'interès per adquirir o no aquest tipus de producte.

DILLUNS, 28 DE MAIG DEL 2001**7:08 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**9:06 REPERTORI DE CONCERT**

MOZART: Marxa KV 408 n. 3.

Ensemble Mozart de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (4 m).

BRAHMS: Trio per a trompa, violí i piano, op. 40.

Lowell Greer, trompa. Stephane Chase, violí. Steven Lubin, piano. (29 m).

BRUCH: Ave Maria, op. 61.

Han-Na Chang, violoncel. Philharmonia Orchestra. Dir.: Leonard Slatkin. (10 m).

MARAI: Sonnerie de Ste. Genevieve du Mont-de-Paris.

Fabio Biondi, violí. Jordi Savall, haix de viola. Pierre Hantaï, clavicel. Rolf Lislevand, tiorba. (8 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

HANDEL: Sonata IX per a flauta de bec, en si m. op. 1 n. 9.

Marion Verbruggen, flauta. Ton Koopman, clavecí. Jaap Ter Linden, violoncel. (14 m).

SCHONBERG: Suite per a orquestra de corda.

Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Norman del Mar. (29 m).

PHILIDOR: "La Batalla: Lluís XIV contra Guillaume d'Orange".

La Symphonie du Marais. Dir.: Hugo Reyne. (15 m).

MUDARRA: 3 versos en llatí.

Montserrat Figueras, soprano. Hopkinson Smith, vihuela. (10 m).

DENISOV: "Un marit ideal", suite feta per Youri Kasparov sobre la música per la pel·lícula.

Orquestra de la Cinematografia Russa. Dir.: Serguei Skripka. (25 m).

DURANTE: Concert n. 4, en mi.

Le Poème Harmonique. Dir.: Olivier Schneebeli. (4 m).

KAMEN: "Raching for the Stars", últim moviment del poema simfònic "The new Moon in the Old Moon's Arms" (La lluna nova en els braços de la lluna vella).

F. Anthony Ames, percussió. The National Symphony Orchestra. Dir.: Leonard Slatkin. (8 m).

HOLST: Els Planetes, op. 32.

Cor del Conservatori de Nova Anglaterra. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: William Steinberg. (47 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"Warlock" (1988)

"The Burls" (1988)

"Leviathan" (1989)

"Star Trek V" (1989)

"Gremlins II/Small Warriors" (1990/1998)

14:00 CLÀSSICS DEL SEGLE XX

BRITTEN: Cinc cançons de flors, op. 47.

Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (11 m).

POULENC: Promenades, per a piano.

Gabriel Tacchino, piano. (14 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de la Catedral de Barcelona

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 22 d'abril de 1992 a la Catedral de Barcelona. CICLE L'ORGUE DE LA CATEDRAL. Obres de BRUNA, BACH, MOZART, MENDELSSOHN, BOVET i HANDEL.

John Scott, orgue. (50 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 MÚSICA CORAL

CRECQUILLON: Andreas Christifamulus.

Tha Tallis Schollars. Dir.: Peter Phillips. (8m).

NIELSEN: El somni, op. 18.

Cori Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional Danesa. Dir.: Leif Segerstam. (19m).

STANFORD: Magnificat, op. 81.

Cor del Trinity College de Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (4m).

MILHAUD: Cantique du Rhône, op. 155, per a cor mixt a cappella.

Cor mixt de la Ràdio Txeca. Dir.: Pavel Kühn. (9m).

SIBELIUS: Sandels, op. 28.

Cor d'homes Laulun Ystävät. Orquestra Simfònica de Gothenburg. Dir.: Neeme Järvi. (10m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

STRAUSS, R.: "Ich danke, Fräulein", duet de l'acte primer d'Arabella.

René Fleming, Arabella. Barbara Bonney, Zdenka. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Christoph Eschenbach. (10 m).

SAINT-SAËNS: Concert per a violí i orquestra n. 1 op. 20.

Philippe Graffin, violí. Orquestra Simfònica de la BBC Escocesa. Dir.: Martyn Brabbins. (14 m).

BACH: Versió per a laüit de la sonata per a violí sol, BWV 1001.

Hopkinson Smith, laüit. (17 m).

OLTRA: La nina i el gegant, sardana.

Cobla de cambra de Catalunya. Dir.: Manuel Oltra. (5 m).

21:00 ELS CONCERTS DEL OBC

Festival Mozart / Bach 2000

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 19 de setembre del 2000 a l'Auditori de Barcelona.

"Festival Mozart / Bach 2000".

Magdalena Martínez, flauta, Disa Engliish, oboè. Angel Jesús García, violí. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Martin Haselböck (clavecí).

Johann Sebastian BACH:

Suite núm. 1 en do major, BWV 1066.

Concert de Brandenburg núm. 5 en re major, BWV 1050.

Concert per a violí i oboè en do menor, BWV 1060.

Suite núm. 3 en re major, BWV 1068.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 29 DE MAIG DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

SIBELIUS: Pel·lees i Melisanda, suite op. 46.

Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Yondani Butt. (30 m).

MOSZKOWSKI: Estudi de virtuositat, op. 72 n. 6.

Mikhail Pletnev, piano. (2 m).

VERDE: Ave Maria, de l'acte quart de l'òpera Otello.

Carmela Remigio, soprano. Orquestra de l'Acadèmia de Santa Cecilia. Dir.: Myung-Whun Chung. (4 m).

MILHAUD: Sonatina a tres, op. 221.

Trio de corda de París. (7 m).

BEETHOVEN: Fidelio, obertura op. 72 b.

Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (7 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

LISZT: Sonni d'amor n. 3.

Evgeny Kissin, piano. (5 m).

MARCELLO, B.: Salm XVII.

Roberto Balconi, Guy de Mey, Klaus Mertens. Membres de la Capella Savaria. (48 m).

ISASI: "Zharufa", op. 12.

Euskadiko Orkestra Sinfonikoa, Orquestra Nacional Basca. Dir.: Enrique García Asensio. (16 m).

HAYDN, M.: Serenata en Re.

Virtuosi Saxoniae. Dir.: Ludwig Güttler. (48 m).

PEDRELL: "Les Orientales", amb text de Victor Hugo.

Begoña López, soprano. Orquestra de Cambra Catalana. (5 m).

SANZ, G.: Canarios. Sarabanda.

"Clarín de los Mosqueteros del Rey de Francia". Tres peces del tractat "Instrucción de música sobre la guitarra española" (1674-75).

Membres de l'Orfèdica Lyra: José Miguel Moreno, guitarra barroca.

Eligio Quintero, tiple. Juan Carlos de Mulder, tiorba. Dir.: José Miguel Moreno. (8 m).

ARNOLD-ALTMANN: Cançó de bressol.

Orquestra Joventut Percussionista de Catalunya. Dir.: Angel Colomer i del Romero. (2 m).

KODALY: Duo per a violí i violoncel, op. 7.

Eleonora Tukovsky, violí. Yuli Tukovsky, violoncel. (27 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"Mom and Dad Save the World" (1991)

"Matinee" (1993)

"The Shadow" (1994)

"Powder" (1995)

14:00 MOMENTS LÍRICS

CHABRIER: "Fisch-ton-kan", opereta.

Mireille Delunsch, Christian Mehn.

Francis Dudziak, Jean-Louis Georger. Conjunt vocal. Orquestra del Collegium Musicum de Strasbourg.

Dir.: Roger Delage. (23 m).

MASSNET: "Werther! Qui m'aurait dit?" de l'acte III de l'òpera Werther.

Maria Callas. Orquestra de la Societat des Concerts del Conservatori. (7 m).

SOROZABAL: "En un país de fábula" i "Marola, yo deseo...", dues romances de la sarsuela La taverne del Puerto.

Plácido Domingo, Maria Bayo. Orquestra Simfònica de Galícia. Dir.: Victor Pablo Pérez. (10 m).

MOZART: "Parto, parto, matu ben mio", de l'òpera La Clemenza di Tito.

Agnes Baltsa. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Heinz Wallberg. (6 m).

GURIDI: "Yo no sé que veo en Ana Mari", fragment de la sarsuela El Caserio.

Jaume Aragall, tenor. Orquestra Simfònica. Dir.: A. Ros Marbà. (5 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

ROMANIA: Joc Batrinesc. Cînta, cruce, cînd ti-id-duce. De unde-i Pîntea de Feli. (9 m).

INDIA DEL NORD: Raga Kinari Bhairavi.

Balaram Pathak, sitar. Vinode Pathak, tabla. Christian Ledoux, tannura. (24 m).

"Jamás", cançó tradicional del Sahara Occidental, de la regió coneguda com Trab El-Bidan. Música feta pels refugiats saharauis.

Mártir Luuli. (4 m).

FLAMENC: Soleares. Malagueña.

Pepe de la Matrona. El Niño de Almadén. La Jodelito. Pedro Soler. (13 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 JOVES INTERPRETS

GREGORC: Concert per a clarinet.

Josep Sancho, clarinet. Orquestra de la Ràdio d'Eslovènia. (8 m).

FALLA: Fantasia Baetica.

Alex Ramírez Gama.

Enregistrament fet a la Sala "Paper de Música" de Capellades, el dia 7 de maig del 2000, dins l'Onzè Concurs Paper de Música de Capellades (sessió final). (14 m).

MARTINU: Sonata per a flauta i piano.

Cecilia Reguero, flauta. Inés Reguero, piano. (19 m).

MILHAUD: Scaramouche.

Eulàlia i Esther Vela, duo de pianos.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 22 d'octubre de 1997 al palau de la Música Catalana de Barcelona. CICLE "EL PRIMER PALAU". (9 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

LULLY: Xacona de "l'Amour médecin".

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (4 m).

JOAN LAMOTE DE GRIGNON: El testament d'Amèlia.

Cobla Sant Jordi. Cobla Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. (5 m).

WAGNER: Obertura de Rienzi. Orquestra Simfònica de Xicagó.

Dir.: Daniel Barenboim. (13 m).

ORFF: "Fortuna Imperatrix Mundi", "Primo Vere", primers fragments de Carmina Burana.

Simon Keenlyside, baríton. Cor i Orquestra de l'Òpera Alemanya de Berlín. Dir.: Christian Thielemann. (15 m).

ALBINONI: Concert per a oboè en Do M op. 9 n. 5.

Frank de Bruine, oboè. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (9 m).

21:00 PERFILES
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ
3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 30 DE MAIG DEL 2001
7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT

GRANADOS: Nou tonadillas. Pilar Lorengar, soprano. Alicia de Larrocha, piano. (18 m).

MEDELSSOHN: Quartet de corda, op. 44 n. 2.

Quartet Melos. (24 m).

BERLIOZ: Obertura d'"El Corsari", op. 21.

Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Thomas Beecham. (8 m).

10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA

BEETHOVEN: Simfonia n. 4, en mi bemoll major, op. 60.

L'Staatskapelle de Berlín. Dir.: Daniel Barenboim. (36 m).

VERDI: "Dio! mio potevi scagliar", "Dio! mio potevi scagliar", dues àries de l'òpera "Otello".

José Cura, tenor. Philharmonia Orchestra. Dir.: José Cura. (10 m).

MONTECLAIR: Concert n. 4 en la m.

Valérie Balsa, Jean Pierre Pinet, flautes. (16 m).

XEBALIN: Simfonia dramàtica sobre el poema de Mayakovsky "Vladimir Ilyich Lenin".

Solistes vocals. Cor de Cambra de la República Russa. Orquestra Simfònica de la Ràdio de l'URSS.

Dir.: Alexander Gauk. (35 m).

RAVEL: Concert per a la mà esquerra.

Samson François, piano. Orchestre de la Société des Concerts du Conservatoire. Dir.: André Cluytens. (18 m).

FASCH: Quartet en si bemoll M. Fasch WV N:B2.

Katharina Arfken, Ann-Kathrin Brüggemann, oboès. Donna Agrell, fagot. Karl-Ernst Schröder, llaut.

David Sinclair, viola de camba. Jörg-Andreas Bötticher, clavecí. Dir.: Katharina Arfken. (13 m).

STRAUSS, R.: Concert per a violí en re m, op. 8.

Boris Belkin, violí. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín.

Dir.: Vladimir Ashkenazy. (31 m).

13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"Congo" (1995)

"Star Trek: First Contact" (1996)

"Star Trek: Insurrection" (1998)

"Deep Rising" (1998)

"The 13th Warrior" (1999)

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA
TORRANDELL: Sonata per a violoncel i piano, op. 21.

Roger Loewenguth, violoncel. Joan Moll, piano. (26 m).

ANÒNIM del segle XVIII: Ball de l'Aliga, de la processó de Corpus de Barcelona.

Els Ministrers de la Vila Nova. (3 m).

ALBENIZ: Sis balades íntimes, sobre textos de la Marquesa de Balaños.

Antoni Comas, tenor. Mac McClure, piano. (13 m).

VIOLA: Sonata en Re M.

Elisa Freixo, orgue. (8 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

MILÀ: Imatges de la Cort del Comte Berenguer IV de Catalunya, op. 39.

Leonora Milà, piano. (13 m).

LOMBARDI: "Das ist kein Bach, Sagte Beethoven, Das ist ein Meer".

Logos Ensemble. (24 m).

HOMS: Memòria.

Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Manuel Galduf.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 20 de març de 1992 al Palau de la Música Catalana. (13 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL

20:15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
Temporada 2000-2001

Recital Felicity Lott i Ann Murray

Obres de Lachner, Schumann, Schäffer, Gounod i Rossini.

Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano.

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL
Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 31 DE MAIG DEL 2001
7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT

DVORAK: Simfonia n. 6, op. 60.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (43 m).

HANDEL: Sonata per a flauta de bec en si bemoll M., HY 418.

Marion Verbruggen, flauta. Ton Koopman, clavecí. Jaap Ter Linden, violoncel. (6 m).

10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA

SCHUBERT: Quartet de corda D. 32, en do M.

Quartet de corda de Leipzig. (24 m).

MOZART: Concert per a trompa n. 2 en mi bemoll M. K. 417.

Dennis Brain, trompa. Philharmonia Orchestra. Dir.: Herbert von Karajan. (14 m).

RESPIGI: Adagio amb variacions. Han-Na Chang, violoncel. Philharmonia Orchestra. Dir.: Leonard Slatkin. (13 m).

SCHÜTZ: "Musikalische Exequien", SWV 279-281

The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (28 m).

GLIERE: Suite de Ballet n. 2, op. 65 n. 1.

Orquestra del teatre Bolxoi. Dir.: Reinhold Gliere. (44 m).

SPOHR: Concert per a violí i orquestra, en mi m. WoO 10.

Ulf Hoelscher, violí. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín.

Dir.: Christian Fröhlich. (22 m).

STRAVINSKI: Concert per a orquestra de cambra "Dumbarton Oaks".

Orquestra Simfònica de Colúmbia. Dir.: Igor Stravinski. (14 m).

13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A CINEMA DE JERRY GOLDSMITH

"The Mummy" (1999)

"The Haunting" (1999)

"Forever Young" (1992)

"The Hollow Man" (2000)

14:00 MÚSICA ANTIGA
LOCATELLI i Bononcini

LOCATELLI: Concerto grosso op. 4 n. 10.

Concerto Köln. (16 m).

BONONCINI: "Voi del ciel numi clementi", ària de "Polifemo" i "Per la gloria", ària de "Griselda".

Jochen Kowalski, contratenor. Orquestra de Cambra de Berlín. Dir.: Max Pommer. (6 m).

LOCATELLI: Concert op. 3 n. 6 "L'Arte del Violino".

Elizabeth Wallfisch. The Raglan Baroque Players. Dir.: Nicholas Kraemer. (17 m).

BONONCINI: Sonata per a violoncel i continu.

Il Seminario musicale. (9 m).

LOCATELLI: Sonata per a flauta op. 2 n. 1, en doble canon.

Stephen Preston i Nicholas McGegan, flauta. Anthony Pleeth, violoncel. Christopher Hogwood, clavicèmbal. (11 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 AUTOGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

Jordi Savall
MONTEVERDI: Lamento d'Arina: "Lasciatemi morire".

Montserrat Figueras, soprano. Hespèrion XXI. Dir.: Jordi Savall. (12 m).

HAMMERSCHMIDT: Suite en re per a violes de gamba.

Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (15 m).

HANDEL: Música aquàtica, suite n. 1.

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (20 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT
BELLINI: "Mira, o Norma"... "Cadi, deh cedi", duet de l'acte III i "Casta diva", cavatina de l'acte I, dos fragments de l'òpera Norma.

Maria Callas. Ebe Stignani. Orquestra del Teatro alla Scala, de Milà. Dir.: Tullio Serafin. (13 m).

SAINT-SAËNS: La jota aragonesa, op. 64.

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Geoffrey Simon. (4 m).

MOZART: Concert per a trompa n. 4, KV 495.

Dennis Brain, trompa. Philharmonia Orchestra. Dir.: Herbert von Karajan. (16 m).

GEMINIANI: Concerto grosso n. 4 en Fa M (a partir de les sonates per a violí op. 5 de Corelli).

The Academy of Ancient Music. Dir.: Andrew Manze. (10 m).

STRAUSS, R.: Burleske.

Byron Janis, piano. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Fritz Reiner. (20 m).

21:00 A LA MANERA DE...
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 Joves INTERPRETS
Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI
Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició

dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 1 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
BRAMHMS: Valsos op. 39

Gerhard Oppitz, piano. (20 m).

DVORAK: Concert per a violí, op. 53.

Akiko Suwanai, violí. Orquestra del Festival de Budapest. Dir.: Ivan Fischer. (29 m).

SAINT-SAËNS: Concert per a violoncel·l i orquestra n. 2, op. 119.

Lynn Harrell, violoncel·l. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Riccardo Chailly. (17 m).

TOLDRA: Set cançons populars. Orfeó Català. Dir.: Jordi Casas. (13 m).

10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA

MORERA: "La Sardana Gran". "La Calma del mar", cançó tradicional catalana harmonitzada per Enric Ribó. "Ton pare no té nas", cançó tradicional mallorquina harmonitzada per Baltasar Bibiloni.

Cor Albada. Dir.: Esteve Nabona. (9 m).

DA MOTTA: Fantasia dramàtica per a piano i orquestra.

Artur Pizarro, piano. Orquestra Gulbenkian. Dir.: Martyn Brabins. (26 m).

BACH, J. Bernhard: Obertura (Suite orquestral) en mi m.

Components del Chursächsische Capelle Leipzig. (19 m).

BUSONI: Suite campestre, op. 18. Geoffrey Douglas Madge, piano. (10 m).

ZELENKA: Fèria V, dels 27 responsoris de la litúrgia romana.

Capella Montana. Boehmer-Gambenensemble. Dir.: Ludwig Gossner. (48 m).

HAYDN: Concert per a violoncel·l i orquestra n. 2 en re m. Hob. VIIb:2. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: John Barbirolli. (30 m).

13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A PIANO DE SERGEI RAKHMANINOV

Cançó sense paraules.

Howard Shelley, piano. (1 m).

Tres nocturns.

Howard Shelley, piano. (11 m).

Quatre peces.

Howard Shelley, piano. (12 m).

TXAIKOVSKI: "La bella dorment", op. 66 (arranjament de Sergei Rakhmaninov)

Katia i Marielle Labèque, pianos. (17 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA
MOZART: Vesperae solennes de confessorio, KV 339.

BUXTEHUDE: "Jubilate Domino", cantata.

Andreas Scholl, contratenor. Friederike Heumann, Brigitte Gasser, violes de gamba. Markus Märkl, orgue. Karl-Ernst Schröder, llaut. (9 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 MÚSICA XXI

Les últimes tendències de la música contemporània.

MATTHEWS: Sonata n. 4, per a orquestra.

London Sinfonietta. (25 m).

PICKER: Riu vell i perdut. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: John Williams. (5 m).

VINE: Defying Gravity (Desafiant la gravetat), per a percussió. Synergy. (11 m).

DEL PUERTO: Invernal. Orquestra de Cambra del Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (8 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE
La música per a piano.

Sviatoslav Richter
TXAIKOVSKI: Menuetto-scherzoso op. 51 n. 3.

Sviatoslav Richter, piano. (4 m).

BACH: Toccata en re m, BWV 913. Sviatoslav Richter, piano. (13 m).

PROKOFIEV: Concert per a piano i orquestra n. 5.

Sviatoslav Richter. Orquestra Filharmònica Nacional de Varsòvia. Dir.: Witold Rowicki. (23 m).

CHOPIN: Balada n. 1, op. 23. Sviatoslav Richter, piano. (8 m).

DEBUSSY: Jardins sous la pluie (Estampes).

Sviatoslav Richter, piano. (3 m).

RAKHMANINOV: Preludi per a piano n. 12, op. 32.

Sviatoslav Richter, piano. (2 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT
HÄNDEL: "Rejoice greatly", "I know that my redeemer liveth", dos fragments del Messies.

Kiri Te Kanawa. (10 m).

GRÉTRY: Obertura de l'òpera "Le Magnifique".

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Richard Bonynge. (11 m).

VERDI: "Bella figlia dell'amore", quartet de l'òpera "Rigoletto".

Joan Sutherland, Huguette Tourangeau, Luciano Pavarotti, Sherrill Milnes. London Symphony. Dir.: Richard Bonynge. (4 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED
Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX
Emès dilluns passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 2 DE JUNY DEL 2001
8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA
CAPELL: Pla d'Urgell, sardana. Coblà La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (4 m).

MARTÍNEZ COMÍN: "Elegia", petit poema per a cobla.

Coblà Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (4 m).

MORERA: "La Santa espina", "Baixant de la font del gat", "L'Empordà", sardanes.

La Principal de la Bisbal. (12 m).

VICIANA: Mediterrània, fantasia per a cobla i piano.

Paco Viciana, piano. Coblà La Principal de la Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (23 m).

CASALS/COSTA: Sant Martí del Canigó, sardana.

Coblà Mediterrània. Coblà Sant Jordi. Coblà La Principal del Llobregat. Coral Polifònica de Puig-Reig. Dir.: Ramon Noguera. (8 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL
El col·leccionable de la música indispensable.

BIZET: L'Arlesiana, op. 23, música d'escena.

Orfeó Donostiarra. Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plisson. (54 m).

12:00 AGENDA MUSICAL
12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE....
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dijous passat.

19:00 CICLE DE LIED
BRITTEN: Serenata per a tenor, trompa i corda, op. 31.

Ian Bostridge, tenor. Marie Luise Neunecker, trompa. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Ingo Metzner. (23 m).

BRITTEN: The Holy Sonnets of John Donne, op. 35.

Peter Pears, tenor. Benjamin Britten, piano. (24 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL
22:03 GRANS OBRES

REJCHA: "Lenore", gran quadre musical per a solistes, cor i orquestra, basat en la balada de Gottfried August Bürger.

Vladimir Dolezal, tenor. Magdalena Hajóssyová, Venceslava Hrubá-Freiberger, sopranos. Pavel Kamas, baix. Cor Filharmònic Txec.

Orquestra de Cambra de Praga. Dir.: Lubomír Mátl. (77 m).

0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT
Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 3 DE JUNY DEL 2001
8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA
TXAIKOVSKI: Quartet de corda n. 1, op. 11.

Quartet Borodin. (30 m).

MOZART: Trio amb piano n. 7, KV 564.

Trio Borodin. (19 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT
Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT
Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL
13:03 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA
VERDI: Giovanna d'Arco, òpera en tres actes.

Plácido Domingo, Sherrill Milnes. Montserrat Caballé. Keith Erwen. Robert Lloyd. Ambrosian Opera Chorus. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: James Levine. (121 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL
Un programa d'Alex Gorina. Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL
22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

Christoph Prégardien
BEETHOVEN: "An die ferne Geliebte" (A l'estimada llunyana) op. 98.

Christoph Prégardien, tenor. Andreas Staier, fortepiano. (13 m).

BRITTEN: Nocturn per a tenor i corda, op. 60.

Christoph Prégardien. Tapiola Sinfonietta. Dir.: Osmo Vänskä. (30 m).

BACH, J.E.: Das Vertrauen der Christen auf Gott (La confiança de Crist en Déu), oda sobre el salm 77.

Christoph Prégardien, tenor. Andreas Staier, fortepiano. (5 m).

MEDELSSOHN: Tres lieder: "Reiselied", "Morgenguss", "Allnächtlich im Traume".

Christoph Prégardien, tenor. Andreas Staier, fortepiano. (7 m).

SCHUBERT: Viatge d'Hivern, D. 911 (primera part).

Christoph Prégardien, tenor. Andreas Staier, fortepiano. (42 m).

0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 4 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT
ELGAR: Introducció i Allegro per a quartet solista i orquestra de corda.

Quartet Allegri. Simfonia de Londres. Dir.: John Barbirolli. (14 m).
SCHUMANN: Kreisleriana, op. 16. Adolf Pla, piano. (36 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

ROSSINI: "La Pesca", Soirées Musicales n. 10. "Anzoleta co passa la regata", La regata veneziana, n. 2. "La promesa", Soirées musicales n. 1. "Duetto buffo di due gatti". Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (13 m).

HINDEMITH: Quartet per a clarinet, violí, violoncel i piano. Manno Ralph, clarinet. Michaela Paetsch Neftel, violí. Guido Schiefen, violoncel. Liese Klahn, piano. (28 m).

KRAUS: Concert per a violí i orquestra en Do M (segona versió). Edith Peinemann, violí. Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Martin Sieghart. (27 m).

VALDERRABANO: Fantasies i Sonets per a viola de mà. Alfred Fernández, viola de mà. (8 m).

MARTINU: Simfonia n. 1. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (37 m).

POULENC: 4 motets per a un temps de penitència. Cors René Duclos. Dir.: Georges Prêtre. (14 m).

GODOWSKY: Walzermasken, n. 1 a 12. Iona Prunyi, piano. (28 m).

LLOYD WEBBER, A.: "Pie Jesu" del Rèquiem. Sarah Brightman, Paul Miles-Kingston. Orquestra Filharmònica estatal polonesa de Katowice. Cor format per Agnes Baltsa, Zdzisława Donat, Gwyneth Jones, Christian Boesch, Renato Bruson, Josep Carreras, Sherill Milnes i Evgenij Nesterenko. Dir.: Andrew Lloyd Webber. (4 m).

Enregistrament fet en directe el 18 d'agost del 1985 a l'Arena de Verona, en el concert "Opera for Africa".

13:00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A PIANO DE SERGEI RAKHMANINOV

Dues peces per a piano a sis mans. Brigitte Engerer. Oleg Maisenberg. Elena Bachkistrova. (6 m).

Rapsòdia sobre un tema rus, per a dos pianos. Brigitte Engerer. Oleg Maisenberg. (10 m).

Morceaux de fantaisie, op. 3. Howard Shelley, piano. (23 m).

Romança en Sol, per a piano a quatre mans, op. 11. Brigitte Engerer. Oleg Maisenberg. (2 m).

14:00 CLÀSSICS DEL SEGLE XX
JANACEK: Pels camins plens d'herba, petites peces per a piano (primera i segona part).

Roland Pöntinen, piano. (49 m).

COPLAND: Jubilee variations. Orquestra Cincinnati Pops. Dir.: Erich Kunzel. (5 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de la Catedral de Barcelona
DEMESSIEUX: Sis estudis per a orgue, op. 5. MILHAUD: Nou preludis op. 231b. Peces per a l'acompanyament de L'Annonce faite à Marie de Claudel (adaptades a l'orgue per Henriette Roget). PUIGROGET: Muntanyes del Rosselló. Bernat Bailbé, orgue.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 17 de gener del 2001 a la Catedral de Barcelona. DUES GRANS SENYORES DE L'ORGUE. (54 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL
LAMOTE de GRIGNON, R.: L'aire d'aurat, cinc poemes sobre interpretacions de poesia xinesa de Marià Manent.

Cor Madrigal. Dir.: Mireia Barreira. (9 m).

HINDEMITH: Madrigals a cinc veus sobre textos de Josef Weinheber.

Cor Jove d'Aachen. Dir.: Fritz ter Wey. (35 m).

REGER: Trost. Lieder Càmera. Adolf Pla, piano. Dir.: Josep Vila. (6 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

STRAUSS, J. (II): El Carnaval a Roma, op. 357, vals. Orquestra Vienesia Johann Strauss. Dir.: Willi Boskovsky. (6 m).

MOZART: Petita música nocturna, KV 525.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (20 m).

BACH: "Laudamus te" de la missa en si m BWV 232.

Magdalena Kozena, mezzo. Música Florea. Dir.: Marek Stryncl. (4 m).

BERNSTEIN: Divertimento per a orquestra.

Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Leonard Bernstein. (15 m).

21:00 ELS CONCERTS DE L'OBC

Festival Mozart / Bach 2000

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 20 de setembre del 2000 a l'Auditori de Barcelona.

"Festival Mozart / Bach 2000".

Magdalena Martínez, flauta. Martín Haselböck, clavecí. Angel Jesús García, violí. Nabí Cabestany, violoncel.

Johann Sebastian BACH:

Sonata per a flauta i clave en mi major, BWV 1035.

Partita núm. 2 per a violí sol en re menor, BWV 1004.

Partita en la menor per a flauta sola, BWV 1013.

Sonata per a violí i clave en do menor, BWV 1017.

Trio sonata de l'"Ofrena Musical".

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRÀF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 5 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

BACH, C. P. E.: Concert en la m per a clavecí, corda i baix continu. Membres de la Chursächsische Capelle Leipzig. (16 m).

RAVEL: Pavana per a una infanta difunta.

Maria Graf, arpa. (6 m).

HANDEL: Obertura d' "Arminio". Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Richard Bonynge. (5 m).

STRAUSS, R.: Trio i final de l'a te tercer d' "El cavaller de la rosa".

René Fleming, soprano. Barbara Bonney, soprano. Susan Graham, mezzo. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Christoph Eschenbach. (14 m).

MOZART: Concert per a trompa n. 1 en Re M. K. 412.

Dennis Brain, trompa. Philharmonia Orchestra. Dir.: Herbert von Karajan. (8 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

WITT: Septet en fa M. per a clarinet, fagot, trompa, dos violins, violoncel i contrabaix.

Charis-Ensemble. (26 m).

VIVALDI: Sonata en mi bemoll M. Bruno Cosset, violoncel. Blandine Rannou, clavecí. Pascal Monteilh, tiorba i guitarra. Richard Myron, contrabaix. (12 m).

BEETHOVEN: Cantata sobre la mort de Joseph II.

Nadine Denize. James Doing. Robert Gierlach. Cors i Orquestra Philharmonia Nacional de Cracòvia. Dir.: Jean-Paul Penin. (37 m).

SCHULHOFF: Cinc peces per a quartet de corda.

Quartet Hagen. (14 m).

GRANADOS: Històries de juvenut.

Douglas Riva, piano. (19 m).

TUBIN: Simfonia n. 3.

Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca. Dir.: Neeme Järvi. (34 m).

JANACEK: Adagio per a orquestra.

Orquestra Filharmònica de Brno. Dir.: Frantisek Jílek. (7 m).

ALBINONI: Concert per a dos oboès op. 9 n. 3.

Frank de Bruine, Alfredo Bernardini, oboès. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (10 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A PIANO DE SERGEI RAKHMANINOV

Suite per a dos pianos n. 1, op. 5 "Fantaisie-Tableaux".

Brigitte Engerer. Oleg Maisenberg. (25 m).

Morceaux de salon (fragments de saló), op. 10.

Ruth Laredo, piano. (26 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

OFFENBACH: La Périhole (extractes).

Jane Rhodes, mezzo-soprano. Orquestra de Bordeus-Aquitània. Dir.: Roberto Benzi. (13 m).

WAGNER: "Höre mit Sinn, was ich dir sage" de "Götterdämmerung" (El crepuscle dels Déus).

Brigitte Fassbender, mezzo. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Hans Graf. (11 m).

GIMÉNEZ: "Romanza" i "zapatera-do", de la sarsuela La Tempranica.

Teresa Berganza. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Enrique García Asensio. (8 m).

RIMSKI-KORSAKOV: Extractes de l'acte II de l'òpera "La promesa del Tsar".

Galina Vichnievskaia, Evgenij Nesterenko, Irina Arkhipova, Vladimir Atlantov, Vladimir Valaitis, Boris Morosov. Cors i Orquestra del Teatre Bolxoi de Moscou. Dir.: Fouat Mansurov. (23 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MON

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

"Luah", cançó tradicional del Sahara Occidental, de la regió coneguda com Trab El-Bidán. Música feta pels refugiats saharauis.

Mártir Luah. (4 m).

SOFIA: Longe de mi tu estarás. Pedro Memelsdorff, Yair Dalal. Ken Zuckerman. Edin Karamazov. Jordi Savall. Pedro Estevan. (8 m).

JAPÒ: Shōmyō.

Kōbodaishi Miekū. (13 m).

ARPA IRLANDESA. (11 m).

TURQUIA: Música Sufi. (10 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 JOVES INTÈRPRETS

RIVIER: Duet.

Roberto Álvarez, flauta. Ana Pérez, clarinet.

Enregistrament fet a la sala "Paper de Música" de Capellades, el dia 9 de setembre del 2000. Concert d'Estiu. (11 m).

ROSSINI: "Come un'ape ne' giorni d'aprile", ària de La Cenerentola.

Enric Martínez-Castagnani, baríton. Josep Surinyac, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 4 d'octubre del 2000 al Palau de la Música Catalana.

PRIMER PALAU (V Temporada)

(6 m).

SCHUMANN: Fantasiestücke, op. 12.

Àlex Ramírez Cama.

Enregistrament fet a la Sala "Paper de Música" de Capellades, el dia 20 d'octubre del 2000. Concert de Tardor. (27 m).

BRITTEN: Missa Brevis.

Arnau Farré, orgue. Cor Vivaldi. Petits Cantors de Catalunya. Dir.: Oscar Boada. (8 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BACH: "Schweig stille, plaudert nicht", cantata BWV 211 (Cantata del café).

Barbara Bonney, Christoph Prégardien, Ralf Popken, David Wilson-Johnson. Cor i Orquestra The Age of Enlightenment. Dir.: Gustav Leonhard. (26 m).

SCHUBERT: Simfonia n. 3, D 200. Staatskapelle Dresden. Dir.: Colin Davis. (22 m).

21:00 PERFILES

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repeticó dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repeticó del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repeticó dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 6 DE JUNY DEL 2001

7:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

ANONIM: Tarantella.

Patrizia Bovi, soprano. Pino de Vittorio, tenor. Le Poème Harmonique. Dir.: Olivier Schneebeli. (4 m).

ROSSINI: Simfonia de l'òpera "Il signor Bruschino".

Orquestra Haydn de Bolzano. Dir.: Alun Francis. (5 m).

MEYERBEER: Salm 42, op. 42.

Eddwen Harthy, soprano. La Chapelle Royale. Collegium Vocale. Ensemble Orchestral de Paris. Dir.: Philippe Herreweghe. (25 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

RODRIGO: Pròleg de la comèdia lírica "El hijo pródigo".

Miquel Ramón, bariton. Maria José Suárez, contralt. Cor i orquestra de la Comunitat de Madrid. Dir.: Miguel Roa. (15 m).

BACH: Trio en la M. per a violí, viola de gamba i fortepiano.

Georg Egger, violí. Ekkehard Weber, viola de gamba. Boris Kleiner, fortepiano. (30 m).

BRAHMS: Tres quartets vocals, op. 64.

Edith Mathis, soprano. Brigitte Fassbaender, contralt. Peter Schreier, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, bariton. Karl Engel, piano. (12 m).

LOMBARDO: Toccata. MACQUE: Seconda Stravaganza. GESUALDO: Canzon francese del Principe.

FILMARINO: Canzon Cromatica. MACQUE: Capriccio sobre re, fa, mi, sol. Del Llibre de Don Luis Rosi.

Marion Fourquier, arpa. (18 m).

DVORAK: Simfonia n. 2, op. 4. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: V. Neumann. (50 m).

DEVienne: Sonata per a fagot i continu, op. 24 n. 3.

Danny Bond, fagot. Richte van der Meer, violoncel. Robert Kohnen, clavicèmbal. (8 m).

BEETHOVEN: Sonata per a violoncel i piano n. 3 en la M. op. 69.

Mstislav Rostropovitch, violoncel. Sviatoslav Richter, piano. (26 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A PIANO DE SERGEI RAKHMANINOV

Sis peces per a piano a quatre mans, op. 11.

Brigitte Engerer. Oleg Maisenberg. (26 m).

Moments musicals, op. 16.

Ruth Laredo, piano. (28 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

PEDRELL: "La primavera", 4 lieders amb text de Francesc Matheu.

Begoña López, soprano. Orquestra de Cambra Catalana. (10 m).

MOMPOU: Cançó n. 6.

Juan Mario Cuéllar, guitarra. (4 m).

URGELLÈS: Simfonia "La odalisca".

Orquestra de Cambra del Garraf. Dir.: Joan Lluís Moraleda. (9 m).

LAMOTE GRIGNON, RICARD: Toccata.

Bernat Castillejos, flauta. (4 m).

CAPLONCH: Träumerei.

Esther Vives, piano. (7 m).

TEIXIDOR: Sonata en Re M.

Pablo Cano, clavicèmbal. (16 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

RUERA: Meditació.

Xavier Relats, flauta. Jordi Masó, piano. (4 m).

SOLER: Sis peces sagrades, fragments

Cecilio Tiele, piano.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 15 de gener del 2001 al teatre Fortuny de Reus. TEMPORADA 2000-2001 AL FORTUNY DE REUS. (12 m).

BORRÀS, T.: Sardana, op. 101-2.

Queralt Roca, clarinet. Albert Gumí, corno di bassetto. (4 m).

MARTINEZ COMIN: Concert per a trompa i cobla.

David Thompson, trompa. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (8 m).

GUZMAN: Preludi, fantasia i dansa.

Trio de Corda de París. (12 m).

MONTSALVATGE: L'Arca de Noé, evocacions pianístiques per a la joventut.

Benita Meshulam, piano. (8 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BIZET: Jeux d'enfants (Jocs d'infants), op. 22.

Katia i Marielle Labèque, duet de piano. (23 m).

MONTEVERDI: "Ardo sì, ma non t'amo", madrigal del primer llibre.

The Consort of Musicke. Dir.: Anthony Rooley. (4 m).

MASCAGNI: Intermezzo de "Cavalleria rusticana".

Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Maurizio Benini. (4 m).

BEETHOVEN: Fantasia per a piano, cor i orquestra, en do m. op. 80.

Maurizio Pollini, piano. Cor de la ciutat de Viena de l'Associació de Concerts. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Claudio Abbado. (18 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repeticó dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repeticó del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repeticó dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 7 DE JUNY DEL 2001

7:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

MUSSORGSKI: Khovantxina, obertura.

Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (5 m).

GAY/PEPUSCH: L'òpera del capità.

Patrizia Kwella, soprano. Paul Elliot, tenor. The Broadside Band. Dir.: Jeremy Barlow. (45 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

GEMINIANI: Concerto XII en re m. "Follia".

Andrew Manze, violí. The Academy of Ancient Music. (11 m).

MAHLER: "Das Lied von der Erde" (El cant de la terra), simfonia per a contralt, tenor i orquestra.

Violeta Urmana, mezzosoprano. Michael Schade, tenor. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Pierre Boulez. (61 m).

LISZT: Album d'un viatger, S 156 (Tercer llibre: Paràfrasis).

Leslie Howard, piano. (28 m).

BARBER: Concert per a violoncel op. 22.

Wendy Warner, violoncel. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Marin Alsop. (29 m).

TELEMANN: "Halt, was du hast" (Guarda el que tens), motet per a doble cor.

Cor i Orquestra Barroca de Magdeburg. Dir.: Lothar Hennig. (7 m).

DEBUSSY: "Estampes".

Josep M. Colom, piano. (14 m).

HUMPERDINCK: Obertura de "Hänsel und Gretel", òpera en tres actes. Llibret d'Adelheid Wette.

Philharmonia Orchestra. Dir.: Herbert von Karajan. (9 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES SONATES PER A PIANO DE FRANZ SCHUBERT

Morceau de fantaisie en sol m.

Howard Shelley, piano. (1 m).

Fughetta en Fa.

Howard Shelley, piano. (2 m).

Suite per a dos pianos n. 2, op. 17.

Martha Argerich. Nelson Freire. (21 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA

Giovanni i Giuseppe Sammartini

SAMMARTINI, G.: Concert per a flauta de bec, corda i continu en Fa M.

Frans Brüggén, flauta de bec. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Frans Brüggén, Nikolaus Harnoncourt. (14 m).

SAMMARTINI, G.B.: Simfonia en Re M.

Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (6 m).

SAMMARTINI, G.: Sonata per a oboè i baix continu op. 13 n. 4.

Camerata Köln. (11 m).

SAMMARTINI, G.B.: Quintet n. 3.

Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (16 m).

SAMMARTINI, G.: Concerto grosso n. 6.

Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (8 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTÒGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

Jordi Savall

BACH: Suite n. 4, en Re M, BWV 1069.

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 2 de març de 1999, al Palau de la Música Catalana. LA SUITE FRANCESA EN L'EUROPA MUSICAL DEL BARROC. (19 m).

CANÇONER DEL DUC DE CALÀBRIA: Ah, Pelayo que me desmayo. Ay luna que reluxes. Dizen a mi que los amores he. Cozate Virgen.

La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Jordi Savall. (19 m).

MOZART: "Agnus Dei", del Rèquiem, KV 626.

Montserrat Figueras. La Capella Reial de Catalunya. Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (9 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

HÄNDEL: "Eternal Source of Light Divine", Oda per a l'Aniversari de la Reina Anna.

Gillian Fisher, soprano. James Bowman, contratenor. Michael George, baix. Cor del New College d'Oxford.

The King's Consort. Dir.: Robert King. (29 m).

MILHAUD: Le boeuf sur le toit, ballet.

Orquestra Nacional de França. Dir.: Leonard Bernstein. (20 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 Joves INTERPRETS

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 8 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

VERDI: Quatre peces sacres.

Cor i orquestra de l'Acadèmia Nacional de Santa Cecília. Dir.: Myung-Whun Chung. (41 m).

DOMENICONI: Variacions sobre la cançó folklòrica anatólia "Recorro un sender llarg i estret".

Dale Kavanagh, guitarra. (8 m).

XOSTAKOVITX: Simfonia n. 5, op. 47.

Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (47 m).

HAYDN: Trio amb piano n. 32, Hob. XV:18.

Patrick Cohen, Erich Höbarth, Christophe Coin. (19 m).

PROKOFIEV: Concert per a violí i orquestra n. 2, op. 63 a.

Kyoko Takezawa, violí. Orquestra Simfònica de Ràdio Moscou. Dir.: Vladimir Fedoseyev. (28 m).

LOEWE: "Little Prince" i "I never met a Rose" del musical "The Little Prince". "Get Me to the Church on Time" i "On the street Where You Live" del musical "My fair Lady".

Bryn Terfel, baríton. English Northern Philharmonia. Dir.: Paul Daniel. (18 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A PIANO DE SERGEI RAKHMANINOV

Deu preludis, op. 23.

Ruth Laredo, piano. (32 m).

Polka italiana, per a piano a quatre mans.

Brigitte Engerer, Oleg Maisenberg. (2 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA

BACH: Magnificat en re M. BWV 243.

The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (27 m).

PEREZ, G.: "Tulerunt Dominum", motet a 6, prima pars. "Cum ergo fletet", sevonda pars. "Luget Judea", motet a 5.

Victoria Musicae. Dir.: J. R. Gil-Tárrega. (10 m).

CALDARA: Crucifixus.

The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (5 m).

SCHUBERT: Ave Maria, D. 839.

Janet Baker, mezzosoprano. Gerald Moore, piano. (7 m).

PATINO: "Matizada flor del campo", villancet a Nostra Senyora, a 4 veus.

Cor de cambra de la Schola Cantorum de la Universitat de Las Palmas de Gran Canaria. Dir.: Emilio Tabraue. (4 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICA XXI

Les últimes tendències de la música contemporània.

MELNÁS: Aglepta.

Cor Vivaldi: Petits Cantors de Catalunya. Dir.: Óscar Boada. (4 m).

CERVELLO: Fid'l (per a violí i piano).

David Ballesteros, violí. Manuel García Morante, piano. (9 m).

LINDBERG: ...De Tartuffe, jecrois, per a piano i quartet de corda.

Conjunt Endymion. (11 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

Victoria Postnikova.

TXAIKOVSKI: Concert per a piano n. 1, op. 23.

Victoria Postnikova. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (38 m).

JANACEK: Sonata per a piano 1-10-1905 "Al carrer".

Viktoria Postnikova. (16 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BRAHMS: Serenata n. 1, op. 11.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (49 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès dilluns passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 9 DE JUNY DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

PUJOL: "Capvespre a Riudellots", sardana.

La Principal de la Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (5 m).

RICARD LAMOTE DE GRIGNON: Sant Telm.

Cobla Sant Jordi, Cobla Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. (6 m).

ROVIRA REIXACH: "La llagosta, aplec de tarda", sardana.

Cobla Juvenívola de Sabadell. (4 m).

SIMON I DONATI: "Garreta en el record", sardana.

Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona. Dir.: Concepció Ramió i Diu.

menge. (5 m).

GUINOVART, A.: Concert per a piano i cobla sobre temes de "Mar i cel".

Albert Guinovart. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (23 m).

SERRA: Dansa de fadrins.

Cobla Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. (6 m).

COCA: La dansa catalana, sardana.

Cobla Vila d'Olesa. Dir.: Jaume Puig i Llongueras. (4 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

Modiest Mussorgski

Quadres d'una exposició. (orquestració de Maurice Ravel).

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Claudio Abbado. (32 m).

Una nit a la muntanya pelada.

Gran Orquestra Simfònica de la RTV de l'URSS. Dir.: Vladímir Fedosseiev. (12 m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical.

Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dijous passat.

19:00 CICLE DE LIED

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 1 de setembre del 2000 a l'Església de Santa Maria dins del marc de la vuitena Schubertiada.

SCHUBERT: "Da quel sembiante appresi" (Aprengué d'aquell semblant), "Mio ben ricordati" (Amor meu, recorda).

Marisa Martins, mezzosoprano. Quartet Pezzé. (4 m).

BRAHMS: "Gestille Sehnsucht" (Anhel satisfet), "Geistliches Wiegenlied" (Cantarillo a la Virgen), dues cançons.

Marisa Martins, mezzosoprano. Quartet Pezzé. (10 m).

BEETHOVEN: "The sweetest lad was..." (El noi més dolç era Jamie).

Marisa Martins, mezzosoprano. Quartet Pezzé. (2 m).

WEBER, C.M.: "Contented wi' little", "John anderson my Jo", "Oh my love's like red, red rose".

Marisa Martins, mezzosoprano. Quartet Pezzé. (6 m).

BEETHOVEN: "Good night", (Bona nit).

Marisa Martins, mezzosoprano. Quartet Pezzé. (1 m).

RAVEL: Chansons Madécasses.

Marisa Martins, mezzosoprano.

Quartet Pezzé. (13 m).

SAINT-SAËNS: Una flauta invisible.

Marisa Martins, mezzosoprano.

Quartet Pezzé. (3 m).

SCHUBERT: "Da quel sembiante appresi" (Aprengué d'aquell semblant), "Mio ben ricordati" (Amor meu, recorda).

Marisa Martins, mezzosoprano.

Quartet Pezzé. (4 m).

SCHUBERT: "Guarda, che bianca luna" (Mira quina lluna més blanca!).

Marisa Martins, mezzosoprano.

Quartet Pezzé. (3 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

BOYCE: Solomon, serenata per a soprano, tenor cor i orquestra.

Bronwen Mills. Howard Cecook, Cor i Orquestra The Parley of Instruments. Dir.: Roy Goodman. (76m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 10 DE JUNY DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

BRAHMS: Quintet amb piano, op. 34.

Philippe Bianconi, piano. Quartet Sine Nomine. (42 m).

BRAHMS: Scherzo, moviment de la Sonata per a violí i piano F.A.E.

Jaime Laredo, Jean-Bernard Pommier. (6 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

VERDI: I masnadieri, melodrama en tres actes.

Renato Cioni, Luisa Maragliano, Licio Montefusco, Carlo Cava.

Cor i Orquestra del Maggio Musicale Fiorentino. Dir.: Riccardo Muti. (124 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

Bo Skovhus

BRITTEN: "After the blast of fighting from the East" (Sanctus), i "It seemed that out of battle I escaped" (Liberate me), de War Requiem, op. 66.

Anthony Rolfe Johnson, Bo Skovhus. Orquestra Simfònica de la Ràdio del Nord d'Alemanya (Hamburg). Dir.: John Eliot Gardiner. (14 m).

KORNGOLD: "Schneeglöckchen", op. 9, n. 1, "Nachtwanderer", op. 9, n. 2, "Das Ständchen", op. 9, n. 3; "Der Kranke", op. 38 n. 2.

Boje Skovhus, baríton. Helmut Deutsch, piano. (10 m).

WEBER: "Fatime! Lieben! I", ària i "An dem strande der Garonne", "So! Nun ist alles in Ordnung", duet, de l'òpera en tres actes "Oberon".

Bo Skovhus, Vesselina Kasarova. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Marek Janowski. (8 m).

MOZART: Extractes de l'acte II de l'òpera en dos actes "Don Giovanni", KV 527.

Bo Skovhus, Alessandro Corbelli, Felicity Lott, Umberto Chiummo. Orquestra de Cambra d'Escòcia. Dir.: Sir Charles Mackerras. (18 m).

WOLF: "Der Freund", "Die Nacht", "In der Fremde I", "Nachtzauber", "Nachruf", "Heimweh", "Der Glückseliger", "Liebesglück", "Seemanns Abschied", lieder.

Boje Skovhus, baríton. Helmut Deutsch, piano. (27 m).

BLACKFORD: "Càntic de les Criatures", "Càntic de l'Amor I", "Càntic de la Pau", extret del "Mirall de la Perfecció", amb text de Sant Francesc d'Assís.

Bo Skovhus, baríton. Ying Huang, soprano. Cor Bournemouth Sinfonietta i Bournemouth Sinfonietta. Dir.: Richard Blackford. (18 m).

BRITTEN: "Look! Through the port... And farewell to ye, old Rights o' Man!", de l'òpera "Billy Budd".

Bo Skovhus, baríton. Orquestra de l'Òpera Nacional anglesa. Dir.: James Conlon. (9 m).

WAGNER: "Wie Todesahnung Dämmrung deckt die Lande... O du, mein holder Abendstern", de l'òpera "Tannhäuser".

Bo Skovhus, baríton. Orquestra de l'Òpera Nacional anglesa. Dir.: James Conlon. (5 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 11 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

BAX: Tintagel, poema simfònic. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (15 m).

BOCCHERINI: Quintet de corda en Re M "L'uccelleria".

L'Europa Galante. (18 m).

BACH: Peces del petit llibre de clavicè per a W. F. Bach, BWV 924-931.

Kenneth Gilbert, clavicè. (10 m).

TXAIKOVSKI: Invocació, per a cor mixt i orquestra.

Cor Filharmònic Rus. Orquestra de Cambra de Bielorrússia. Dir.: Valery Poliansky. (7 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

VIVALDI: Les quatre estacions. Itzhak Perlman, violí. Orquestra Filharmònica d'Israel. (42 m).

CASTELNUOVO-TEDESCO: Quintet per a guitarra i corda, op. 143.

Andrés Segovia, guitarra. Membres del Quintet Chigiano. (23 m).

SCHUBERT: Sonata per a piano en la M. D. 959.

Alfred Brendel, piano. (38 m).

HAMMERSCHMIDT: Suite en Do M per a instruments de corda i de vent.

Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (13 m).

SAINT-SAËNS: Suite Algeriana, op. 60.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Yondani Butt. (21 m).

PURCELL: "By silver Thames' flow'ry side", cantata.

Evelyn Tubb, soprano. Michael Fields, llaut. David Hatcher, viola de gamba. (11 m).

FRANCK: "Les éolides".

Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Ernest Ansermet. (11 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A PIANO DE SERGEI RAKHMANINOV

Sonata per a piano n. 1, op. 28.

Ruth Laredo, piano. (35 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

BRITTEN: Simfonia simple, aranjada per a metall.

The Wallace Collection. Dir.: John Wallace. (16 m).

BARTOK: Microcosmos, segon volum.

Claude Helffer, piano. (22 m).

LIGETI: Concert per a violí i orquestra.

Saschko Gawriloff, violí. Ensemble InterContemporain. Dir.: Pierre Boulez. (15 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de la Catedral de Castelló d'Empúries

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 29 d'agost de 1995 a la Catedral de Castelló d'Empúries. CICLE ELS ORGUES DE CATALUNYA. Obres de TELEMANN, VIVALDI, CORBETT, GUILAIN, TORELLI i HERTEL.

Jordi Figueres, orgue. Alexandre Baiget, trompeta. Francesc Castilho, oboè. (50 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 MÚSICA CORAL

GADE: Tres de les cinc cançons per a cor a capella, op. 13.

Cor de Cambra de la Ràdio Nacional Danesa. Dir.: Stefan Parkman. (9 m).

ELGAR: Dues cançons, op. 73.

The Finzi Singers. Dir.: Paul Spicer. (5 m).

POULENC: Laudes de Sant Antoni de Pàdua.

Cor del Trinity College de Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (6 m).

STRAUSS, R.: "An den Baum Daphne" (A l'arbre Daphne).

Cor de nois de Copenhagen. Cor de la Ràdio Nacional Danesa. Dir.: Stefan Parkman. (14 m).

PURCELL: Remember not, Lord, our offences, Z 50 (anthem per a cor a cinc veus a capella).

King's College Choir de Cambridge. Dir.: David N. Willcocks. (3 m).

MARTIN: Missa per a doble cor.

World Youth Choir. Dir.: Tonu Kaljuste. (24 m).

SOMERS: Five Songs of the New-foundland Outposts.

Elmer Iseler Singers. Bruce Ubukata, piano. Dir.: Elmer Iseler. (18 m).

GRETCHANINOV: Glòria.

Cor búlgar Svetoslav Obrenetov. Dir.: Gueorgui Robev. (3 m).

CHRISTOV: Dignum est.

Cor búlgar Svetoslav Obrenetov. Dir.: Gueorgui Robev. (3 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

HAYDN: Concert per a violoncel i orquestra en do M., Hob. VIIb:1.

Jacqueline du Pré, violoncel. Orquestra de Cambra anglesa. Dir.: Daniel Barenboim. (26 m).

KHATXATURIAN: Gayaneh, ballet (extractes).

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Aram Khatxaturian. (18 m).

21:00 ELS CONCERTS DEL OBC

Festival Mozart / Bach 2000

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 21 de setembre del 2000 a l'Auditori de Barcelona.

"Festival Mozart / Bach 2000".

Madgalena Martínez, flauta. Salvador Martínez, flauta. Disa English, oboè. Vicent Oliver, trompeta.

Angel Jesús García, violí. Ashan Pillai, viola. Sergi Casademunt i Clara Hernández, violes de gamba.

Nabí Cabestany, violoncel. Christoph Rahm, contrabaix. Dir.: Martin Haselböck (clavicè).

Johann Sebastian BACH:

Concerts de Brandenburg n. 1, 2, 3, 4 i 6 (BWV 1046-1049 i 1051).

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 12 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

MOZART: Sonata per a violí i piano, KV 304.

Michèle Boegner, piano. Jean Mouillère, violí. (14 m).

ARNOLD: The Sound Barrier, rapsòdia op. 38.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickox. (8 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BELLINI: "Casta diva", de l'òpera "Norma".

Renée Fleming, soprano. London Voices. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Charles Mackerras. (8 m).

STANFORD: Concert per a violí i orquestra en re M. op. 74.

Anthony Marwood, violí. Orquestra Simfònica Escocesa de la BBC. Dir.: Martin Brabbins. (38 m).

RAMEAU: Suite en mi m.

Anne Gallet, clavicè. (21 m).

NELSON: "Hodeyaada".

Manhattan Chamber Sinfonia. Dir.: Glen Cortese. (17 m).

FARRENT: Sonata per a violoncel i piano, op. 46.

Thomas Blees, violoncel. Maria Bergmann, piano. (28 m).

TXAIKOVSKI: Concert per a violí i orquestra op. 35.

Itzhak Perlman, violí. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Eugene Ormandy. (37 m).

SCHÜTZ: "In lectulo per noctes" i "Invenerunt me custodes civitatis", dos concerts vocals per a soprano, contratenor, tres violes de gamba i baix continu.

Ensemble Música Antiga de Dresden. (9 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A PIANO DE SERGEI RAKHMANINOV

13 preludis per a piano op. 32.

Vladimir Ashkenazy, piano. (39 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

KALMAN: Extractes de l'òpera "Die Csárdás-Fürst".

Das Salonorchester Cölln Spielt Caféhaus-Musik. (14 m).

VERDI: "Ah, non più!", "Ah, Violetta! Voi? Signor?", "Prendi, quest'è l'immagine", final de l'òpera en tres actes "La Traviata".

Angela Gheorghiu, Frank Lopardo. Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Sir Georg Solti. (12 m).

MOZART: "Ah, lo previdi!... Ah, t'invola", KV 272, ària de l'acte III d'"Andròmeda".

Kiri te Kanawa, soprano. Orquestra de Cambra de Viena. Dir.: György Fischer. (12 m).

SERRANO, CHAPI: Fragments de sarsueles "Los claveles", "El rey que rabió", "La canción del olvido", i "La del manojito de rosas".

Ainhoa Arteta, soprano. Cor i Orquestra Simfònica de la RTVE. Dir.: Enrique García Añesio. (15 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

NACIONS CELTES: Escòcia, Bretanya. (15 m).

EVORA: Sangue de Beirona.

Cesaria Evora. (4 m).

SHANKAR N'CAROLINE: Dreams. (7 m).

ALBANA/CALABRIA: Selecció de música vocal i instrumental.

Grup Arbëreshë de Lungro. (19 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 Joves Intèrprets

BRAHMS: Trio per a violí, violoncel i piano, en Si M. n. 1, op. 8.

Trio Valentia (Benjamin Scherer, violí. Javier Gómez, violoncel. Jesús Gómez, piano).

Enregistrament fet a la Sala "Paper de Música" de Capellades, el dia 7 de maig del 2000, dins l'Onzè Con-

curs Paper de Música de Capella des (sessió final), (32 m).

FRANCK: Preludi, Coral i Fuga. Àlex Ramírez Gama.

Enregistrament fet a la Sala "Paper de Música" de Capellades, el dia 28 d'octubre del 2000. Concert de Tardor, (20 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT
PORPORA: "Alto Giove", air d'Accio, de l'òpera Polifemo.

Ewa Mallas-Godlewski, soprano. Derek Lee Ragin, contratenor. Les Talens Lyriques. Dir.: Christophe Rousset. (5 m).

BRITTEN: Serenata per a tenor, trompa i corda, op. 31.

Christoph Prégardien, tenor. Ib Lanzky-Otto, trompa. Tapiola Sinfonietta. Dir.: Osmo Vänskä. (25 m).

ALBINONI: Adagio.

I Musici. (10 m).

GRANADOS: Escenes d'Infància, miniatures.

Douglas Riva, piano. (6 m).

21:00 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 13 DE JUNY

2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Enlaila Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

HAYDN: Simfonia n. 30 "Al·leluia". Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (13 m).

VERDI: Quartet de corda en mi m. Quartet Vermeer. (24 m).

ELGAR: Marxa Imperial, op. 32. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Barry Tuckwell. (4 m).

RAMEAU: Primer Concert de les "Peces de clavecí en concert". Robert Kohnen, clavecí. Barthold Kuijken, flauta travessera. Sigiswald Kuijken, violí. Wieland Kuijken, viola de gamba. (10 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 23 en fa m. op. 57, "Appassionata".

Daniel Barenboim, piano. (24 m).

ALFONS X EL SABI: "O que da guerra levou cavaleiros", Cantiga

de Maio. "Como gradecer ben-feito", Cantiga n. 235.

Miguel Bernal. Pablo Heras. Emilio Gómez. Grup Sema. Dir.: Pepe Rey. (21 m).

BRAHMS: Simfonia n. 3, op. 90. Orquestra Simfònica del Nord d'Alemanya de la Ràdio d'Hamburg.

Dir.: Günter Wand. (36 m).

MACDOWELL: Suite n. 2, op. 48, "Indian".

Orquestra d'Ulster. Dir.: Takuo Yuasa. (30 m).

HANDEL: Concerto grosso op. 6 n. 10.

Orquestra de "Les Arts Florissants". Dir.: William Christie. (14 m).

GRIEG: Sonata per a violí i piano, op. 45.

Pierre Amoyal. Mikhail Rudy. (22 m).

CIVILOTTI: Fantasia per a quintets de vent.

Quintet de vent Acadèmia de Praga. (11 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A PIANO DE SERGEI RAKHMANINOV

8 Études-Tableau, op. 33. Ruth Laredo, piano. (21 m).

Polka de W.R.

Ruth Laredo, piano. (4 m).

Sonata per a piano n. 2, op. 36. Ruth Laredo, piano. (21 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

"L'Hereu Riera", (harm. J. Cumeillas). "Ton pare no té nas", cançó popular mallorquina (harm. B. Bibiloni). "La sardana de les monges" d'Enric Morera.

Cor Lieder Camera. Dir.: Josep Viala. (8 m).

SORS: Sis aires de la Flauta Màgica op. 19.

Margarita Escarpa, guitarra. (12 m).

LAMOTE DE GRIGNON, R.: Tres preludis a l'amic absent.

José Ribera, piano. (14 m).

VINAS/FERRER/TARREGA/ALBENIZ: Tangos, per a guitarra.

Joan Furió. (14 m).

MANEN: El cavaller enamorat, sardana.

La Principal de la Bisbal. (3 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

ARTIGUES: "Kundalini", per a orquestra simfònica.

Orquestra Simfònica de les Balears "Ciutat de Palma". Dir.: Salvador Brotons. (13 m).

LAFFITTE: "El somni", amb text de Joan Salvat Papasseit.

Maria D. Laffitte, veu. Mercè Torrens, piano. Lautaro Rosas, guitarra i mandolina. Toni Xuclà, guitarra. (6 m).

SERRA, J.: "Miratges", sardana. Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros-Marbà. (4 m).

BESSES: Dos contrastes. Tercer Contrast.

Radu Aldulescu, violoncel. (6 m).

BALANYA: Mar.

José M. Balanyà, piano. (6 m).

GASULL: Blau mar, per a dues guitarres.

Feliu Gasull. Paco de Lucía. (8 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

OFFENBACH: "Gaité parisienne" (L'alegria parisenc), ballet.

Orquestra Simfònica de Pittsburgh. Dir.: André Previjn. (41 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 14 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Enlaila Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

SCHUBERT: Impromptu n. 4, D 935.

Claudio Arrau, piano. (8 m).

BRUCH: Romança per a violí i orquestra, op. 42.

Salvatore Accardo, violí. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (12 m).

TELEMANN: Trio Sonata per a flauta de bec, viola i continu, TWV 42:d7.

Kees Boeke. Alice Harnoncourt. Wouter Möller. Bob van Asperen. (7 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

SCHUMANN: Concert per a violoncel·la i orquestra en la m. op. 129.

Mischka Maisky, violoncel. Orquestra de Cambra Orpheus. (24 m).

BACH: "Ich habe genug" (No em falta res), cantata BWV 82 a.

Teresa Zylis-Gara. Conjunt instrumental de la Baixa Normandia. Dir.: Dominique Debart. (23 m).

GOSSEC: Simfonia a 17 parts.

Orquestra de la Suïssa Italiana. Dir.: Wolf-Dieter Hauschild. (28 m).

Tres bourées, cançons de l'Alvèria. Arranjament de Joseph Canteloube.

Victòria dels Àngels, soprano. Orquestra dels Concerts de Lamoureux. Dir.: Jean-Pierre Jacquillat. (6 m).

VOLKMANN: Quartet de corda n. 1, op. 9.

Quartet de corda Mannheim. (36 m).

BARRIERE: Sonata n. 4, llibre 2.

Hidemi Suzuki, Rainer Zipperling, violoncels. Guy Penson, clavicèmbal. (13 m).

SCHOECK: Concert per a violí i orquestra, op. 21.

Emmy Verhey, violí. Orquestra Simfònica de Glasgow de la BBC.

Dir.: Jerzy Maksymiuk. (36 m).

SATIE: 6 Gnossiennes.

Jean-Joël Barbier, piano. (16 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A PIANO DE SERGEI RAKHMANINOV

9 Études - Tableau, op. 39. Ruth Laredo, piano. (37 m).

Esboç oriental.

Howard Shelley, piano. (2 m).

Peça en re m.

Howard Shelley, piano. (1 m).

Fragments.

Ruth Laredo, piano. (2 m).

Preludi, op. pòstum.

Ruth Laredo, piano. (2 m).

BIZET/RAKHMANINOV: Transcripció per a piano del minuet de la Suite n. 1 de l'arlesiana de G. Bizet.

Ruth Laredo, piano. (3m).

14:00 MÚSICA ANTIGA

Johann Pepusch

"Corydon", cantata V.

Bergen Barokk. (9 m).

"When Loves soft passion...", cantata III.

Bergen Barokk. (12 m).

"Love frowns in Beauteous Myra's Eyes", cantata I.

Bergen Barokk. (19 m).

"Cleora", cantata II.

Bergen Barokk. (9 m).

"Menalosa", cantata IV.

Bergen Barokk. (7 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTOGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

Jordi Savall

CARCERES: "La trulla", ensalada a 4.

Montserrat Figueras, soprano. Capella Reial de Catalunya. Dir.: Jordi Savall. (29 m).

LULLY: Primera suite de "Le bourgeois gentilhomme".

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (22 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical.

Quí i realització: Pere Burés i Alex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BRAHMS: Rapsòdia per a contralt, cor i orquestra, op. 53.

Brigitte Fassbaender. Cor Filharmònic de Praga. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (14 m).

MOZART: Cassació KV 99.

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (19 m).

RAKHMANINOV: "Vocalise", versió per a violoncel·la i orquestra del mateix Sergei Rakhmaninov.

Han-Na Chang, violoncel. Filharmonia Orchestra. Dir.: Leonard Slatkin. (8 m).

21:00 A LA MANERA DE...

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guàrdia presentació de Joan Vives.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 Joves Interprets

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 15 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

CHOPIN: Concert Rondó, op. 14, "Krakowiak".

Claudio Arrau, piano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Eliahu Inbal. (15 m).

FLETXA: La Justa, ensalada.

La Colombina. (14 m).

RAVEL: Valsos nobles i sentimentals.

Orquestra Simfònica de Montréal.

Dir.: Charles Dutoit. (16 m).

ELLINGTON: Come Sunday.

Regina Carter, violí. Clark Terry,

trumpeta. Orquestra Simfònica de la ciutat de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (6 m).

HANDEL: Concert per a orgue i orquestra, op. 4 n. 3.

Ton Koopman, orgue. The Amsterdam Baroque Orchestra. (10 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

RAVEL: "Daphnis et Chloé", suite

2, per a orquestra.

Orquestra Simfònica del sud-oest

d'Alemanya d'Stuttgart. Dir.: Georges Prêtre. (17 m).

CHOPIN: Sonata per a piano n. 3,

op. 58.

Rudolf Firkušny, piano. (25 m).

ANONIM: "Vuestros ojos tienen d'A-

mor", "Sta notte mi sognava" i "O

bella più", tres peces del recull "A

Musical Banquet" de Robert Dow-

land.

Andreas Scholl, contratenor. Edin

Karamazov, guitarra i arxillaüt.

Markus Mäkl, clavecí. Christophe

Coin, baix de viola. (7 m).

MOZART: Serenata en Si b M, KV

361, "Gran Partita".

Academy of St. Martin-in-the-Fields.

Dir.: Neville Marriner. (47 m).

IPPOLITOVIVANOV: "Caucasian

Sketches" n. 2: "Iveria", op. 42.

Orquestra Filharmònica d'Armè-

nia. Dir.: Loris Tjeknavorian.

(20 m).

BACH: Preludis i fugues n. 9 a 12

d'El clavecí ben temperat" (llibre

II).

Kenneth Gilbert, clavecí. (28 m).

CAPLET: Septet per a tres veus fe-

menines i quartet de corda.

Sharon Coste, Sandrine Piau, so-

pranos. Sylvie Deguy, mezzo. En-

semble Musique Oblique. (14 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A PIANO DE

SERGEI RAKHMANINOV

MUSSORGSKI / RAKHMANINOV:

Hopak, de La Fira de Sorotchintsy,

transcripció per a piano.

Ruth Laredo, piano. (2 m).

SCHUBERT / RAKHMANINOV:

Wohin?, transcripció per a piano.

Ruth Laredo, piano. (3 m).

KREISLER / RAKHMANINOV:

Liebesfreud, transcripció per a piano.

Ruth Laredo, piano. (7 m).

RAKHMANNINOV: Variacions so-

bre un tema de Corelli, op. 42.

Mikhail Pletnev, piano. (16 m).

KREISLER / RAKHMANINOV:

Liebesleid, transcripció per a piano.

Ruth Laredo, piano. (5 m).

RIMSKI-KORSAKOV / RAKH-

MANINOV: El vol del borinot, trans-

cripció per a piano.

Ruth Laredo, piano. (1 m).

BACH / RAKHMANINOV: Partita

per a violí, BWV 1006 (preludi,

gavota i giga), transcripció per a

piano.

Ruth Laredo, piano. (9 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA

TELEMANN: "Selig sind die Toten"

(Benaurets siguin els morts), mo-

tet.

Cor i Orquestra Barroca de Mag-

deburg. Dir.: Lothar Hennig. (5 m).

VERDI: "Pater Noster".

Cor i Orquestra Simfònica de Milà

Giuseppe Verdi. Dir.: Riccardo

Chailly. (6 m).

DES PRES: El Credo i l'Agnus-dei

de la Missa de "L'homme armé".

Oxford Camerata. Dir.: Jeremy

Summerly. (20 m).

BACH, W. F. E.: "Vater unser" (Pa-

re nostre), per a tenor, baix, cor i

conjunt instrumental.

Howard Crook, tenor. Gotthold Se-

warz, baix. Rheinische Kantorei.

Das Kleine Konzert. Dir.: Hermann

Max. (11 m).

BRITTEN: Missa Brevis, op. 63.

Solistes vocals. King's College Choir,

Cambridge. Ian Hare, orgue. Dir.:

David Willcocks. (11 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICA XXI

Les últimes tendències de la músi-

ca contemporània.

WESTLAKE: Antaretica, suite per

a guitarra i orquestra.

John Williams, guitarra. Orques-

tra Simfònica de Londres. Dir.: Paul

Daniel. (22 m).

PADRÓS: Ghiza-I-Ruh.

Vol ad Libitum. Dir.: Jordi Ros-

inyol. (8 m).

MÜLLER: Concert per a flauta de

bec i orquestra de corda.

Dan Laurin, flauta de bec. Or-

questra de Cambra Sundsvall. Dir.:

Niklas Willén. (18 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de

les peticions dels nostres oients. Pre-

sentació a càrrec de Carmina Ma-

lagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

Emanuel Ax

CHOPIN: Primer moviment del

concert per a piano i orquestra n.

1, op. 11.

Emanuel Ax. Orquestra of the Age

of Enlightenment. Dir.: Charles

Mackerras. (20 m).

MOZART: Concert per a piano i or-

questra n. 9, KV 271.

Emanuel Ax, piano. Orquestra Ciut-

at de Barcelona. Dir.: Franz-Paul

Decker.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 26 d'abril de 1991 al

Palau de la Música Catalana de Bar-

celona. (31 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

LEHAR: Or i plata, op. 79.

Orquestra Johann Strauss de Viena.

Dir.: Willi Boskovsky. (9 m).

BEETHOVEN: Serenata, op. 8.

Trio de corda de Viena. (30 m).

VERDI: Luisa Miller, obertura.

National Philharmonic Orchestra.

Dir.: Riccardo Chailly. (5 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes mu-

sicals d'interès. Presentat i conduït

per Joan Vives, i realitzat amb la

col·laboració del Consell Català de

la Música.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presen-

tació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana an-

terior (Ordre d'emissió: Repetició

del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Di-

jous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès dilluns passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana an-

terior (Ordre d'emissió: Dilluns,

Dimarts, Dimecres, Dijous, Diven-

dres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana an-

terior (Ordre d'emissió: Repetició

dels programes de Dilluns, Dimarts,

Dimecres, Dijous, Divendres, de

10.03 a 13.00).

DISSABTE, 16 DE JUNY DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia pre-

sentada per Pilar Subirà. Recull

d'obres breus. Inclou butlletí de

notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

GRIEG: Suite de Peer Gynt (frag-

ments).

Santi Molas, percussió. Cobla Me-

diterrània. (11 m).

FRANCESCH: Alegria, vals-jota.

Cobla Mediterrània. Dir.: Jordi

León. (2 m).

BERNAT: Quatre moviments en

forma de simfonia.

Cobla de Cambra de Catalunya.

Dir.: Jesús Ventura. (33 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música in-

dispensable.

Frederic Chopin

Concert per a piano i orquestra n.

1, op. 11, en mi m.

Claudio Arrau. Orquestra Fil-

harmònica de Londres. Dir.: Eliahu

Inbal. (42 m).

Vals per a piano, op. 18.

Vladimir Ashkenazy, piano. (5 m).

Polonesa n. 6 op. 53, "Heroica".

Vladimir Horowitz, piano. (7 m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical.

Guió i realització: Pere Burés i

Alex Robles. Repetició del progra-

ma emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregis-

traments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregis-

traments de concert.

17:00 A LA MANERA DE...

Un convidat ens proposa i comen-

ta la música que li agrada. Guió i

presentació de Joan Vives. Repeti-

ció del programa emès dijous pas-

sat.

19:00 CICLE DE LIED

BRAHMS: "Ständchen", op. 106 n.

1, "Mädchenlied", op. 107 n. 5.

Isabel Rey, soprano. Alejandro Za-

dins del marc del XX FIM "Pau Casals". (2 m).

DELIBES: Les filles de Cadix. Isabel Rey, soprano. Alejandro Zabala, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 12 d'agost del 2000 a l'Auditori Pau Casals del Vendrell dins del marc del XX FIM "Pau Casals". (3 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

BEETHOVEN: Missa solemnis op. 123.

Rosa Mannion, Birgit Remmert, James Taylor, Cornelius Hauptmann, Cors de La Chapelle Royale i del Collegium vocale. Orquestra dels Champs Elysées. Dir.: Philippe Herreweghe. (77 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 17 DE JUNY DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

BEETHOVEN: Sonata per a violí i piano n. 6, op. 30 n. 1.

Jaap Schröder, violí. Jos van Immerseel, pianoforte. (24 m).

SCHUMANN: Quartet de corda n. 1, op. 41.

Quartet Via Nova. (25 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa Convencional des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

GLUCK: "Ifigènia a Tàuride", òpera en quatre actes amb llibret de Nicolas-François Guillard.

Mireille Delunsch, soprano. Simon Keenlyside, baríton. Yann Beuron, tenor. Laurent Naouri, baríton.

Alexia Cousin, soprano. Cor de Les Musiciens du Louvre. Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (106 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina. Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

Dolora Zajick

SAINT-SAËNS: "Mon cœur s'ouvre à ta voix", ària de Dalila de l'acte II de "Samson et Dalila".

Dolora Zajick, mezzo-soprano. Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Antonello Allemandi.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 14 d'abril de 1999, al Gran Teatre del Liceu de Barcelona.

CONCERT SÁNCHEZ-ZAJICK. (6 m).

DVORAK: Rusalka, òpera en tres actes.

Dolora Zajick. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Charles Mackerras. (8 m).

ROSSINI: "Duet de Semiramide i Arsace de l'acte I de l'òpera "Semiramide".

Dolora Zajick, mezzo-soprano. Ana María Sánchez, soprano. Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Antonello Allemandi.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 14 d'abril de 1999, al Gran Teatre del Liceu de Barcelona.

CONCERT SÁNCHEZ-ZAJICK. (8 m).

MASSENET: "Ah! Phanuel!", "Si Dieu l'avait voulu!", duets de l'escena VIII, del Ier quadre, de l'acte III de l'òpera en quatre actes "Hérodiade".

Kenneth Cox, Dolora Zajick. Orquestra de l'Òpera de San Francisco. Dir.: Valery Gergiev. (7 m).

VERDI: Quadre Ier, de l'acte II, del drama en quatre actes "Il Trovatore".

Plácido Domingo, Dolora Zajick. Glenn Bader. Cors i Orquestra de l'Òpera del Metropolitan. Dir.: James Levine. (22 m).

MUSSORGSKI: "Dio, che mi vedi in core...", escena i duet d'"Anna Bolena" i Giovanna Seymour d'"Anna Bolena".

Dolora Zajick, mezzo-soprano. Ana María Sánchez, soprano. Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Antonello Allemandi.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 14 d'abril de 1999, al Gran Teatre del Liceu de Barcelona.

CONCERT SÁNCHEZ-ZAJICK. (16 m).

MASCAGNI: "Voi lo sapete", ària de Cavalleria Rusticana.

Dolora Zajick. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Rosekrans. (4 m).

TXAIKOVSKI: "Prastitvy, xalmy", de l'òpera "Joan d'Arc".

Dolora Zajick, mezzo-soprano. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Rosekrans. (7 m).

VERDI: "La luce langue", "Una macchina è qui tuttora", de l'òpera "Macbeth".

Dolora Zajick, mezzo-soprano. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Rosekrans. (15 m).

GLUCK: "J'ai perdu mon Eurydice", de l'òpera "Orphée et Eurydice".

Dolora Zajick, mezzo-soprano. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Rosekrans. (6 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 18 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

NIELSEN: Hymnus Amoris, op. 12.

Ingá Nielsen. Poul Elming. Arne Elmkrog. Per Hoyer. Jorgen Ditlevsen. Cor de nois de Copenhaguen. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio

Nacional Danesa. Dir.: Leif Segerstam. (21 m).

BEETHOVEN: Sonata per a violoncel i piano en re m. n. 5, op. 102 n. 2.

Mstislav Rostropovitch, violoncel. Sviatoslav Richter, piano. (18 m).

HANDEL: "Lascia ch'io pianga", ària de l'òpera Rinaldo.

Ileana Cotrubas. La Grande Écurie et la Chambre du Roy. Dir.: Jean-Claude Malgoire. (5 m).

MUSSORGSKI: La gran porta de Kiev, dels Quadres d'una exposició.

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Valery Gergiev. (6 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

VERDI: "Laudate pueri".

Juan Diego Flórez, Kenneth Tarver, tenors. Michele Pertusi, baix. Cor i Orquestra Simfònica de Milà Giuseppe Verdi. Dir.: Riccardo Chailly. (22 m).

SANDSTRÖM: Un nou cel i una nova terra.

Hågerstens Motettkör. Dir.: Ingemar Mansson. (8 m).

CLEMENS NON PAPA: Pastores quidnam vidistis, motet.

The Tallis Scholars. Dir.: Peter Phillips. (5 m).

LEITE: Tres cantos dos Índios Kraus. Cor Albada. Dir.: Esteve Nabona. (3 m).

BARNICLE: Trilogia sud-africana. Cor Albada. Dir.: Esteve Nabona. (3 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

RAMÉAU: Les tendres plaintes. Contrast, duet de pianos. Ludovica Mosca i Manel Camp. (4 m).

MENDELSSOHN: Trio amb piano op. 49.

Trio Beaux Arts. (29 m).

KHATXATURIAN: Obertura i Triomf de Roma, i Variació d'Egna i Bacanal, escenes primera i tercera de l'acte I del ballet "Espiritac".

Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Andrei Txistiakov. (12 m).

21:00 ELS CONCERTS DEL 2000

Festival Mozart / Bach 2000

In memoriam Yehudi Menuhin

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 22 de setembre del 2000 a l'Auditori de Barcelona.

"Festival Mozart / Bach 2000".

Magdalena Martínez, flauta. Ángel Jesús García, violí. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Martin Haselböck (clavecí).

Johann Sebastian BACH: Concert per a violí i orquestra en la menor, BWV 1041.

Suite núm. 2 en si menor per a flauta i orquestra.

Concert per a violí i orquestra en mi major, BWV 1042.

Suite núm. 4 en re major, BWV 1069. (66 m).

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 19 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
XAIKOVSKI: Vals de les flors, del ballet "El Trencanous".

Orquestra Kirov. Dir.: Valery Gergiev. (6 m).

KIM PANUFNIK: Elegia coreana. Han-Na Chang, violoncel. Philharmonia Orchestra. Dir.: Leonard Slatkin. (4 m).

SCHUBERT: Sis moments musicals, op. 94.

Antoni Besses, piano. (29 m).

VIVALDI: Sonata en Fa M, RV 70. Ensemble 415. (11 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA
BEETHOVEN: "Meeresstille und glückliche" (Mar en calma i pròsper viatge), op. 112.

Cor de la ciutat de Viena de l'Associació de Concerts. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Claudio Abbado. (8 m).

BRUCKNER: Simfonia n. 7. Staatskapelle Dresden. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (65 m).

MAZZOCCHI: Dues peces vocals. Nella Anuso, soprano; James Gray, clavecí. (11 m).

REVUELTA: "Ventanas". Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (10 m).

KARG-ELERT: Simfonia op. 143. Wolfgang Stockmeier, orgue. (34 m).

JANACEK: "Danubi", quatre poemes simfonics.

Jana Valášková, soprano. Zdenek Husek, viola. Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Libor Pesek. (17 m).

MASSENET: Don Quichotte (acte V, la mort de Don Quichotte).

Teresa Berganza, José van Dam. Alain Fondary. Orquestra del Capitole de Toulouse. Dir.: Michel Plasse. (12 m).

13:00 GRANS INTEGRALS
LES MISSES DE FRANZ JOSEPH HAYDN

Missa "Rorate coeli desuper", Hob. XXII:3.

Cor de la Christ Church Cathedral, Oxford. Christopher Hogwood, orgue. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (8 m).

Missa brevis en Fa, Hob. XXII:1.

Judith Nelson. Emma Kirkby. Cor de la Christ Church Cathedral, Oxford. Christopher Hogwood, orgue. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (14 m).

Missa "Sunt bona mixta malis", Hob. XXII:2 (fragment).

Cor de nens de Bad Tölz. L'Archibodell. Dir.: Bruno Weil. (6 m).

Missa in honorem Beatissimae Virginis Mariae, Hob. XXII:4, "Gran Missa d'orgue".

Judith Nelson. Carolyn Watkinson. Martyn Hill. David Thomas. Cor de la Christ Church Cathedral d'Oxford. Christopher Hogwood, orgue. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (40 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS
WEILL: "El Tzar ha fet la seva fotografia", òpera buffa en un acte, op. 21.

Barry McDaniell. Carla Pohl. Marita Napier. Cor i Orquestra de la Ràdio de Colònia. Dir.: Jan Latham-König. (46 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

XINA: Música clàssica instrumental. "Lament de la bugadera".

"Cheng" de cordes metàl·liques (4 m).

AZERBAIJAN: Música tradicional. (16 m).

MÚSICA CELTA: "L'adéu a Oban de Donald MacLean", "El castell de Dunrobin", "La noia llesta", "Giga d'Iain".

Roy Gullane. Phil Smillie. Iain MacInnes. Ross Kennedy. Dougie MacLean. (4 m).

PAKISTAN: Dhyahar-Eh-Ishq Meh.

Nusrat Fateh Ali Khan. (9 m).

OGADA: En Mana Kuoyo. Ayub Ogada. (4 m).

BOLÍVIA: Maraca Mateo. Cándor paú.

Eufonio Sánchez "Rolo", charango. Juan Arnez "Rene", guitarra. Alfredo Geronimo, quena. Crispin Claude, bombo. (8 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 Joves Intèrprets
BRAHMS: Sonata per a clarinet en fa m. op. 120 n. 1, versió per a clarinet i orquestra.

Josep Sancho, clarinet. Orquestra de la Ràdio d'Eslovènia. (22 m).

BACH: Primer moviment del concert de Brandenburg n. 2.

Orquestra Joventut Percussionista de Catalunya. Dir.: Angel Colomer i del Romero. (7 m).

ROVIRA REIXACH: "25è Aniversari", sardana.

Cobla Juvenil de Sabadell. (15 m).

LISZT: Després d'una lectura de Dante.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 4 d'octubre del 2000 al Palau de la Música Catalana.

PRIMER PALAU (V Temporada). (17 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT
BACH: Sonata per a flauta i clavecí BWV 1030.

Bart Kuijken, flauta traverso. Gustav Leonhardt, clavecí. (19 m).

CHOPIN: Les Sílides, suite de ballet (orquestració de Roy Douglas).

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Heinz Fricke. (29 m).

21:00 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 20 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
MOZART: Simfonia n. 25, KV 183.

Orquestra Reial del Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (27 m).

POULENC: Sonata per a clarinet i piano (1962).

Richard Hosford, clarinet. Ian Brown, piano. (13 m).

VERDI: "Forse la soglia attinse... Ma se m'è forza perderti", ària de l'òpera "Un Ballo in Maschera".

José Cura, tenor. Philharmonia Orchestra. Dir.: José Cura. (5 m).

PURCELL: Sonata n. 12 en Re M, Z. 801.

London Baroque. (5 m).

10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA

BACH: "Herr Jesu Christ, du höchstes Gut" (Senyor Jesucrist, bé suprem), cantata BWV 113 per al segon diumenge després de la Trinitat.

Magdalena Kozená, soprano. Mark Padmore, tenor. Stephan Loges, baix. Cor Monteverdi. The English Baroque Soloists. Dir.: John Eliot Gardiner. (25 m).

DEBUSSY: "Children's Corner", orquestració d'André Caplet.

Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (17 m).

GUASTAVINO: Vuit cançons.

Margot Pares-Reyna, soprano. Georges Rabol, piano. (20 m).

BOCCHERINI: Quintet en Do M, "La Ritirata di Madrid".

L. Szendrey-Karper, guitarra. Quartet Tátra. (29 m).

PAGANINI: Capricis per a violí sol, op. 1 (n. 1 a 12).

Itzhak Perlman, violí. (38 m).

HAYDN: Concert per a piano i orquestra, Hob. XVI:52 "Londres".

Ilse Von Alpenheim, piano. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Antal Dorati. (20 m).

GARCIA MORANTE: Quatre cançons hebraïques.

Anna Ricci, mezzo-soprano. Bernat Castillejo, flauta. Jordi Rusinyol, guitarra. Jaume Bragulat, percussió. (8 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES MISSES DE FRANZ JOSEPH HAYDN

Missa de Santa Cecília, Hob. X-XII:5.

Judith Nelson. Margaret Cable. Martyn Hill. David Thomas. Cor de la Christ Church Cathedral, Oxford. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (69 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA
NUIX: Variacions, evolucions, mutacions.

Bernat Castillejo, flauta. Oriol Romani, clarinet. Jordi Masó, piano. Santiago Juan, violí. Lluís Heras, violoncel. (12 m).

PLA: Trio-Sonata n. 29, en Sol M. Barcelona Consort. (12 m).

BAGUER: Simfonia en Mi b M. Orquestra de Cambra Reina Sofia. Dir.: Gonçal Comellas. (20 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 MÚSICS DE CATALUNYA
SERRA: "Digitaria", per a guitarra i cordes.

Josep Sbert, guitarra. Conjunt Instrumental Encontres. Dir.: Agustí Aguiló. (19 m).

COLOMER: "Budapest (Dansa de l'ós)".

Orquestra Joventut Percussionista de Catalunya. Dir.: Angel Colomer i del Romero. (12 m).

CERCOS: Suite Bilbao.

Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Odón Alonso.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 13 de desembre de 1991 al Palau de la Música Catalana. (12 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Piñol.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT

BRAHMS: "Benaurats els morts", setena part i última del Rèquiem Alemany (versió Londres).

Mónica Capra, soprano. Victor Torres, baríton. Silvia Lester, Fernando Perez, piano. CCC Grupo de Canto Coral. Dir.: Nestor Andrenacci. (10 m).

RAVEL: La Valse.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Pierre Monteux. (12 m).

BEETHOVEN: Sonata n. 21, op. 53 "Waldstein o Albada".

Emil Gilels, piano. (23 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL
Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 21 DE JUNY DEL 2001**7:08 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT
MARTINU: Simfonia n. 6. "Fantasies simfòniques".

Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Vaclav Neumann. (29 m).

GRANADOS: A festil cubà.

Douglas Riva, piano. (6 m).

Hermoza muchachica (Jerusalem).

Hespèrion XXI. (5 m).

BRAHMS: Quatre duets, op. 61.

Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (9 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

AUBER: Obertura de l'òpera "Els diamants de la corona".

Orchestre de Picarde. Dir.: Edmon Colomer. (7 m).

CHOPIN: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 21.

Emanuel Ax, piano. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Eugene Ormandy. (33 m).

TELEMANN: Sonata per a viola de gamba i clavicel.

Berry Hayward Consort. (10 m).

STRAUSS, R.: Don Quixot, variacions fantàstiques op. 35.

Pierre Fournier, violoncel. Orquestra de Cleveland. Dir.: George Szell. (38 m).

MUSICA RENAIXENTISTA DEL

REGNAT DE CHARLES

Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (26 m).

GLASS: "Before the Creation" (Abans de la Creació) i "Creation of the Cosmos" (Creació del Cosmos), les dues primeres parts de la Simfonia n. 5. Rèquiem, Bardo, Nirmanakaya.

Ana Maria Martínez, Denyce Graves, sopranos. Eric Owens, baríton. Cor de nens de la Ràdio Hongaresa. Cor de la Universitat de Morgan. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Viena. Dir.: Dennis Russell Davies. (14 m).

BORODIN: Quartet de corda n. 2. Quartet Borodin. (29 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES MISSES DE FRANZ JOSEPH HAYDN

Missa en Sol M, Hob XXII:6, "Sancti Nicolai".

Nancy Argenta. Catherine Robbin. Michael Schade. Alastair Miles. Cor i Orquestra The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (28 m).

Missa brevis Sancti Joannis de Deo, Hob XXII:7 "Petita missa d'orgue".

Jennifer Smith, soprano. John Scott, orgue. Cor St. John's College, Cambridge. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: George Guest. (20 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA

Música de cambra de Georg Friedrich Händel

Sonata per a flauta de bec i continu op. 1 n. 11.

Frans Brüggen, flauta de bec. Bob van Asperen. Hansjörg Lange. Anner Bylsma. (8 m).

Sonata per a dos violins i baix continu op. 5 n. 3.

London Baroque. (10 m).

Simfonia en Si b M per a dues flautes travesseres, dos violins i baix continu, HWV 339.

Musica ad Rhenum. Dir.: Jed Wentz. (9 m).

Sonata a 5, HWV 288.

The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (10 m).

Sonata per a viola da gamba i clavicel, HWV 364b.

Lynn Harrell, violoncel. Igor Kipnis, clavicel. (7 m).

Sonata per a oboè i continu en Si M "Fitzwilliam".

Camerata de Colònia. (7 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTOGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

Jordi Savall

ANONIM: "Mariagneta", "El fill del rei", "El mestre", "El comte Arnau", "La filadora", "Cançó del lladre", "El cant dels ocells", "El testament d'Amèlia, cançons tradicionals Montserrat Figueras. Lambert Clement. Francesc Garrigosa. Pep Cabré. La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Jordi Savall.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 14 de juny de 1991 al Saló del Tinell. DELS TROBADORS AL POBLE. Cançons de trobadors. Cançons tradicionals i Anònims. (48 m).

FLETXA, M.: La bomba. Ensaldada.

Studium Musicae Valencia. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (3 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

HÄNDEL: Música aquàtica.

La Grande Ecurie et la Chambre du Roy. Dir.: Jean-Claude Malgoire. (45 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 Joves Interprets

Emès diparts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 22 DE JUNY DEL 2001**7:08 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

LEO: Concert per a violoncel i orquestra, n. 5.

Hidemi Suzuki, violoncel barroc.

Orquestra "Van Wassenaer". Dir.: Makoto Akatsu. (15 m).

BYRD: O Lord, how vain are all our frail delights.

Barbara Bonney, soprano. Phantasm, quartet de violes. (8 m).

COPLAND: Suite de la banda sonora de la pel·lícula "La Ciutat".

Eos Orchestra. Dir.: Jonathan Sheffer. (22 m).

SANZ, G.: Canaris, del tractat "Instrucción de música sobre la guitarra española" (1674-75).

Orphénica Lyra: José Miguel Moreno, guitarra barroca. Eligio Quintero, tiple. Juan Carlos de Mulder, tiorba. Pedro Estevan, percussió.

Dir.: José Miguel Moreno. (4 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

WAGNER: Tercera escena de l'acte tercer de l'òpera "Valquíria".

Birgit Nilsson, soprano. Philharmonia Orchestra. Dir.: Leopold Ludwig. (39 m).

Enregistrament fet el 1958.

VIERNE: Rapsòdia per a arpa, op. 25.

Pascale Zanolighi, arpa. (11 m).

TXAIKOVSKI: Segon acte del ballet "La bella dorment", op. 66.

Orquestra del Concertgebouw, Amsterdam. Dir.: Antal Dorati. (45 m).

TURINI: Sonata a 2 violini.

Ensemble Sonnerie. (4 m).

BRITTEN: Suite n. 1 per a violoncel sol, op. 72.

Truls Mork, violoncel. (26 m).

LASSUS: Missa super Je suis deshéritée.

Ensemble vocale Daltrocanto. Accademia del Ricercare. Dir.: Dario Tabbia. (18 m).

DORNEL: Suite n. 3 en re m. del Llibre de Simfonies, 1709.

Wilbert Hazelzet, Brian Berryman, flautes travesseres. Jaap ter Linden, viola de gamba. Jacques Ogg, clavicel. (17 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES MISSES DE FRANZ JOSEPH HAYDN

Missa Cellensis, "Mariazellermesse", Hob XXII:8.

Jennifer Smith. Helen Watts. Robert Tear. Benjamin Luxon. Cor St. John's College, Cambridge. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: George Guest. (35 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA

CANYELLES: Missa tres veus amb acompanyament.

Cor de Calvià. Orquestra de Cambra de Calvià. Dir.: Francesc Bonín. (29 m).

RAMEAU: "In convertendo", motet per a gran cor, solistes, orgue i orquestra.

Suzanne Gari, Lieve Monbaliu, soprano. Henri Ledroit, contratenor. Guy de Mey, tenor. Stephen Varcoe, baríton. Peter Kooy, baix. Cor i Orquestra de la Chapelle Royale de París. Membres del Collegium Vocale de Gand. Dir.: Philippe Herreweghe. (24 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICA XXI

Les últimes tendències de la música contemporània.

CHAMOUARD: Simfonia n. 2, "Serajevo".

Doris Lamprecht, mezzosoprano.

Orquestra Regional de Bayonne-Côte Basque. Dir.: Robert Delerme. (35 m).

URBANNER: Quartet de corda n. 4.

Quartet Alban Berg. (14 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

Radu Lupu

BEETHOVEN: Variacions sobre un tema original en do m, WoO 10.

Radu Lupu, piano. (11 m).

MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 21, KV 467.

Radu Lupu. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Uri Segal. (28 m).

BRAHMS: Dues rapsòdies, op. 79.

Radu Lupu, piano. (16 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

STRAUSS, J. (II): Veus de primavera, op. 410 (versió cantada).

Natalie Dessay, soprano. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Michael Schonwandt. (9 m).

MOZART: Quintet amb clarinet KV 581.

Thea King, clarinet. Quartet de corda Gabrieli. (33 m).

VERDI: "Ave Maria", de l'òpera tres actes Otello.

Renée Fleming. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Georg Solti. (5 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès dilluns passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 23 DE JUNY DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

SABATÉ: Enyorances d'estiu. Ciutat de Girona. (3 m).

PUIGFERRER: La barca blanca. Còblla Blanes. (3 m).
MARTINEZ COMIN: "Retaule centellenc", suite simfònica per a còblla i percussió. Santi Molas, percussió. Còblla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (9 m).

BOU: Regalims del cor. La Flama de Farners. (3 m).
CASASAMPERE: El Mil·lenari. Tu i jo. Bell Punteig, sardanes. Còblla Mediterrània. (13 m).
MORALEDA: Fem realitat un somni, obra per a còblla sobre temes de sardanes de Manel Saderra. Polifònica de Puig-Reig. Còblla Principal de la Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (10 m).

GARRETA: "Boirines", sardana. Còblla Cadaqués. (5 m).
MATAS: "La cançó de les mentides", sardana. Còblla Cadaqués. (4 m).
SERRA, JOSEP: El capeador. Còblla La Principal d'Amsterdam. (2 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL
El col·leccionable de la música indispensable.

Joaquín Rodrigo
Concert d'Aranjuez.

Pepe Romero, guitarra. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (24 m).

Fantasia para un gentilhombre. Pepe Romero, guitarra. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (21 m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dijous passat.

19:00 CICLE DE LIED
Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 17 de desembre del 2000 al Gran Teatre del Liceu dins de la Temporada 2000/2001.

EISLER: "Una elegia de Hollywood", "Sobre el suïcidi", "Cançó de l'alcavota", tres cançons. Catherine Malfitano, soprano. Robert Tweten, piano. (6 m).

EISLER: Cançó d'una meua. Catherine Malfitano, soprano. Robert Tweten, piano. (4 m).

EISLER: "Serenata inútil", "Ai, aparta la teva mirada", "Un matí de diumenge", tres cançons. Catherine Malfitano, soprano. Robert Tweten, piano. (6 m).

BRAMHMS: "El son cada cop més lleuger", lied. Catherine Malfitano, soprano. Robert Tweten, piano. (4 m).

BRAMHMS: "De l'amor etern", lied. Catherine Malfitano, soprano. Robert Tweten, piano. (4 m).

SATIE: Tres melodies. Catherine Malfitano, soprano. Robert Tweten, piano. (4 m).

POULENC: A sa guitarra. Catherine Malfitano, soprano. Robert Tweten, piano. (3 m).

POULENC: "Hôtel", "Voyage à Paris", "C'est ainsi que tu es", tres melodies.

Catherine Malfitano, soprano. Robert Tweten, piano. (5 m).

POULENC: Les chemins de l'amour. Catherine Malfitano, soprano. Robert Tweten, piano. (4 m).

WEILL: "Una vida per viure", de Lady in the Dark. Catherine Malfitano, soprano. Robert Tweten, piano. (3 m).

WEILL: "Què en trauria de la lluna?", de Street Scene. Catherine Malfitano, soprano. Robert Tweten, piano. (3 m).

WEILL: "El ximplet del meu cor" d'One touch of Venus. Catherine Malfitano, soprano. Robert Tweten, piano. (3 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

SULLIVAN: Patience, opereta en dos actes. Donald Adams. John Cartier. Philip Potter. John Reed. Kenneth Sansom. Mary Sansom. The D'Oyly Carte Opera Company. Nova Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Isidore Godfrey. (113 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos

dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 24 DE JUNY

DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia

presentada per Pilar Subirà. Recull

d'obres breus. Inclou butlletí de

notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

RESPIGHI: Quartet en Re M.

Quartet Brodsky. (29 m).

CRUSELL: Quartet amb clarinet

op. 4.

Karl Leister, clarinet. Quartet de

Praga. (17 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa

Conventual des del Monestir de

Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar

Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

VERDI: "Jerusalem", òpera en 4

actes.

(Llibret d'Alphonse Royer i Gustave

Vaëz).

Marcello Giordani. Philippe Rouillon. Roberto Scanduzzi. Marina

Meschieriakova. Daniel Borowski.

Simon Edwards. Hélène Le Corre.

Wolfgang Barta. Slobodan Stankovic.

Slobodan Stankovic. Jovo

Reljin. Cor del Gran Teatre de

Ginebra. Orquestra de la Suisse

Romande. Dir.: Fabio Luisi. (169 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina. Integral

Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els

millors cantants del nostre temps.

Joan Sutherland

GLIERE: Concert per a soprano

coloratura, op. 82.

Joan Sutherland. Orquestra Simfònica

de Londres. Dir.: Richard

Bonyng. (12 m).

LEHAR: "Vilja-Lied", de l'opereta

"La viuda alegre".

Joan Sutherland. New Philharmonia

Orchestra. Dir.: Richard Bonyng.

(7 m).

VERDI: "Già nella notte densa",

duet d'amor de l'Acte I d'Otello.

Joan Sutherland. Luciano Pavarotti.

Orquestra de l'Opera de Nova

York. Dir.: Richard Bonyng.

(11 m).

DONIZETTI: "Piangete voi?", "Al

dolce guidami", dues àries de l'es

cena III, acte II on, de l'òpera

Anna Bolena.

Joan Sutherland. Orquestra de l'Òpera

Nacional Gal·lesa. Dir.: Richard

Bonyng. (10 m).

CANÇONS DE PEL·LÍCULES: "If

I had a talking picture of you", "I'm

a dreamer", dos temes de la pel·lícula

"Sunny Side Up" / "Laura", tema

de la pel·lícula "Laura" / "When

you wish upon a star", tema de la

pel·lícula "Pinocchio" / "Someday,

somewhere", tema de la pel·lícula

"The Red Dance".

Joan Sutherland. Orquestra de

Cambra anglesa. Dir.: Richard

Bonyng. (16 m).

OFFENBACH: "O mon cher amant,

je te jure", ària de la carta-Mon

Dieu! Ah! quel les hommes sont bêtes

- Ah! quel diner..., de l'opereta

"Périschou".

Joan Sutherland. New Philharmonia

Orchestra. Dir.: Richard Bonyng.

(7 m).

PONCHIELLI: "Ecco la barca, addio".

Trio de l'Acte IV de la Gioconda.

Joan Sutherland. Marilyn Horne.

Luciano Pavarotti. Orquestra de

l'Opera de Nova York. Dir.: Richard

Bonyng. (7 m).

HANDEL: "Softest sounds no more

can ease me", ària de l'escaena

tercera, acte primer de l'oratori

Atàlia.

Joan Sutherland. The Academy of

Ancient Music. Dir.: Christopher

Hogwood. (6 m).

DONIZETTI: Extractes de l'acte

primer i segon de l'òpera en dos

actes "Lucia di Lammermoor"

Joan Sutherland. Cor i Orquestra

de la Royal Opera House Covent

Garden. Dir.: Richard Bonyng.

(141 m).

BELLINI: "Adalgisa!... Oh

rimembranza", duet de l'Acte I de

Norma.

Joan Sutherland. Marilyn Horne.

Orquestra de l'Opera de Nova York.

Dir.: Richard Bonyng. (11 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos

dijous i divendres.

DILLUNS, 25 DE JUNY DEL

2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia

presentada per Eulàlia Benito. Recull

d'obres breus. Inclou butlletins

informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

SPOHR: Concert per a violí i

orquestra, en sol M. WoO 9.

Ulf Hoelscher, violí. Orquestra

Simfònica de la Ràdio de Berlín.

Dir.: Christian Fröhlich. (19 m).

RAMEAU: "Les sauvages", extret

de "Les Indes Galantes" (arran

jament per Michel Blavet).

Valérie Balssa, Jean Pierre Pinet,

flautes traverseres. (3 m).

GRANADOS: "Apariciones", val

sos romàntics.

Douglas Riva, piano. (11 m).

GESUALDO: "Mercè grido pian

gendo", del 5è llibre de Madrigals a

5 veus.

Concerto italiano. Dir.: Rinaldo

Alessandrini. (5 m).

ENESCO: Rapsòdia romanesa n.

1, op. 11 n. 1

Orquestra Simfònica de Montréal.

Dir.: Charles Dutoit. (12 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BERLIOZ: "Chant sacré" (Cant sa

grat), balada per a tenor, cor i or

questra op. 2 n. 6 de les "9 Melo

dies".

John Mark Ainsley, tenor. Cor de

l'Orquestra Simfònica de Montréal.

Orquestra Simfònica de Montréal.

Dir.: Charles Dutoit. (6 m).

DE PABLO: Ritornello.

Octet de violoncel·ls Conjunto Ibè

rico. Dir.: Elias Arizcuren. (14 m).

SUK: Quatre peces per a violí i pia

no, op. 17.

Josef Suk. Jan Panenka. (18 m).

ROTT: Simfonia en Mi M.

Orquestra Simfònica Norrköping.

Dir.: Leif Segerstam. (64 m).

REJCHA: Sis Trios per a trompes,

op. 82 (n. 19-24)

Engelbert Schmid, Karl Reitmayer,

Ulrich Köhl, trompes. (18 m).

REGER: Variacions i Fuga sobre

un tema de Mozart per a dos pia

nos, op. 132 a.

Duo Uriarte - Mrongovius. (30 m).

GOUNOD: "Un bouquet!... O Dieu!

Que de bijoux!", ària de l'òpera

"Faust".

Victoria dels Àngels, soprano. Or

chestre du Théâtre National de l'Opé

ra.. Dir.: André Cluytens. (5 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES MISSES DE FRANZ JOSEPH

HAYDN

Missa in tempore belli "Pauken

messe", Hob. XXII:9.

Dorothea Röschmann, soprano. E

lisabeth von Magnus, mezzo. Her

bert Lippert, tenor. Oliver Widmer,

baríton. Cor Arnold Schönberg.

Concentus Musicus de Viena. Dir.:

Nikolaus Harnoncourt. (40 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

LUTOSLAWSKI: Les Espaces du

Sommeil.

Adam Kruszewski, baríton. Or

la Catedral de Barcelona. Cicle l'Orgue de la Catedral. Obres de BUX-TEHUDE, BACH i ALAIN.

Maria Teresa Martínez Carbonell, orgue. (56 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 MÚSICA CORAL

FINZI: Intimations of Immortality, oda per a tenor, cor mixt i orquestra op. 29.

Philip Landridge, tenor. Cor Filharmònic de Liverpool. Orquestra Filharmònica Royal Liverpool. Dir.: Richard Hickox. (46 m).

FINZI: God is gone up.

Cor del King's College de Cambridge. Richard Farnes, orgue. Dir.: Stephen Cleobury. (5 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BACH: Concert per a dos clavecins i corda, BWV 1060.

Kenneth Gilbert, Trevor Pinnock, clavecins. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (14 m).

BERLIN: "Cheek to cheek", "Isn't this a lovely day?", "The Piccolino", "I've got my love to keep me warm".

Yehudi Menuhin i Stéphane Grappelli, violins. Conjunt instrumental. (13 m).

FAURE: Clar de lluna, op. 46.

Anna Ricci, mezzo-soprano. Angel Soler, piano. (3 m).

HAYDN: "L'harmonia en el matrimoni", "L'eloqüència", "L'advertiment", "Tot té el seu temps", quatre cançons.

Lieder Càmera. Adolf Pla, piano. Dir.: Josep Vila. (10 m).

STRAUSS, Josef: Simpatia, Polka op. 73.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Zubin Mehta. (5 m).

21:00 ELS CONCERTS DE L'OBC

Festival Mozart / Bach 2000

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 28 de setembre del 2000 a l'Auditori de Barcelona. "Festival Mozart / Bach 2000".

Magdalena Martínez, flauta. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Christopher Hogwood.

Wolfgang Amadeus MOZART: Simfonia núm. 29 en la major, KV 201.

Concert per a flauta i orquestra núm. 1, KV 313.

Simfonia núm. 39, KV 543. (83m).

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició

dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 26 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

RIMSKI-KORSAKOV: Scheherazade, op. 35.

Steven Staryk, violí. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Thomas Beecham. (46 m).

CAMPION: "Move now with measure sound" (Moveu-vos ara amb un so mesurat), (arranjament fet per Philip Rosseter).

Ellen Hargis, soprano. Drew Minter, contratenor. The Newberry Consort. Dir.: Mary Springfels. (4 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

TURINA: Danses fantàstiques, op. 22.

Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Antonio de Almeida. (16 m).

MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 25, KV 503.

Leon Fleisher, piano. Orquestra de Cleveland. Dir.: George Szell. (30 m).

BOTTESINI: Reverie en La M.

Mario Ricciuti, contrabaix. Luigi Zanardi, piano. (4 m).

DVORAK: Missa per a solistes, cor mixt i orquestra, op. 86.

Solistes vocals. Cor Filharmònic Txec. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Václav Smetáček. (39 m).

STÖEFFKEN: Suite en re m per a viola.

Jonathan Dunford, baix de viola. (16 m).

SCHMIDT: Simfonia n. 4, en Do M.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Zubin Mehta. (49 m).

POULENC: "C" i "Fêtes galantes", dos poemes de Louis Aragon.

Régine Crespin, soprano. Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Ernest Ansermet. (4 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES MISSES DE FRANZ JOSEPH HAYDN

Missa in angustis, Hob. XXII:11

"Missa Nelson".

Felicity Lott, Carolyn Watkinson, Maldwyn Davies. David Wilson-Johnson. The English Concert Choir. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (43 m).

14:00 MOMENTS LIRICS

MASSNET: Extractes de l'actetercer de l'òpera en quatre actes "Werther".

Angela Gheorgiu, Patricia Petibon. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Antonio Pappano. (14 m).

MELODIES DE BROADWAY: Selecció de My Fair Lady.

Kiri Te Kanawa, soprano. London Voices. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: John Mauceri. (21 m).

RAYMOND: Maske in Blau, òpera (extractes).

Solistes vocals. Cor del Teatre de Gärtnerplatz, Munic. Orquestra Simfònica Graunke. Dir.: Carl Michalski. (20 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

MELODIES POPULARS JUEVES.

Itzhak Perlman, violí. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Dov Seltzer. (13 m).

TURQUIA: Ümmü kiz türküsü.

Mehmet Sakir. Hayri Dev. (13 m).

SÍRIA: Cants espirituals.

Ensemble Al-Kindi. (13 m).

COREA: Cançons folklòriques, ballades Nan-Do de la província de Cholla.

An Sook Sun. Yukjabaegi. (9 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 JOVES INTÈPRETS

FRANÇAIX: Petit quartet en Si b M.

Quartet Afrodisax.

Enregistrament fet a la Sala "Paper de Música" de Capellades, el dia 7 de maig del 2000, dins l'Onzè Concurs Paper de Música de Capellades (sessió final). (8 m).

BEETHOVEN: Quartet en do sostingut m, op. 131.

Quartet Casals.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 20 de desembre del 2000 a l'Auditori Winterthur-L'illa Diagonal, de Barcelona. **SCHUBERTIADA 2000-2001.** (37 m).

CARTAN: Sonatina.

Roberto Álvarez, flauta. Ana Pérez, clarinet.

Enregistrament fet a la sala "Paper de Música" de Capellades, el dia 9 de desembre del 2000. Concert d'Estiu. (9 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 2000-2001

HÄNDEL: Giulio Cesare (Juli Cèsar), òpera en tres actes.

Ann Murray, Ángeles Blancas. Petia Petrova, Ewa Podlès. Itxaro Mentxaka. Christopher Robson. Lynton Black, entre d'altres.

Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Harry Bickel.

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 27 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

NAUDOT: Concert per a flauta de bec, dos violins i continu en Sol M.

Frans Brüggen, flauta de bec. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt i Frans Brüggen. (10 m).

SCHUBERT: "Ständchen" (Serenata).

Angela Gheorghiu, soprano. Malcolm Martineau, piano. (4 m).

SIBELIUS: Simfonia n. 5.

Orquestra Filharmònica de Berlín.

Dir.: James Levine. (29 m).

STRAVINSKI: Vuit miniatures instrumentals.

Membres de l'Orquestra Simfònica de la CBC. Dir.: Igor Stravinski. (7 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BACH: Concert en rem, per a violí, BWV 1052R.

Isabelle Faust, violí. Bach-Collegium Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (20 m).

MENDELSSOHN: "Hear my prayer, O God", himne per a soprano i cor amb text de W. Bartholomew.

Cheryl Studer, soprano. Ambrosian Singers. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Ion Marin. (9 m).

IVES: Simfonia n. 2.

Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Zubin Mehta. (37 m).

SCHUMANN: Dichterliebe, op. 48.

Fritz Wunderlich, tenor. Hubert Giesen, piano. (29 m).

BARTOK: Concert per a orquestra.

Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: André Previn. (39 m).

MONTEVERDI: "L'incoronazione di Poppea", òpera en 3 actes amb llibret de Gian Francesco Busenello.

Catherine Pierard. Juliet Booth. Samuel Linay. Simfonia Barroca de la Ciutat de Londres. Dir.: Richard Hickox. (195 m).

GUINJOAN: "Self-Parafraze".

London Sinfonietta. Dir.: Edmon Colomer. (15 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES MISSES DE FRANZ JOSEPH HAYDN

Missa en Si b M, Hob. XXII:12

"Theresienmesse".

Nancy Argenta. Catherine Robbin.

Michael Schade. Alastair Miles. Cor i Orquestra The English Concert.

Dir.: Trevor Pinnock. (45 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

GERHARD: "The plague" (La pesta), amb text d'Albert Camus.

Michael Lonsdale, narrador. Cor Simfònic BBC. Jove Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Edmon Colomer. (47 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

BENGUEREL: "Hexagrama".

Grup Instrumental Vol Ad Libitum.

Dir.: Jordi Rossinyol. (14 m).

BROTONS: Reborn, moviment simfònic n. 1, per a banda, op. 31.

Symphonic Band of the Belgian Gaides. Dir.: Norbert Nozy. (13 m).

CHARLES: sssssshhh...tk (1999).

Fu-Mon (9 m).

HOMS: "El caminant i el mur", sèrie de textos de Salvador Espriu.

Elena Gragera, mezzo-soprano. Jordi Masó, piano. (9 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara. Presentat per Ignasi Písl.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

LISZT: Cor del Vaisell Fantasma de Wagner.

Jorge Bolet, piano. (5 m).
BACH: "Gloria in excelsis", "Et in terra pax", fragments inicials del Gloria de la missa en si m, BWV 232.

Nancy Argenta, soprano. Ashley Stafford, contratenor. Stephen Varcoe, baix, entre altres. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (5 m).
STRAUSS, J. (I): Vals a la Paganini, per a violí i orquestra, op. 11. Lorin Maazel, violí. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Lorin Maazel. (6 m).

WILLSON: Brisa argentina, tangó.
Albert Guinovart, piano. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster. (3 m).

BRAMHMS: Quintet de corda, op. 111.

Membres de l'Octet de la Filharmònica de Berlín. (26 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 28 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

MARAI: "Tombeau pour Marais, le Cadet" (*), "Chaconne en Rondeau".

BACH: Concert per a tres clavicembals i orquestra, BWV 1064.

Ton Koopman, Tini Mathot, Patricia Marisaldi, clavecins. Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (16 m).

STRAUSS, R.: Quatre últims lieder (arranjament per a piano de Max Wolff).

Barbara Bonney, soprano. Malcolm Martineau, piano. (21 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MAHLER: Simfonia n. 5 en do sostenint m.

New Philharmonia Orchestra. Dir.: John Barbirolli. (74 m).

VIVALDI: Sonata per a violí i baix continu, op. 2 n. 3.

Il Seminario Musicale. (7 m).

KERN: "Of Man River", del musical "Show Boat".

Frederica von Stade, Jerry Hadley, Teresa Stratas, Bruce Hubbard.

Ambrosian Chorus. London Sinfonietta. Dir.: John McClinn. (6 m).

HANDEL: Concert per a orgue op. 7 n. 4, HWV 309.

Herbert Tachezi, orgue. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (14 m).

FERRARI: Quatre cançons.

Vincenzo Manno, tenor. Ensemble Concerto. Dir.: Roberto Gini. (19 m).

FRANCK: Sonata per a violoncel i piano en La M.

Ofra Harnoy, Cyprien Katsaris. (29 m).

BERNSTEIN: Preludi i primer moviment (Ten Square Miles by the Potomac River) de "A White House Cantata" (Una cantata de la Casa Blanca).

Thomas Hampson. London Voices. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Kent Nagano. (9 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES MISSES DE FRANZ JOSEPH HAYDN

Missa de la creació, Hob. XXII:13 "Schöpfungsmesse".

April Cantelo, Helen Watts, Robert Tear, Forbes Robinson, Stephen Cleobury, orgue. Cor del St. John's College, Cambridge. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: George Guest. (46 m).

14:00 MÚSICA ANTICA

Georg Friedrich Händel: "Concerti grossi" i concerts per a orgue

Concerto grosso op. 6 n. 3.

Händel & Haydn Society. Dir.: Christopher Hogwood. (15 m).

Concert per a orgue i orquestra, HWV 295 "El cucut i el rossinyol".

Simon Preston. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (13 m).

Concerto grosso, op. 3 n. 1.

Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (10 m).

Concert per a orgue i orquestra op. 4 n. 1.

Marie-Claire Alain, orgue. Orquestra Barroca de Freiburg. Dir.: Gottfried von der Goltz. (15 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTOGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

Jordi Savall

FALCONERO: Battaglia de Barabasso yerno de Satanas.

Hespèrion XXI. Dir.: Jordi Savall. (4 m).

ARRIAGA: Simfonia en Re (versió original).

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (29 m).

PURCELL: Suite "The Prophetes" (Els profetes).

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (14 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical.

Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

GRANADOS: Dotze Tonedillas.

Teresa Berganza, mezzo-soprano.

Octet de Violoncelles Conjunto Ibérico. Dir.: Elias Arizcuren. (30 m).

VIVALDI: Concert per a violí, RV 335 "El Cucut".

The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (11 m).

CHOPIN: Preludi op. 28 n. 15 "La gota d'aigua".

Jean-Yves Thibaudet, piano. (6 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 Joves INTERPRETS

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 29 DE JUNY DEL 2001

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

ELLINGTON/STRAYHORN: Something to Live For.

Lena Horne, veu. Joe Lovano, saxòfon. Orquestra Simfònica de la ciutat de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (5 m).

HAYDN: Trio per a flauta, violí i violoncel n. 6, en Re M.

Barthold Kuijken, flauta. Sigiswald Kuijken, violí. Wieland Kuijken, violoncel. (9 m).

VERDI: I due Foscari, obertura.

Orquestra Filharmònica della Scala. Dir.: Riccardo Muti. (3 m).

ELGAR: Escenes de les terres altes bavareses, op. 27.

Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickox. (23 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

SCHUBERT: Quartettsatz, D 703.

Quartet Weller. (10 m).

ROSSINI: Obertura de l'òpera "El viatge a Reims".

National Philharmonic Orchestra. Dir.: Riccardo Chailly. (8 m).

XOSTAKOVITX: "Nova Babilònia", suite de la pel·lícula.

Solistes de l'Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (41 m).

BEETHOVEN: Simfonia n. 7, transcripció per a piano de Franz Liszt.

Jean-Claude Pennetier, piano. (47 m).

BACH: "Die Zeit, die Tag und Jahre macht" (El temps, que forma al dia i a l'any), cantata profana BWV 134a.

Ingeborg Danz, contralt. Marcus Ullman, tenor. Gächinger Kantorei. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (36 m).

MESSIAEN: Tema i variacions per a violí i piano.

Gidon Kremer, violí. Martha Argerich, piano. (7 m).

VIVES: Duo de "La generala".

Montserrat Caballé, soprano. Bernabé Martí, tenor. Orquestra Simfònica. Dir.: Eugenio M. Marco. (8 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES MISSES DE FRANZ JOSEPH HAYDN

Harmoniemesse, Hob. XXII:14.

Erna Spoorenberg, Helen Watts, Alexander Young, Joseph Rouleau, Brian Runnet, orgue. Cor St. John's College. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: George Guest. (41 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA

DESMAREST: Missa a dos cors i dues orquestres.

Cor del centre de Música Barroca de Versailles "Les pages & chantres de la chapelle". Cor de solistes. Orquestra barroca de Hambourg "Nova Stravaganza". Dir.: Olivier Schneebeli. (22 m).

BACH, J. M.: "Wie lieblich sind auf den Bergen die Flüsse der Boten" (Com són d'encantadors a la muntanya els rius dels missatgers), cantata pel quart diumenge d'Advent i per la festivitat de Sant Joan.

Ingrid Schmithüsen, soprano. Klaus Mertens, baix. Rheinische Kantorei. Das Kleine Konzert. Dir.: Hermann Max. (10 m).

BRUCH: "Jubilate, Amen", op. 3.

Cheryl Studer, soprano. Ambrosian Singers. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Ion Marin. (4 m).

BACH: "Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit" (El temps de Déu és el millor temps) (Actus Tragicus), cantata BWV 106.

Nancy Argenta, soprano. Michael Chance, contratenor. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Stephen Varcoe, baix. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (19 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICA XXI

Les últimes tendències de la música contemporània.

HULTQVIST: Time and the Bell ("El temps i la campana").

Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Petter Sundkvist. (15 m).

MACMILLAN: "...as others see us..."

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: James MacMillan. (25 m).

SIEMENS: Under Neonlight II (primera part).

Volker Banfield, piano. (10 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

Krystian Zimerman

CHOPIN: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 11.

Krystian Zimerman, piano. Orquestra Simfònica de Polònia. Dir.: Jerzy Maksymiuk. (42 m).

BRAMHMS: Scherzo en mi b m, op. 4.

Krystian Zimerman, piano. (10 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

GLIERE: Concert per a soprano coloratura i orquestra, op. 82.

Natalie Dessay, soprano. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Michael Schonwandt. (15 m).

TOLDRA: Camperola, sardana. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Salvador Brotons. (4 m).

SMETANA: Quartet de corda n. 1, "De la meua vida".

Quartet Alban Berg. (28 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès dilluns passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 30 DE JUNY DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

BORGUNYÓ I GARRIGA: "Homenatge a Garreta", sardana.

Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona. Dir.: Concepció Ramió i Diu-menge. (5 m).

SERRA: Impressions camperoles, suite.

Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. (16 m).

VILADESAU: "Girona 1808", sardana.

Ricard Viladesau, tenora. Cobla Principal de la Bisbal. (3 m).

ROS-MARBA: "Intimitat", sardana.

Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros-Marbà. (4 m).

JOAN LAMOTE DE GRIGNON: Solidaritat de flors.

Cobla Sant Jordi. Cobla Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. (4 m).

ALBORS I ASINS: "L'Hospitalet Ciutat Pubilla", sardana.

Cobla Montgrins. Dir.: Martí Camós. (4 m).

OLTRA: Suite primària per a cobla, dos clarinets i percussió.

Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona. (12 m).

SADERRA: Valsejant (vals).

Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (2 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

Antonin Dvorak

Sinfonia n. 9, op. 95 "Del Nou Món". Orquestra Filharmònica de Viena.

Dir.: Kirill Kondrashin. (42 m).

Rapsòdia eslava, op. 45 n. 3. Orquestra Simfònica de Montréal.

Dir.: Charles Dutoit. (13 m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dijous passat.

19:00 CICLE DE LIED

GRANADOS: Tres tonadillas.

Pilar Lorengar, soprano. Félix Lavilla, piano. (6 m).

GURIDI: Canciones castellanas.

Pilar Lorengar, soprano. Félix Lavilla, piano. (10 m).

RODRIGO: Cuatro madrigales amorosos.

Pilar Lorengar, soprano. Félix Lavilla, piano. (8 m).

LORCA: Canciones españolas antiguas.

Pilar Lorengar, soprano. Siegfried Behrend, guitarra. (20 m).

GARCIA LEOZ: Tríptico de canciones.

Pilar Lorengar, soprano. Félix Lavilla, piano. (3 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

HEROLD: La Fille mal gardée, ballet.

Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: John Lanchbery. (94 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 1 DE JULIOL DEL 2001

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

BACH: Sonata per a flauta i clavicé, BWV 1030.

Frans Brüggén, flauta. Gustav Leonhardt, clavicé. (19 m).

CHOPIN: Sonata per a violoncel·l i piano, op. 65.

Lluís Claret, violoncel·l. Alain Planès, piano. (30 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT (I)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:03 SALA DE CONCERT (II)

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

JANACEK: "Sarka", òpera en tres actes amb llibret de Julius Zeyer.

Eva Urbanova, soprano. Peter Straka, Jaroslav Brezina, tenors.

Ivan Kusanjer, baríton. Cor Filharmònic de Praga. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Charles Mackerras. (64 m).

MENDELSSOHN: Les bodes de Camacho, òpera en dos actes.

Rosmarie Hofmann, Andrea Ubrich, Scot Weir, Huw Rhis-Evans.

Nico dan der Meel, Der Junge Cher Aachen i Cor Modus Novus. Orquestra Anima Eterna. Dir.: Jos van Immerseel. (100 m).

20:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

50è Aniversari del Cor Madrigal

Obres de Vila, Penderevski, Petrási, Hindemith i Barber.

Cor Madrigal. Dir.: Mireia Barrera.

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

Ningú no dubta que Arnold Schönberg (1874-1951) —amb els seus deixebles Alban Berg i Anton von Weber, que formen el gran triumvirat de l'anomenada Segona Escola de Viena— va protagonitzar una de les revolucions més radicals de tota la història de la música. No ho féu des d'un trencament sobtat, sinó des del coneixement profund de la tradició musical europea i en el decurs de diverses etapes, que arrenquen conjuntament amb el gran revulsiu de la nova cultura vienesa de final del vuitcents i principis del noucents, tan significativa per al segle XX en el terreny de les arts plàstiques, la literatura i el pensament.

Als cinquanta anys de la mort de l'il·lustre compositor austríac —que, com se sap, visqué gairebé un any a Barcelona, convidat pel seu deixeble Robert Gerhard, on acabà els darrers compassos del segon acte de la seva òpera *Moisès i Aaron*— recordarem ara el procés de recepció de la seva música a la nostra ciutat i les reaccions que provocà en els nostres mitjans de comunicació.

En el terreny de la creació, pròpiament, la influència de Schönberg

fou més tardana, llevat del cas, ja esmentat, de Robert Gerhard, que visqué a Catalunya fins a la guerra civil, i del seu deixeble Joaquim Homs, que avui, amb noranta anys, és el degà dels compositors catalans. Després, només cap a la dècada dels anys seixanta, en plena època post-serialista, alguns dels nostres compositors acusaren la influència atonal-dodecatònica i en feren, en aquells moments, una militància estètica compromesa, mentre

encara era candent, entre nosaltres, la controvèrsia sobre la validesa de la tonalitat.

Els anys i el temps han passat i, per tant, allò que en un moment podia ser encara detonant, ha passat pel sedàs del temps i ha esdevingut

història pretèrita, després de deixar les seves petjades en l'evolució del llenguatge musical. Per això és interessant de constatar l'opinió dels nostres compositors en actiu al començament del segle XXI sobre l'influx —o la superació— dels principis de l'escola schönberguiana en la seva pròpia activitat creadora, a banda del valor objectiu de l'obra del compositor vienès i dels compositors més substancialment integrats a la seva òrbita estètica.

A cinquanta anys de la mort d'Arnold Schönberg

Schönberg i Catalunya: una història i algunes reflexions

"He fet aquí molts amics que mai no han sentit les meves obres però els quals juguen a tennis amb mi. Què pensaran de mi quan sentin les meves horribles dissonàncies?"

Arnold Schönberg

(sobre la possibilitat que una obra seva fos dirigida per Anton Webern a Barcelona l'any 1932, citat en Schönberg de Charles Rosen)

Per VÍCTOR ESTAPÉ

El món musical català es complau sovint en una suposadament sòlida i legítima relació amb el personatge Schönberg i la música d'aquest, un dels més grans compositors de tots els temps i, sens dubte, responsable de la contribució individual més influent en la música del segle XX. Un primer esdeveniment que certifica els seus vincles amb Catalunya és el Festival Schönberg programat l'any 1925 per l'Associació de Música "Da Camera" al Palau de la Música Catalana, en el qual el compositor va dirigir obres tan importants com el *Pierrot Lunaire* i la primera *Kammersymphonie*. Robert Gerhard havia esdevingut deixeble de Schönberg dos anys abans i va tenir un paper molt important perquè aquest concert fóra possible, de la mateixa manera que el va tenir per convèncer el seu mestre de venir a passar més endavant una temporada a Barcelona.

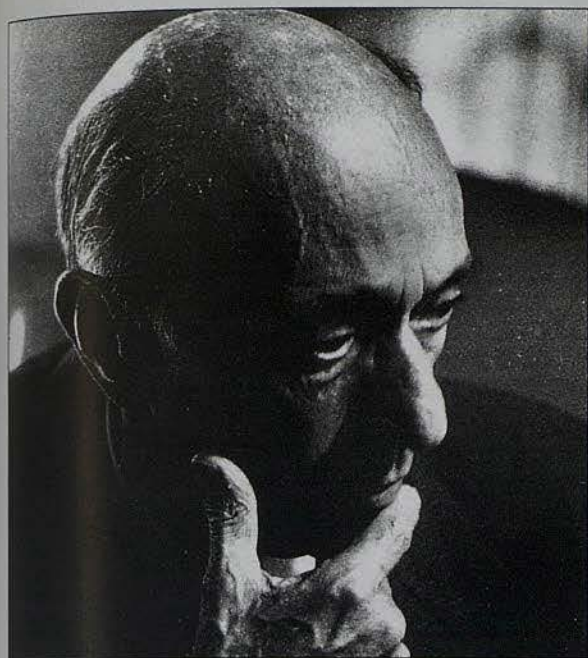
L'estada del compositor austríac a la capital catalana entre octubre de 1931 i juny de 1932 va ser motivada pel consell mèdic d'evitar l'hivern de Berlín: els seus greus problemes respiratoris exigien un clima més càlid. El temps a Catalunya era ja llavors força imprevisible i resulta que en veritat aquell hivern va haver-hi importants nevades (un "*succés inconceivable per a la població*" d'aquí, segons que deia Schönberg en una carta del febrer de 1932). Malgrat aquesta contrarietat, els seus nou mesos a la capital catalana van ser feliços: l'emocionant carta de rebuda promoguda per Pau Casals, la placidesa de la seva vida barcelonina en comparació amb les tensions i intrigues viscudes tant a Viena com a Berlín, el seu magnífic habitatge a la baixada de Briz, els memorables concerts d'abril de 1932 amb l'Orquestra Pau Casals (els quals van incloure obres com *Verklärte Nacht* o *Pelleas und Melisande*)..., tot va contribuir a fer tan agradable el sojorn del compositor, que va allargar unilateralment el seu permís malgrat el nerviosisme de les autoritats acadèmiques berlineses. En el darrer moment una causa de força major va obligar-lo a perllongar encara més la seva absència d'Alemanya: el dia 7 de maig de 1932 (el mateix dia en què Schönberg tenia previst sor-

tir cap a Berlín) va néixer la primera filla del seu segon matrimoni, la qual (futura esposa de Luigi Nono) fou batejada amb el nom de Núria, com és prou sabut.

A Barcelona Schönberg va trobar el temps per compondre del qual no a tot arreu va poder gaudir: fruit d'aquells mesos van ser el *Klavierstück*, op. 33b i la meitat del segon acte de la inacabada òpera *Moses und Aron*, l'autògraf de la qual, just al costat de les significatives paraules de Moïses "*O Wort, du Wort das mir fehlt!*" (Oh Paraula, tu, Paraula que em manca) figura la inscripció "*Barcelona 10-III-1932*". Després de deixar el nostre país, Schönberg el recordava amb simpatia i respecte pels seus músics més destacats i fins i tot va plantejar-se la possibilitat de venir a viure-hi permanentment en el cas que pogués obtenir una subvenció per poder dedicar-se només a la composició: preveient que la suma a la qual podia aspirar seria en tot cas modesta, els preus a Barcelona, baixos en comparació amb la resta d'Europa, li permetrien mantenir un nivell de vida acceptable.

La possible continuïtat dels llaços directes de Schönberg amb Barcelona es va estroncar per circumstàncies prou tristes i conegudes: l'emigració del compositor austríac a Amèrica, pels perills que per a la seva obra i potser per a la seva vida representava l'imparable ascens de Hitler, i les conseqüències polítiques i culturals de la Guerra Civil Espanyola, les quals van provocar l'exili definitiu de Gerhard. La Barcelona que l'any 1936 havia estat l'escenari de l'estrena del *Concert per a violí* d'Alban Berg veia el 1940 la *première* del *Concierto de Aranjuez* de Joaquín Rodrigo. No es tracta de comparar el valor d'ambdues obres, sinó de constatar amb un exemple prou simbòlic els canvis radicals que va patir l'escena musical catalana amb la instauració de la dictadura franquista.

Què en va quedar a la Barcelona de la postguerra, de l'avantguarda musical europea i, més en concret, dels esperançadors lligams que s'havien establert amb els compositors de l'Escola de Viena? Pel que fa a la vida oficial, pot dir-se que no res. En l'àmbit privat hi havia alguna cosa més: Joaquim Homs, l'únic deixeble que Gerhard va deixar a Catalunya, va conti-

La relació de Schönberg (esquerra) amb Robert Gerhard i Pau Casals (dreta) afavorí l'estada del compositor austríac a Barcelona

nuar escrivint música segons els principis transmesos pel seu mestre i utilitzant principalment la tècnica dodecafònica. Però fins temps relativament recents la seva ha estat una vida de creació gairebé en secret. Entre els diversos deixebles de Cristòfor Taltabull es troben alguns dels compositors catalans més coneguts de temps recents, molts dels quals van interessar-se al final de la dècada dels cinquanta per l'Escola de Schönberg i pel dodecafonisme (al mateix temps que Boulez, en nom de l'avantguarda europea declarava que "Schönberg est mort"). Per a alguns d'ells (Joan Guinjoan o Xavier Benguerel) això va representar només una "etapa dodecafònica", mentre que altres (Josep Soler molt especialment) van trobar en les tècniques inspirades en l'obra de Schönberg un important senyal d'identitat. També cap a la meitat del segle XX es duen a terme diverses iniciatives que sempre cal considerar marginals i amb una incidència mínima en la vida musical de Barcelona o Catalunya, però que tenen el mèrit d'haver estat pioneres: el Club 49, Joventuts Musicals de Barcelona, els concerts privats costejats per Josep Bertomeu, etc. fan possibles primeres audicions d'obres de Schönberg a la capital catalana. Cap al final dels anys setanta alguns dels deixebles de Taltabull han assolit un paper públic d'una certa importància: ells mateixos o els seus propis deixebles esdevenen professors en conservatoris o adquireixen capacitat de decisió en institucions públiques o privades dedicades a la programació de concerts (l'Associació Catalana de Compositors, fundada l'any 1980, per exemple). Els darrers vint anys del segle XX Schönberg no és ja simplement un desconegut o l'encarnació de la decadència de la música com havia pogut ser-ho per a molts durant dècades: la interpretació d'obres seves no esdevé freqüent però no és ja queleom impensable (la tardor de 1985 es representa al Gran Teatre del Liceu *Moses und Aron*), els

enregistraments de les seves obres, si més no de les més famoses, es poden trobar als comerços, els seus llibres teòrics són traduïts a l'espanyol (en algun cas en edicions fetes a Barcelona) i estan a la disposició dels estudiants, els quals poden fins i tot trobar en biblioteques de conservatoris algunes partitures del mestre austríac.

El relat extremament resumit que hem fet fins ara de fets més o menys coneguts per tots necessita, però, ser sotmès a revisió: pot ser natural una certa satisfacció, gairebé orgull, per la importància que Barcelona va tenir en un moment decisiu de la vida personal i creativa d'un compositor de tan alta categoria, però també cal estar d'acord que la història s'explica repetidament centrant-se en esdeveniments concrets i molt destacats. Si la presència de Schönberg i de Webern a Barcelona demostra la vitalitat cultural catalana i la seva obertura als corrents europeus d'avantguarda, potser hauria de causar perplexitat el fet que, si més no aparentment, l'obra de Schönberg va tenir una influència important en només dos compositors catalans dels anys trenta. Els més grans creadors musicals nascuts a Catalunya i actius al principi del segle XX (Albéniz, Granados, Mompou...) van tenir com a referència bàsica la música francesa, mentre que la italiana ha dominat durant molt de temps l'escena musical del nostre país. La música austroalemanya ha tingut històricament una presència menor: al marge del coneixement de Bach i dels clàssics vienesos, l'única gran manifestació d'interès excepcional per compositors alemanys es dona amb el wagnerisme sorgit al final del segle XIX. Es pot sospitar que en l'admiració per Wagner, hi van tenir un paper tan gran les concepcions dramaturgiques, poètiques i filosòfiques com les purament musicals. El món musical català de la primera meitat del segle XX va tenir, a més, un interès molt limitat per compositors com

Brahms i Mahler, decisius en l'ambient catalitzador de la personalitat artística de Schönberg. Els compositors més joves, els quals, com hem dit, en la dècada dels cinquanta es van interessar per l'obra i les idees d'aquest no tenien sempre el tipus de formació tècnica adequada per treure conclusions artísticament

sòlides de les concepcions formals, harmòniques i motiviques que van dur Schönberg a idear el seu mètode de composició amb dotze sons.

L'impacte del descobriment de Schönberg o de Webern (el mític enregistrament integral de la seva obra per Robert Craft de 1957, arribat a comptats melòmans barcelonins al final de la dècada) equival en molts casos a la fascinació pel dodecafonisme i a intents d'emulació immediats. La *Sonata per a piano* de Josep Maria Mestres-Quadreny és, segons el seu compositor, el resultat del seu coneixement de la música de Webern per mitjà dels discos de Craft. Tenint en compte que la *Sonata* està datada el mateix any de l'aparició d'aquelles gravacions, el temps d'estudi i d'assimilació sembla molt breu. En el cas de Josep Soler, moltes de les millors composicions del qual estan escrites segons la tècnica dodecafònica, la seva tendència a utilitzar una sola de les quaranta-vuit versions clàssiques de la sèrie (és a dir, renunciant a transposicions, inversions i retrogradacions) està en contradicció amb els costums dels compositors de l'Escola de Viena. Schönberg va fer quelcom semblant només en el famós *Vals* dels seus *Klavierstücke*, op. 23, precisament la peça que té el prestigi d'haver estat la primera obra dodecafònica de la història. El mateix es pot dir de Berg o Webern, que sols van limitar-se a una única versió de la sèrie en els seus primers intents en el nou mètode. Per a Soler, l'ús de la sèrie dodecafònica té molt més de símbol que de necessitat tècnica.

El fet que la tècnica dodecafònica s'hagi entès en ocasions de formes idiosincràtiques no impedeix que hi hagi moltes obres vàlides inspirades en aquesta tècnica: els ja esmentats Gerhard, Homs, Soler, Guinjoan, Benguerel i altres de generacions posteriors, com Carles Guinovart, Benet Casablanca (els *Cinc interludis* per a quartet del qual sobresurten entre les obres de compositor català que utilitzen la tècnica dodecafònica de manera més consistent) o Agustí Charles són alguns entre els diversos noms que poden recordar-se.

La presència a les sales de concerts de l'obra de Schönberg no ha estat ni és fàcil. Els concerts de 1932 no van tenir una gran acollida entre el públic general. Encara avui dia una obra del compositor en un programa de concert és una petita sorpresa (i es pot dir

Catalunya i Barcelona van ser un país i una ciutat que Schönberg va enyorar un dia.

que per a una part del públic no del tot agradable). Si bé podem alegrar-nos que *Moses und Aron* pogués ser finalment presentada al públic barceloní, també cal ser conscient que les altres obres escèniques de Schönberg (entre les quals la meravellosa *Erwartung*) continuen coneixent-se només en enregistraments i tampoc no

hi ha perspectives que a curt o mig termini el *Moses* torni a ser representat. D'altra banda, alguna cosa deu estar canviant quan hom pensa que l'estiu de l'any 2000 els músics de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya van poder enfrontar-se a una obra tan compromesa com *A Survivor from Warsaw* amb naturalitat i comprensió per les dificultats i el significat de l'obra, i van saber estar clarament a l'alçada del rept, malgrat que les obres de Schönberg i de la seva Escola són gairebé absents del tot dels conservatoris catalans.

Cal parlar també de Schönberg com a escriptor i pedagog. Al marge del fet lamentable que els escrits recollits en *Style and Idea* només hagin circulat en una traducció parcial i ja fa temps esgotada, podem sentir-nos afortunats que els seus llibres teòrics siguin fàcilment assequibles a les botigues catalanes especialitzades. El més important de tots, el seu tractat d'harmonia, ha estat adoptat en alguns centres com a alternativa llargament esperada a alguns tractats d'ús generalitzat però sens dubte obsolets. El cert és que si bé l'*Harmonielehre* de Schönberg és potser el llibre de més qualitat dels que s'han escrit sobre el tema, no és de cap manera vàlid com a llibre de text. De vegades sembla observar-s'hi una atenció per alguns dels aspectes més anecdòtics i potser més discutibles del seu contingut i s'oblida precisament la seva original metodologia. Només que aquesta s'ha de seguir d'una manera compromesa: el llibre no s'hauria de considerar mai una obra de consulta; si no es pot estudiar amb la màxima implicació personal i en una confrontació activa i constant amb altres textos i amb els exemples que aporta la gran literatura musical, difícilment serà útil.

La vigència de Schönberg en la música catalana és probablement una qüestió tan complexa com ho pugui ser en qualsevol altre àmbit geogràfic. La seva actualitat, vista de vegades des de perspectives massa mesquines, és la que sempre tenen i tindran els artistes veritablement grans. Tenim tot el dret a considerar qualsevol gran compositor com a part del nostre patrimoni, però que un d'ells hagi fet durant un temps de Barcelona la seva ciutat és una dada molt especial. Potser hi ha en això quelcom de sentimentalisme, però també d'esperança en el potencial musical d'una ciutat i d'un país que Schönberg va enyorar un dia.

Schönberg a Barcelona

Per MARTA MUNTADA

L'any 1936, Barcelona acull el XIV Festival de la Societat Internacional de la Música Contemporània (SIMC) i l'estrena del *Concert per a violí* d'Alban Berg. No és casualitat que aquest tingui lloc a la ciutat. Un intens debat cultural, sobretot per tot allò que denota modernitat, és present en les diverses manifestacions artístiques.

L'Agrupació d'Amics de l'Art Nou, amb el seu número extraordinari de la revista "D'Ací i d'Allà" dedicat a l'exaltació de l'art modern, definien clarament amb quin esperit defensaven el caràcter artístic i cultural del país i amb quin interès acollien i projectaven internacionalment noves idees. Vist des de la perspectiva actual encara sorprèn aquesta vitalitat i modernitat! És en aquest context on presentem l'arribada de la música d'Arnold Schönberg a Barcelona i la inquietud que en desvetllen les primeres notícies.

L'escàndol i la polèmica entorn de la figura del compositor arriben molt abans que sonin les primeres notes. La seva música es presenta com a innovadora, revolucionària, futurista. Algun crític cataloga Schönberg com a "Lenín de l'art" i qualifica les seves obres "d'endimoniades" que "fan crispar els nervis". Les cròniques internacionals de la "Revista Musical Catalana" des de Praga, Ginebra o Roma (1916) fan referència a l'interès de diversos centres musicals per programar la música del compositor austríac i donar a conèixer les seves últimes composicions. Es reconeix unànimement la seriositat de les seves propostes artístiques i teòriques, però les tendències innovadores, el caràcter "futurista" de la seva música, sorprèn i desconcerta el públic i crea actituds i reaccions extremes de menyspreu i d'admiració. Tot i així, el suport i l'interès de directors com Bruno Walter, Wilhelm Furtwängler o de l'històric Quartet Rosé de Viena fan que la divulgació no s'aturi i que el nom de Schönberg sigui cada vegada més present en el panorama internacional.

L'any 1924 es programa per primera vegada a Barcelona una obra d'Arnold Schönberg. És el *Sextet de corda op. 2, la Nit transfigurada*, a càrrec de l'Orquestra Pau Casals dirigida pel director polonès Adan Spak. Va ser en el context d'un concert heterogeni i llarguíssim, com era força habitual a l'època, en el qual també es van interpretar un ballet de Rameau, la *Sinfonia Inacabada* de Schubert, *Ma mère l'Oye* de Ravel, *L'aprenenet de bruixot* de Dukas i, per finalitzar, dues peces de Morera i Nicolau!

La programació de l'obra va ser tot un esdeveniment. Arnold Schönberg era presentat com el reconegut compositor austríac que focalitzava l'atenció del món musical. El seu nom havia produït "gran soroll" com a inventor de les formes musicals més avançades. Així i tot es reconeixia en les seves obres un músic d'un

Robert Gerhard

extraordinari talent, un tècnic de primer ordre, ric en idees musicals i objecte d'interès merescut. Pel que fa al concert, la crítica va lamentar que l'obra programada fos del primer període del compositor i no de la sego-

na etapa, plena d'"extravagàncies", que tant de rebombori internacional havia comportat.

Suposem que la proposta va ser consensuada amb Casals. Entre els dos músics sempre hi va haver una admiració mútua i una certa semblança física. Aquesta circumstància va propiciar una anecdòtica confusió. El públic de Praga acollia amb xiulets la interpretació de les *Variacions per a orquestra* de Schönberg, com també ho va fer per al *Pierrot Lunaire* (un dels més sonats que es recorden en aquesta ciutat). Les mostres de disconformitat de l'audiència es van intensificar creient que el compositor sortia novament a l'escena. Quan el públic va reconèixer la persona de Pau Casals i el seu violoncel, els crits es convertiren en ovació. Encara voldria recordar que Schönberg dedicà a Casals un concert per a violoncel basat en una reelaboració lliure i molt virtuosística d'un concert del preclàssic vienès Georg Matthias Monn. Robert Gerhard fou testimoni d'una interpretació en privat que va fer Pau Casals i així ho féu saber al mestre. Tanmateix l'estrena de Casals en públic, mai no va arribar.

La popularitat internacional del músic era creixent. Malgrat la polèmica, la curiositat i l'interès per la seva música era cada vegada més gran i es demanà públicament que "*Barcelona, que tant s'interessa per les novetats artístiques i que acull amb respecte tota manifestació d'art, encara que no accepti aquestes tendències, que alguna de les associacions filharmòniques programi aviat la seva música*".

El neguit econòmic que acompanyà sovint la vida de Schönberg va moure amics i deixebles a promoure la programació de les seves obres, en ocasions dirigides per ell mateix.

Robert Gerhard, deixeble del compositor austríac a Viena i Berlín, va ser l'artífex que l'Associació de Música "da Camera" (una de les entitats musicals més dinàmiques de primers de segle a Barcelona) programés, l'any 1925, un concert d'homenatge amb el nom de Festival Arnold Schönberg.

Els anys vint, per a bé i per a mal, la fama envoltava la figura de Schönberg. Arribaven invitacions procedents dels principals escenaris musicals d'arreu d'Europa. L'any 1924 acceptà una gira per Itàlia i descobreix l'encant dels països mediterranis. L'any següent va ser el torn de Barcelona, gràcies a la invitació de l'Associació de Música "da Camera", i l'inici d'una relació especial entre la ciutat i el compositor.

Amb motiu de la visita, l'Associació organitzà diversos concerts. En el primer es van programar obres de Mozart, Beethoven, Schubert i Mahler i es va presentar no tan sols a Barcelona, sinó també en el marc de la Lliga d'Associacions de Música de Catalunya a Girona, Figueres, Reus i Palamós. El segon, el qual tothom esperava amb interès i curiositat, va ser el Festival Schönberg al Palau de la Música Catalana.

Els membres del Quartet de Corda de Viena, fundat per Rudolf Kolisch el 1924 (la seva germana Gertrud va ser la segona esposa del compositor), amb el clarinetista Viktor Polaatschek, el flautista Franz Wangler, el pianista Friedrich Wührer i la soprano Marya Freund, van ser els qualificats intèrprets del concert. La forta amistat que unia Schönberg amb Marya Freund, de la qual admirava l'extraordinària musicalitat, fou el motiu pel qual el compositor la va escollir no tan sols per a les diverses primeres audicions europees del difícil paper cantat i declamat del *Pierrot Lunaire*, sinó també per a l'estrena dels *Gurrelieder*. La cantant també era coneguda i admirada a Barcelona, després del seu primer concert l'any 1914, organitzat per l'Associació de Música "da Camera" i una de les precursors dels recitals de cant i piano a la ciutat.

Per autoritzar la interpretació de les seves obres, Schönberg exigia als organitzadors el nombre necessari d'assaig que en garantís la qualitat. Sortosament, Barcelona va comptar amb excel·lents intèrprets i bons coneixedors de les obres. Cal ressenyar aquest fet, perquè sovint altres festivals i concerts, especialment estrenes d'obres contemporànies, no tenien la preparació necessària.

La *Simfonia de cambra* op. 9, els quatre *lieder*: *Verlassen*, *Der Wanderer*, *Traumleben* i *Am Wegrund* i el melodrama *Pierrot Lunaire* van ser les obres programades pel Festival que es presentava a l'audiència amb la reflexió següent en el programa de mà, signa-

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Orquestra Pau Casals

Primer Concert de Primavera

DIUMENGE, 3 D'ABRIL 1932,
a dos quarts de sis de la tarda

FESTIVAL SCHÖNBERG

EN HOMENATGE A L'ILLUSTRE COMPOSITOR AUSTRIAC

ARNOLD SCHÖNBERG

qui hi prendrà part dirigint les seves obres,

amb la cooperació de la soprano

CONCEPCIÓ BADIA D'AGUSTÍ

i el pianista

ALEXANDRE VILALTA

PROGRAMA

I

NIT TRANSFIGURADA, sextet transcrit per a orquestra de corda, op. 4.

II

PEL·LEAS I MELISANDA, poema simfònic sobre el drama de Mæterlinck, op. 5.

III

LIEDER per a cant i piano, op. 6.

I. Cançó de donzella.

II. Al marge del camí.

III. Eixorim.

IV. El viuant.

SOPRAN: CONCEPCIÓ BADIA D'AGUSTÍ

PIANISTA: ALEXANDRE VILALTA

BACH-SCHÖNBERG

PRELUDI I FUGA en mi bemoll, per a orgue, transcrit per a gran orquestra.

Orquestra notablement augmentada.

El 3 d'abril de 1932 Arnold Schönberg dirigí la seva pròpia música amb l'Orquestra Pau Casals al Palau de la Música Catalana. Hi van actuar com a solistes la soprano Conxita Badia i el pianista Alexandre Vilalta

da per Schönberg: "L'art modern pot, amb seguretat, comptar posar-se de moda un dia. L'art, en canvi, té sempre la moda darrera, a vora i, sobretot en contra seva; només que, en cert moment, la moda no vol, i en un altre, no pot deixar revelar aquesta relació."

En la seva línia habitual, l'Associació va preparar el concert amb molta cura. Música "da Camera" va manifestar que aquest homenatge dedicat a Schönberg, com també altres festivals (recordem els dedicats a Falla, Stravinsky o les sessions monogràfiques a Gerhard, Bartók, Honegger, dirigits pels mateixos compositors), eren de fet la raó de ser de l'entitat i en la seva programació sempre tindrien una presència destacada i habitual.

La circular editada prèviament al concert advertia de la importància de l'esdeveniment i animava el públic a estar obert i receptiu a les propostes dels nous creadors. Com a preàmbul dels concerts i a fi d'informar els assistents, Música "da Camera" comptava molt seriosament amb el mitjà periodístic per tal d'orientar i preparar l'audiència. Diaris i revistes van recollir la notícia i presenten el Festival com un dels grans esdeveniments de la temporada musical.

La possibilitat que es produís sin incidents en un Palau, ple de

gom a gom, preocupava els intèrprets. Malgrat l'expectació i l'extensa informació (l'Associació publicà un completíssim programa de mà amb una anàlisi detallada de cada una de les obres a càrrec de Robert Gerhard), el concert no aconseguí l'interès de la majoria del públic, però sí d'una bona part de la crítica, que va reconèixer, si més no, el mèrit del concert.

Fa uns anys Josep M. Llamaña, un dels precursors de la música antiga a Catalunya, em recordava les seves impressions com a assistent al concert. El Festival havia suposat un escàndol sonat a causa dels "procediments atonals ultramoderns, en contra de tot el que hi ha establert, amb una originalitat gairebé extravagant que a les orelles dels no iniciats sonava com una caòtica confusió de ritmes i dissonàncies".

Tot fent un repàs de les reaccions aparegudes a la premsa, "La Vanguardia" assenyalava que el concert formava part "del pla adoptat per Música "da Camera" que mereixia totes les seves simpaties i de tots aquells que aspiren a un ambient de renovació, que consisteix a presentar els compositors que més han sobresortit en el moment present". La "Revista Musi-

cal Catalana" demanava poder escoltar novament el concert per tal d'emetre un judici apropiat, si bé l'obra els semblava "un bell i ardit i curiosíssim esforç de laboratori". Segons "La Veu de Catalunya", "el noble desig de difusió d'aquest concert mereixia un aplaudiment encoratjador"... però acabava preguntant-se: "aquest art constitueix en el fons (malgrat el treball

originalíssim de la forma) un progrés, un avanç o bé un franc retrocés?" Finalment, des de les planes de "La Publicitat" es recomanà que "qui tingui orelles, que escolti: la música de Schönberg que li representarà, si més no, una successió de matisos i de sensacions penetrants i exquisides. Qui tingui, a més a més d'orelles, bona voluntat, que pensi també com aquest art és una reacció necessària contra un estovament i una inflació completament intolerables i malalts". Referent al Pierrot Lunaire, en considerava molt difícil la interpretació i que "és un veritable pou de suggestions on segurament beurà tothom que tingui un veritable amor a la vera música".

L'any 1931 Schönberg, per raons de salut i novament gràcies a les gestions de Robert Gerhard, decideix viure durant un temps a Barcelona (d'octubre de 1931 a juny de 1932). El compositor i la seva família lloguen una casa a la Baixada de Britz, al barri de Vallcarca, i fa una vida tranquil·la abocada a la composició (finalitza el segon acte de la seva òpera *Moses und Aron*) i a la redacció definitiva d'un nou tractat de teoria. Una bona colla d'amics catalans l'acompanyen aquests mesos. La seva passió pel tennis la comparteix amb Carles Sindreu i la descoberta de la Mediterrània de la mà del seu estimat deixeble Robert Gerhard. La seva esposa Gertrud viu els darrers mesos del seu primer embaràs a Barcelona i el 7 de maig, a la matinal, neix una nena que rep el nom de Núria.

La presència de Schönberg a la ciutat novament va causar sensació. Robert Gerhard s'afanyava a anunciar des de les planes de "Mirador" la seva arribada. Un dels propòsits de Gerhard i del món artístic i intel·lectual (molts d'ells membres de l'Associació d'Amics de l'Art Nou, ADLAN) va ser que l'estada del mestre trobés ressò en la vida musical catalana i es pogués organitzar un concert.

Si bé aquella temporada no hi havia cap previsió en aquest sentit, ben aviat es van posar tots els mitjans perquè així fos. L'any 1932 l'Orquestra Pau Casals organitzà dos concerts amb obres de Schönberg: una matinal de l'Associació Obrera de Concerts i el primer concert de la Sèrie de Primavera de l'Orquestra Pau Casals. Els programes en tots dos casos foren similars

i incorporaren obres de la primera època, de molt abans del radical canvi d'actitud estètica i tècnica. Sembla que Schönberg volia pau i tranquil·litat i va pensar en un programa que no pogués suscitar massa enrenou. Foren interpretats els poemes simfònics *Nit transfigurada* (op. 4) i *Pelleas i Melisande* (op. 5), *Quatre lieder per a cant i piano* (op. 8) que interpretà la soprano Conxita Badia i la transcripció simfònica del *Preludi i Fuga en Mi bemoll, per a orgue de Bach*.

Uns dies més tard, aprofitant la presència d'Anton Webern a Barcelona, se'l convidà també a dirigir l'Orquestra Pau Casals, i en el programa s'inclogué la *Música d'acompanyament per a una escena de cinema de Schönberg*.

En el programa de mà es presentà el concert com un homenatge a l'il·lustre compositor austríac amb uns encesos elogis que van sorprendre fins i tot en aquell moment. "Avui, lluny encara de poder-se afirmar que han caigut els obstacles que dificultaven la comprensió de la seva obra, Schönberg és considerat arreu com una de les personalitats decisives que donen el curs a tota una època. L'obra de Schönberg, que descobreix nous horitzons musicals, està molt per damunt de la frivolitat d'una tendència o d'un isme que viu la moda. Qui tingui consciència de la direcció que porta l'evolució de l'art musical occidental de l'Edat Mitjana ençà, sentirà la necessitat, el caràcter de conseqüència forçosa, inevitable, que porta l'obra de Schönberg, l'única que en una època de crisi internacional, veritable dansa dels estils i dels folklores, va creixent dreta, d'un tronc, amb una unitat acabada i amb una certesa impertorbable pel camí de demà."

Malgrat els aplaudiments, una part de la crítica es va mostrar decididament adversa a les obres. "La Humanitat" deia que el concert de Schönberg havia estat avorrit i sense interès i que hauria fet bé de retirar aquestes obres de la primera etapa. "L'Opinió" afirmava, contràriament, que tots aquells que hi havien anat amb ànim de protesta, en sortiren decebuts i que hauria estat interès del crític poder escoltar les darreres obres que parlen un llenguatge totalment nou. Pel que fa a la "Revista Musical Catalana", després de reconèixer la vàlua inqüestionable del compositor, afirmava que les obres programades en el primer concert eren totes "normals, tradicionals" i que representaven el primer estil de Schönberg. En definitiva, el programa interessà però no impressionà.

Així foren els inicis de la música d'Arnold Schönberg a Barcelona; polèmics, encesos, element de debat en un entorn cultural obert i ple d'inquietud per conèixer totes les novetats que se succeïen internacionalment. Les audicions van confirmar que el pensament i l'obra d'Arnold Schönberg manifestaven el canvi radical del llenguatge musical del segle XX i que la Barcelona dels anys vint en volia ser partícip, coneixedora i jutge en una polèmica que encenia escenaris de tot Europa. Dissortadament, anys després, i encara ara, l'interès seria tot un altre.

NOTA

Vull agrair a Rosa Vives i Josefina Sastre la seva valuosa ajuda en la recopilació de la crònica periodística d'aquells anys.

Influència irrellevant en les noves generacions

Els joves compositors catalans valoren el paper cabdal de Schönberg en la música del segle XX, però tot i això confessen que el dodecafonisme i el serialisme –tal com ell els entenia– tenen una presència més que discreta en les seves obres. Joan Albert Amargós, Josep-Maria Balanyà, Anna Cazorra, Domènec González de la Rubia i Albert Llanas expliquen quines idees del músic vienès recullen en les seves partitures.

Per PEP GORGORI

L'any 1911, després d'escoltar per primera vegada les obres de Schönberg en un concert, el pintor Wassily Kandinsky es posa davant d'una de les teles del seu taller i comença a plasmar el sentiment que li ha provocat l'audició. Amb la seva paleta abstracta recrea la sala de concerts, el públic i, a la banda dreta, l'escenari on els músics havien interpretat el *Segon quartet de corda, op. 10*, i les *Peces per a piano, op. 11*: és una immensa taca de color groc. En resulta el quadre anomenat *Impressió 3 (Concert)*.

Kandinsky va definir d'aquesta manera cromàtica la música del seu amic, perquè, segons ell, el groc és un color que, mirat fixament, “intranquil·litza les persones, les punxa, les subleva”, amb la qual cosa produeix un efecte similar al de les obres de Schönberg en un públic poc amant de les estridències. Per a Kandinsky, a més, el groc és el color “amb menys tonalitat”, i per tant, el més adient per representar aquella música que havia trencat amb bona part de la tradició tonal europea dels segles anteriors. La taca groga de Schönberg, doncs, va anar estenent-se per Europa i va deixar empremta a Catalunya gràcies, fonamentalment, a Robert Gerhard, Cristòfor Taltabull i Josep Soler.

De Viena a Barcelona

A Catalunya, l'obra d'aquests tres compositors va servir per importar les idees de Schönberg tant pel que fa a la teoria harmònica (dodecafonisme, serialisme...) com pel que fa al vessant més expressionista. Aquest últim, però, l'han recollit amb molts matisos, perquè el seu arrelament a l'esperit germànic l'ha fet poc compatible amb els colors de la Mediterrània. Domènec González de la Rubia, per exemple, arriba al punt de preferir la música de Gerhard, perquè “és una branca més mediterrània, més oberta, més melòdica”. Per a l'Anna Cazorra, reproduir les idees estètiques de l'expressionisme alemany en partitures escrites sota el nostre sol també resulta difícil: “La part

més alemanya de Schönberg –explica– no va arribar tant fins aquí.”

Des del vessant pedagògic, Josep Soler és possiblement el músic que més ha difós la taca groga entre les darreres generacions de compositors. Els qui han estudiat amb ell han comprovat que coneix perfectament el material amb què treballa, però tot i així fuig dels sectarismes i esperona els alumnes a trobar un llenguatge propi per expressar els sentiments i reflectir l'època que els ha tocat viure. D'aquí que la llavor schönberguiana que ha plantat en ells germini de maneres molt diferents, en funció de la terra en què ha caigut.

Els músics catalans que avui treballen sobre l'herència del segle XX, tot i les possibles influències, difícilment es declaren oberts seguidors de Schönberg. Tots n'aplaudeixen la capacitat per obrir nous camins, però quan parlen de referents, acostumen a esmentar els autors que van desenvolupar aspectes concrets de l'obra del vienès o que en van reinterpretar les idees. Alban Berg i Anton Webern són els més presents a l'hora d'anomenar-ne algun. González de la Rubia afegeix a la llista Scriabin i Josep-Maria Balanyà busca altres models: “Stravinsky m'ha atret molt més que Schönberg.”

Una eina més

Passats cinquanta anys de la mort del mestre –noranta des que Kandinsky en definí pictòricament la música en aquell quadre–, les seves aportacions més emblemàtiques encara són ben vives en la memòria dels músics, però sembla que a Catalunya no han acabat d'arrelar. El que per a alguns havia de ser el llenguatge de la música del futur, tot escombrant pràcticament la tonalitat, ara és un complement més a l'hora de crear sobre un pentagrama. Tan vàlid com les armadures, les modulacions i els arpegis dels darrers segles, això sí. Joan Albert Amargós ho resumeix dient que “el compositor del segle XXI té tot un ventall d'elements tècnics per crear el seu sistema. El dodecafonisme va bé per crear uns determinats estats d'ànim, però d'altres no.” I recorda que Schönberg no va ser dodecafonista tota la vida, sinó que va compondre un gruix important d'obres que no tenen res a veure amb aquest sistema. Sembla que, en aquest aspecte, aquell groc de què parlàvem va perdent intensitat.

La idea primera de Schönberg era alliberar els compositors d'aquell “patracol” de normes de l'harmonia clàssica que els havia lligat durant segles i que deixava massa poc espai per a la creació. Va explorar l'atonalisme i va idear el mètode serial per tenir un llen-

gnatge a què aferrar-se. "Ara bé, el serialisme no deixa de ser una cotilla", opina Anna Cazorra. I Amargós hi afegeix que "tan lligada està una persona que escriu dins la tonalitat com la que només fa servir el dodecafonisme o qualsevol altra tècnica de manera exclusiva."

Altres compositors, però, es mostren més contundents. Albert Llanas només recorda haver fet servir la tècnica dodecafònica en algunes obres primerenques, de l'època en què estudiava amb Josep Soler: "De seguida vaig veure que allò no estava fet per a mi." González de la Rubia fins i tot assegura que ha mirat de "fugir" intencionadament de l'harmonia de Schönberg.

Les aportacions més afermades

Però... si els compositors catalans actuals deixen de banda el dodecafonisme i la tècnica serial: què en queda, d'Arnold Schönberg? Doncs tota la resta, que no és poca cosa.

La taca groga de Kandinsky es referia a aquells sons nous per a l'oïda de l'època, desmarcats dels canons estètics, i que responien en part al trencament amb la tonalitat, però també a molts altres trets que sí que han arribat amb força als nostres dies. Cada compositor es pot quedar amb una peça diferent del trencaclosques en què Schönberg va convertir els tractats de composició. L'intercanvi amb la pintura es tanca: Kandinsky diu que el compositor fa música groga perquè el groc és atonal. I Schönberg fa una altra volta de rosca i experimenta amb l'harmonia de colors: els colors de cadascun dels instruments de l'orquestra. Aquest és, per a Joan Albert Amargós, un dels principals llegats del mestre: "El tractament dels colors a les Cinc peces per a orquestra es pot considerar paradigma del que s'usa avui."

L'ús de la dissonància tant en l'harmonia com en la melodia és un altre tret usat encara per Josep-Maria Balanyà, que també esmenta l'aportació de Schönberg pel que fa al "trencament de les formes tancades". González de la Rubia sentència: "D'ell valoro molt el treball temàtic, la irregularitat de les frases... però no m'agrada la seva teoria harmònica." Albert Llanas fa notar que en les seves partitures escassegen els referents clars a l'Escola de Viena, però de seguida admet que "potser queda algun tret: el treball contrapuntístic". L'opinió de l'Anna Cazorra serveix per

tancar aquest apartat. Ella no parla de cap tècnica en concret, sinó més aviat d'un esperit, d'una manera d'entendre la música: "Potser el que hem heretat són les ganes d'experimentar."

La recerca del públic perdut

Schönberg va tenir la virtut de trencar amb el llenguatge tonal, però això li va costar la incomprensió del públic. Ell mateix n'era conscient, com palesa la resposta a la primera carta que li escriu Kandinsky, després d'escoltar el concert del gener de 1911: "A les meves obres, de moment, els està vetat d'arribar a les masses." Els compositors més joves veuen els darrers cinquanta anys com una fase d'experimentació amb nous llenguatges que ha aportat moltes novetats a la música, però ara volen deixar-ho reposar tot plegat i recuperar el punt del camí d'on va partir Schönberg perquè els oïdors puguin entendre la música que fan. Podríem dir que a partir del músic vienès es va obrir la porta a nous llenguatges, però el públic va trobar-se sense diccionaris que permetessin saber què es deia damunt l'escenari. Balanyà percep com "molt àrdua, sovint poc gratificant" la música que resulta del llenguatge més experimental de Schönberg. Tot i tenir en compte que, en paraules de Domènec González de la Rubia, "la nostra oïda s'hi ha anat acostumant i l'impacte ja no resulta tan fort com en l'època en què treballava aquest músic". Una visió que discrepa de la d'Amargós: "La música de Schönberg més apartada de la tonalitat no me la posaria al sofà de casa, però sí que em poso, en canvi, La nit transfigurada o les Variacions per a instruments de vent". Aquest allunyament del públic, segons que explica, encara té efectes en les sales de concerts, on no és gaire habitual trobar programades amb regularitat obres contemporànies entre les partitures de repertori. "És gairebé com si als teatres només es pogués veure Calderón de la Barca i Lope de Vega." Anna Cazorra recorda que, al capdavant, "la música és comunicació", i si les persones a qui va destinada no la poden entendre, no la fan seva, "la frustració és molt gran". Per això, "en les noves generacions hi ha una espècie de retorn, som conscients del que significa la tradició tonal, i que no podem prescindir de la història i partir des de zero".

És potser per aquesta voluntat de recuperar el públic, d'aproximar-se als destinataris de la música, que aquell groc del quadre de Kandinsky ha anat empal·lidint. Però la taca, com hem comprovat, és visible encara en aspectes que durant el concert de l'any 1911 potser van quedar en un segon terme: el groc és també el color del sol, que escalfa i il·lumina, però segons com enlluerna. Els compositors catalans, cinquanta anys després de la mort de Schönberg, han deixat el dodecafonisme i el serialisme en un racó ombrívol no del tot llunyà, i malden per treure a la llum i explotar tots els altres recursos que hi ha en els camins oberts pel vienès.

MEIRION BOWEN

Un musicòleg de la música del segle XX

El passat desembre l'Anglocatalan Society va convidar el professor Meirion Bowen a presentar la seva traducció a l'anglès de la biografia sobre Robert Gerhard escrita pel compositor i principal deixeble Joaquim Homs. Bowen és un intel·lectual brillant del

món de la música nascut a Anglaterra i reconegut arreu d'Europa i dels Estats Units. La seva experiència professional i també artística l'ha dut a publicar diversos llibres i articles, a fundar grups experimentals i a acostar la música a la universitat.

Per MÒNICA PAGÈS I SANTACANA

Però la seva trajectòria està marcada sobretot per l'estreta relació amb el compositor britànic Michael Tippett, amb qui va col·laborar durant trenta anys i amb qui es va acostar a la creació contemporània, de la qual destaca especialment l'obra de Robert Gerhard.

-Vostè com es considera: periodista, professor, músic o musicòleg?

-Jo em sento músic, per sobre de tot. Vaig començar a estudiar el piano abans d'anar a l'escola. Més ben dit, vaig aprendre l'alfabet amb el meu professor de piano... Quan ja vaig créixer, vaig estudiar música i llengua anglesa a la universitat. Després vaig fer un postgraduat a Cambridge, però no vaig sentir que fos el meu món, perquè es tractava de música antiga. El meu temperament sempre s'ha identificat molt més amb la música del segle XX, del segle XIX. Després d'això vaig tornar a Londres i vaig passar un temps fent classes de música a estudiants que no eren pròpiament músics, a estudiants d'altres disciplines. Vaig començar ensenyant música a pintors, a escriptors i a dissenyadors, a estudiants de belles arts. També a estudiants de literatura. Uns anys després em vaig introduir a la

FOTO: E. GUILLAMET

BBC Radio com a productor, durant dos anys; i finalment, he estat director del departament de música a la Universitat Politècnica de Londres durant deu anys, una altra vegada fent moltes activitats per a estudiants de dret, enginyeria, ciència, art, etc. Va

ser molt interessant. Organitzàvem cent cinquanta concerts l'any i tenia vint-i-un professors treballant al meu departament, ensenyant instruments diferents i no només música clàssica, també jazz. Em vaig adonar que jo era una persona una mica estranya

en l'àmbit estrictament musical. Però m'atreia estar a l'altra banda de l'escenari, no com a músic, sinó com a espectador i entendre la música des d'aquest punt de vista. Per això em vaig voler acostar a la música des de la visió de persones d'altres àmbits totalment diferents.

-I el fet d'haver escrit sobre música...

-També és per a mi una manera d'estar a l'altra banda. En el costat de l'audiència. He estat crític del "The Guardian" durant força anys. Per a mi significa una altra manera d'analitzar i d'aprofundir en el fet musical.

-On va quedar la seva formació com a pianista, llavors?

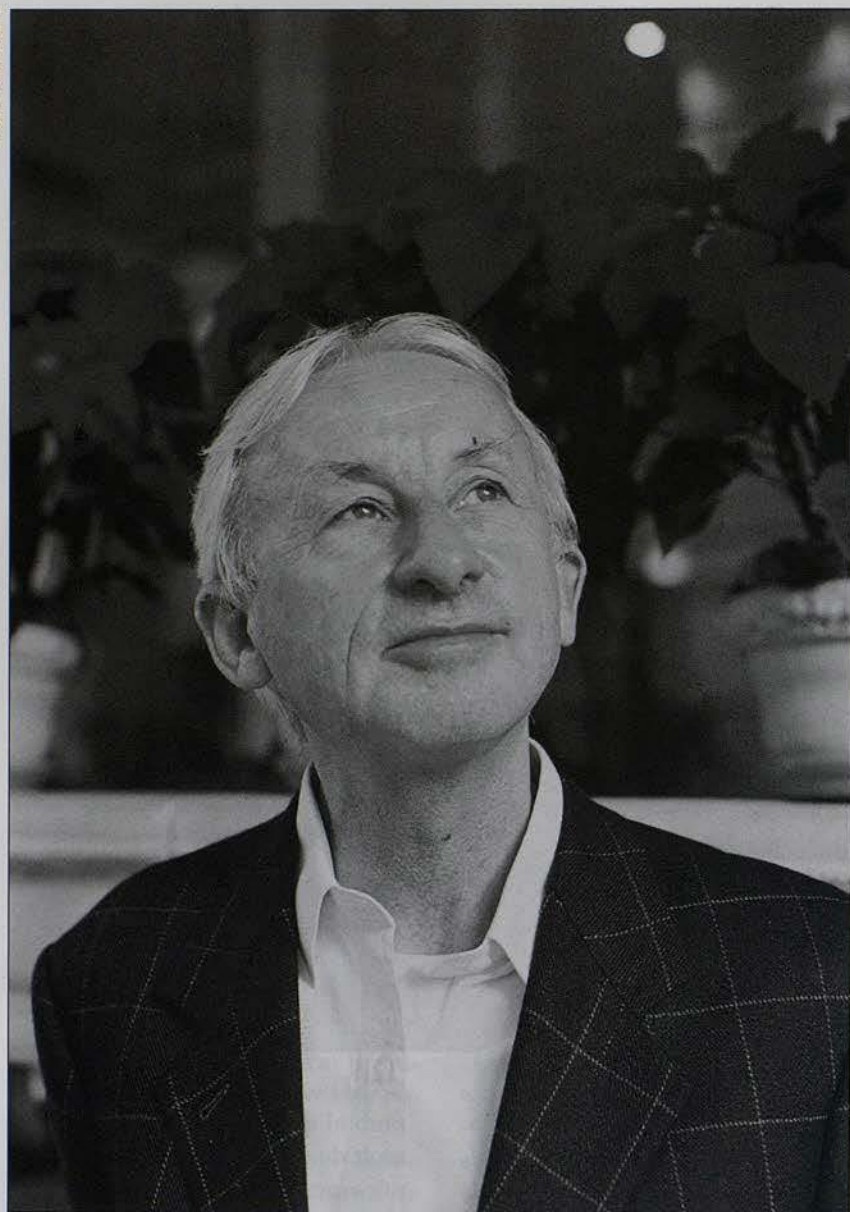
-Sempre he estat interessat en molts aspectes. Vaig començar en un grup de percussió contemporani on jo tocava el piano. Estava molt interessat en la música teatral. Particularment, inspirat per l'exemple del compositor

nord-americà Harry Pirtch, que és molt poc conegut fora d'Amèrica. Va morir el 1974 i en els anys vint va crear un tipus de música a partir del model de la música antiga grega i xinesa, utilitzant instruments electrònics i de percussió en microtons, no perquè volgués crear a partir de l'anàlisi matemàtica, sinó perquè volia fer un tipus de música que s'acostés al màxim a la parla, al so de les paraules. Va crear tota una orquestra d'instruments amb una escala de quaranta-tres tons per interpretar música teatral basada en el model dramàtic antic. Les seves actuacions també incloïen la dansa. Per això vaig crear un grup instrumental que volgués acostar aquesta mateixa integració del so de la música amb la paraula i el moviment teatral. Aquesta formació va durar sis anys, malauradament es va haver de dissoldre per problemes econòmics.

-El compositor Michel Tippett, amb el qual vostè va col·laborar molt de prop, ha estat unes de les persones més importants en la seva carrera. De fet, vostè és l'autor de la seva biografia publicada per Robson Books en la col·lecció "The contemporary composers" (1997), en què inclou el seu catàleg d'obres i una selecció discogràfica.

-Efectivament. Quan encara era un estudiant ja admirava moltíssim la seva música. El vaig conèixer i durant molts anys vaig ser com el seu secretari, el seu col·laborador personal, el seu mànager. Es va establir una gran amistat i també una col·laboració artística, pel fet que jo també era músic. Em consultava alguns aspectes i el vaig ajudar, per exemple, a fer una versió per a orquestra de cambra de la seva òpera The knot garden, vaig fer la reducció de l'obra per a vint-i-dos músics, amb sis cantants, sen-

FOTO: E. GUILLAMET

"La característica del segle XX és poder treballar amb una àmplia tradició cultural que pertany a tot el món, que no està lligada exclusivament a un país"

tany a tot el món, que no està lligada exclusivament a un país, sinó que gràcies al gran progrés de les comunicacions, en aquest moment la música de qualsevol compositor pertany a tot el món. Hi ha una interacció entre les cultures enorme. De fet, molts dels compositors d'aquest segle estan influenciats per aquest fet. Per exemple, Stravinsky, o Robert Gerhard. Molts compositors han crescut amb diferents tradicions culturals. Gerhard no només és català, o europeu, les seves obres reflecteixen una influència també de l'esperit d'altres cultures, com la xinesa o la japonesa. No hi ha mai murs, en cap sentit. Tippet va utilitzar diferents estils i períodes, i el mateix es troba en Gerhard. El compositor actual és polièdric, amb moltes cares.

-¿Gerhard és una clara referència de modernitat que va ser poc comprès al principi de la seva carrera aquí a Catalunya?

-Va ser l'introduïdor a Espanya de les noves tendències compositives que es propugnaven des de Viena. Es va introduir en la comunitat musical europea i va aconseguir portar Schönberg a Barcelona. Va ser el seu deixeble, però no ha quedat fixat com un

se cor. D'aquesta manera es va poder organitzar una gira en petits teatres. També vaig fer una versió d'algunes de les seves cançons per a quartet de corda.

-Es a dir ¿que va adaptar moltes de les seves obres a formes més factibles d'interpretar?

-Sí, podríem dir que són maneres diferents d'acostar encara més el seu concepte de la música, de difondre-la.

-Com definiria la seva personalitat com a compositor?

-Va viure molts anys, fins als vuitanta, i sempre va ser una persona molt activa, molt creativa. No va parar mai. És un individu que no pertany a cap escola, a cap tendència, el seu món és molt únic, i això sempre m'ha fascinat. També aquest vessant seu molt

mediterrani, amb el qual m'identifico molt, fruit de les seves visites a Espanya i a altres països del sud d'Europa. També cal destacar el seu fort sentit moral fins al final de seva vida. Era un home molt culte, havia llegit moltíssim, i parlava molts idiomes. Tenia una càrrega intel·lectual molt forta.

-¿Creu que és un compositor prou conegut i interpretat?

-Sí, la seva música s'interpreta habitualment arreu del món. Se'l pot considerar com un dels clàssics entre els compositors contemporanis.

-Com definiria vostè un compositor contemporani?

-La característica del segle XX és la de poder treballar amb una àmplia tradició cultural que per-

"Estic molt satisfet d'haver participat en la traducció a l'anglès de la biografia d'Homs sobre Gerhard"

FOTO: E. GUILLAMET

Meirion Bowen té una visió dinàmica de la música, amb una clara voluntat d'integrar-la en l'entorn actual en tots els sentits i des d'àmbits diferents. És un activista nat, una persona inquieta però que sap atorgar a les coses la seva funció. Respon a un esperit investigador i molt pedagògic. Aquell pont necessari entre la pura creació i la pura interpretació. El motor imprescindible per difondre la música dels nostres autors actuals, del nostre segle, amb la naturalitat que mereix l'obra ben feta i no la pura experimentació. Per a ell, el fet intel·lectual ha de servir per fer escoltar la música, no per explicar-la.

Gerhard per pur atzar, cosa que celebro molt. Després vaig anar a Valls i vaig consultar el seu arxiu, on hi havia moltíssimes coses que no es coneixien a Anglaterra, com la Sonata per a clarinet i piano i també una peça per a violí. També he treballat en la recopilació de les seves cançons, que en va escriure moltíssimes. El cas de Robert Gerhard és molt curiós, perquè en els últims anys de la seva vida, quan va anar als Estats Units per fer algunes classes, i quan es van gravar moltes de les seves obres, era una referència indiscutible en el món de la com-

posició, però a partir de la seva mort va caure en un estrany oblit que no es va poder trencar fins fa quatre o cinc anys, amb la recuperació de molta de la seva obra, amb nous enregistraments i amb la programació de la seva obra en molts festivals.

-El fet de traduir a l'anglès la biografia que va fer el compositor Joaquim Homs sobre Robert Gerhard contribuirà encara més a recuperar la seva personalitat.

-És evident. Jo estic molt satisfet d'haver participat en aquesta iniciativa.

compositor serialista. Són fets prou importants. Jo vaig conèixer la seva obra molt aviat. La perspectiva anglesa era la d'un compositor modern, introductor d'elements electroacústics. Però no coneixia els seus orígens catalans ni la música que havia escrit abans de venir a Anglaterra. Vaig tenir ocasió d'acompanyar al piano l'Infantament meravellós de Sharazhada i vaig trigar un any per aconseguir una còpia de la partitura i encara en faltava l'última pàgina, que la vaig trobar a la British Library amb un permís especial. Quan les vaig estudiar, vaig pensar que algunes de les seves cançons mereixien poder-se interpretar amb orquestra simfònica i vaig promoure'n la transcripció. Algunes eren més íntimes. Per això vaig obtenir una beca de la National Ensemble de Londres per transcriure sis de les cançons, però un parell d'anys després vaig obtenir una altra ajuda per fer la versió de les altres sis cançons per a la Irish Radio Orchestra. La National Ensemble les va interpretar el 1996 al Palau de la Música Catalana i després a Madrid i a Bilbao. D'aquesta manera em vaig trobar implicat en l'obra de Robert

XV FESTIVAL CASTELL DE PERALADA

JULIOL-AGOST 2001

Presentat per:

FOMENTO DE
CONSTRUCCIONES Y CONTRATAS, S.A.

Amb el copatrocini de:

Venda d'entrades les 24 hores

www.serviticket.com

o al telèfon 902 33 22 11

LA VANGUARDIA

Casinos de Catalunya

CARDHU

Actuació Preinaugural

DISSABTE, 7 DE JULIOL, 22.30 H

VIII Gran Concert de Música Catalana

Cobla La Principal de La Bisbal - Cobla Mediterrània
Esbart Dansaire Marboleny

Concert Inaugural

DISSABTE, 14 DE JULIOL, 22 H

XV Aniversari Festival Castell de Peralada

Montserrat Caballé, Montserrat Martí, Carlos Álvarez,
Jefano Palatchi, Nomedá Kazlaus, Oscar Marín, Lluís Sintes
Cor de l'Òpera Estatal d'Hongria
Orquestra Filharmònica de Budapest
Miquel Ortega, director musical

OBRES DE: Verdi, Donizetti, Gounod, Saint-Saëns, Halévy,
Txaikovski, Sorožabal, Martínez Valls i Vangelis

Montserrat Caballé serà present a l'escenari de Peralada, recordant
els concerts inaugurals del Festival d'ara fa quinze anys

DISSABTE, 21 DE JULIOL, 22 H

La casa de Bernarda Alba, d'Aribert Reimann

Ute Trekel-Burkhardt, Isoldé Elchlepp, Anne Pellekorne,
Tifer Trost, Gun-Brit Barkmin, Claudia Barainsky, Anna Korondi
ry Kupfer, director d'escena - Franz P. Schlösmann, escenografia
Orquestra de la Komische Oper Berlin
Windfried Müller, director musical

Coproducció Komische Oper Berlin - Bayerische
Staatsoper Munich. Potser, la darrera gran òpera del segle XX,
inspirada en el testament teatral de Federico García Lorca.

DIUMENGE, 22 DE JULIOL, 22 H

William Christie i Les Arts Florissants

Händel: *L'Allegro, il Penseroso ed il Moderato*
Sophie Daneman, Paul Agnew,
Anton Scharinger, Gwlyn Bowen
William Christie, director musical

El primer dels seus grans oratoris, interpretat per un dels
grups més carismàtics de la música barroca.

DIVENDRES, 27 DE JULIOL, 22 H

Missa de Requiem, de Verdi

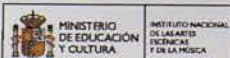
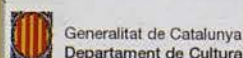
Gloria Scalchi, Georgina Lukács,
Aquilés Machado
Orfeon Donostiarrà
Orquestra Simfònica de l'Òpera Nacional de Sofia
Ernest Martínez-Izquierdo, director musical
Claudio Abbado va escollir l'Orfeon Donostiarrà
per obrir l'any Verdi a Berlín.

DISSABTE, 28 DE JULIOL, 22 H

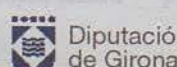
Ivan el Terrible, de Prokófiev

Cynthia Clarey, Willard White
Juan Echanove, narrador
Orfeon Donostiarrà
Orquestra Simfònica de l'Òpera Nacional de Sofia
José Antonio Sainz Alfaro, director musical
Juan Echanove narra la partitura
més cinematogràfica de Serge Prokófiev.

Amb el suport de:

Ajuntament de Peralada

Línia Aèria oficial

DIUMENGE, 29 DE JULIOL, 21 H

Cor Vivaldi, Petits Cantors de Catalunya

Òscar Boada, director - Arnau Farré, òrgan
OBRES DE: Britten, Mendelssohn, Piazzola,
Bernstein, Strauss i Morera.

El cor infantil més guardonat a l'estranger.

DIMECRES, 1 D'AGOST, 22 H

Jessye Norman

Obra: *La Música Religiosa de Duke Ellington*
Cor de gospel, conjunt de jazz, quartet de corda i ballari.
El compromís religiós del gran creador de jazz.

DIJOUS, 2 D'AGOST, 22 H

Paco de Lucía

El gran guitarrista i el seu grup presenten temes
del proper disc i els èxits de sempre.

DIVENDRES, 3 D'AGOST, 22 H

Ainhoa Arteta i Dwayne Croft

Alejandro Zabala, piano
OBRES DE: Schumann, Fauré, Puccini, Respighi,
Giordano, Bellini i Verdi

Lied, cançons i un duet d'òpera interpretats per una
de les parelles més rellevants dins el panorama de la lírica.

DIUMENGE, 5 D'AGOST, 22 H

Medea, tragèdia d'Eurípides

Núria Espert
Michael Cacoyannis, director
El Festival s'obre al teatre: una tragèdia clàssica
protagonitzada per la gran actriu catalana.

DILLUNS, 6 D'AGOST, 21 H

Eva Marton

László Kovács, piano
OBRES DE: Schumann, Strauss i Wagner.
En la més pura tradició romàntica alemanya, un recital
amb argument entorn de la seducció amorosa.

DIMARTS, 7 I DIMECRES, 8 D'AGOST, 22 H

Ballet de l'Òpera Estatal de Viena

Glazunov: *Suite de Raymonda*
Coreografia: **Petipa**
Johann i Joseph Strauss, Mahler: *Alles Walzer*
Coreografia: **Zanella**
30 ballarins d'un escenari històric ballen
les músiques que els identifiquen.

DIVENDRES, 10 D'AGOST, 21 H

Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra

Lluís Claret, violoncel - Gerard Claret, concertino i director
OBRES DE: Verdi, Boccherini, Cervelló i García Demestres
Celebració dels quinze anys del Festival
amb una nova partitura d'Albert García Demestres.

DILLUNS, 13 D'AGOST, 21 H

Guanyadors del Concurs Internacional de Cant
Montserrat Caballé - Principat d'Andorra

Marco Evangelisti, piano

Per tercer any consecutiu el Festival convida els premis
d'aquest important concurs internacional.

DIMARTS, 14 I DIJOUS, 16 D'AGOST, 22 H

Il Tabarro i Gianni Schicchi, de Puccini

Il Tabarro: Joan Pons, Giorgio Merighi,
Francesca Patané i altres

Producció del Festival Castell de Peralada
Gianni Schicchi: Joan Pons, Montserrat Martí,
Carles Cosfias, Cinzia de Mola

Producció del Festival Internacional de Santander,
amb la col·laboració del Teatro Arriaga de Bilbao
Lieder Càmera de Sabadell (Josep Vila, director)
Orquestra del Festival (Orquestra de Cadaqués)
Miguel Àngel Gómez Martínez, director musical
José Antonio Gutiérrez, director d'escena

Tragèdia i comèdia, les dues cares de l'òpera, servides
per Puccini amb Joan Pons com a protagonista.

DIVENDRES, 15 D'AGOST, 22 H

Orquestra del Festival (Orquestra de Cadaqués)
Sir Neville Marriner

Eliso Virsaladze, piano
OBRES DE: Montsalvatge, Rachmaninov i Dvorák

El Festival i l'Orquestra celebren deu anys
de relació ininterrompuda.

DISSABTE, 18 I DIMECRES, 19 D'AGOST, 22 H

Ballet Nacional de Cuba

Txaikovski: *El Llac dels Cignes*
Alicia Alonso, directora i coreògrafa
Ricardo Reyman, escenografia
Francis Montesinos, vestuari

Coproducció del Ballet Nacional de Cuba i els
Teatres de la Generalitat Valenciana
La coreografia més cèlebre d'Alicia Alonso, basada
en la de Petipa i Ivánov.

DILLUNS, 20 D'AGOST, 19.30 H

Si fa sol, de Tortell Poltrona

Espectacle infantil

DIJOUS, 23 D'AGOST, 22 H

Bi, de Comediants

Joan Font, autor i director d'escena - Sakl, música
Participació especial de la Cia. Acrobàtica de Còrques
Confluència de les singulars tècniques de circ de la Cia
amb la plasticitat i esperit mediterrani.

CASTELL DE PERALADA

INFORMACIÓ I VENDA 972 53 82 92

www.festivalperalada.com - e-mail: info@festivalperalada.com

Vladimir Spivakov novament a Barcelona amb Palau 100

Palau 100. Vladimir Spivakov, violí. Serguei Bezhrudny, piano. Bach, Brahms, Pärt, Franck. Palau de la Música Catalana. 7 de juny de 2001 (21 h).

Vladimir Spivakov, prou conegut del públic de Barcelona, ha esdevingut un dels fenòmens violinístics més destacats de les darreres generacions. Format al Conservatori de Moscou, el seu talent el va portar a proclamar-se guanyador i a rebre distincions dels més destacats concursos internacionals: Long-Thibaud de París, Txaikovski de Moscou, Paganini de Gènova, Concurs Internacional de Montreal.

La seva carrera professional va iniciar-se l'any 1975. Chicago, Nova York, Viena, Barcelona, Berlín, Dresden... han vist el seu talent violinístic i directors com Abbado, Giulini, Solti, Bernstein, Ozawa o Maazel han actuat en nombroses ocasions al costat d'aquest solista.

Però Spivakov, a més de la carrera com a violinista, ha assolit brillants èxits en el camp de la direcció orquestral. Director artís-

tic del Festival de Colmar i fundador dels Virtuosos de Moscou, l'any 1999 va ser nomenat director musical i titular de l'Orquestra Nacional Russa de Moscou, com a successor de Mikhaïl Pletnev.

Ara aquest destacadíssim violinista i director tornarà al Palau en companyia del pianista Serguei Bezhrudny per mostrar-nos novament el seu talent aconseguit amb el seu meravellós Stradivarius Hrimali de 1712. ● Lluís Trullén

Música de Rameau a Euroconcert

Euroconcert. Le Concert de l'Hostel Dieu. Dir.: Franck-Emmanuel Comte. *Suite de les Indes galantes* de Rameau. Palau de la Música Catalana. 23 de maig de 2001 (21 h)

Format l'any 1992 per Franck-Emmanuel Comte, Le Concert de l'Hostel Dieu és un conjunt vocal i instrumental dedicat al llegat de les obres del barroc i del període clàssic. Establert a l'Hôtel-Dieu a Lió, el conjunt organitza temporades en aquesta ciutat en col·laboració amb diversos estaments, com l'Opéra National de Lyon, el Théâtre des Célestins i el National Conservatoire. Així mateix, ofereix concerts fora de França, i ha actuat a Suïssa, Espanya, la Gran Bretanya i Itàlia. El conjunt té com a objectius oferir la música dels segles XVII i XVIII, i per sobre de

tot donar a conèixer a l'audiència obres inèdites fins a la data; obres de compositors de la regió Roine-Alps integren el seu repertori. Tots els seus músics són especialistes en música antiga i interpreten amb instruments originals.

Le Concert de l'Hostel Dieu ha col·laborat amb La Maîtrise de la Loire, La Maîtrise de l'Opéra National de Lyon, Le Centre de Formation Lyrique de l'Opéra de Paris i Le Centre de Musique Baroque de Versailles. Le Concert de l'Hostel Dieu actua anualment al Saint Donat Bach Festival, una col·laboració que durarà fins al proper 2002. ● LL.T.

19è FESTIVAL DE MÚSICA DE VILA-SECA 2001

6OR HODIE DE BÈLGICA

Dimarts, 3 d'abril, a les 21,30 h.
Sala Pare Antoni Soler del Conservatori

CONCERT DE JOVES INTÈRPRETS

Divendres, 20 d'abril, a les 21,30 h.
Sala Pare Antoni Soler del Conservatori

CONCERT DE JOVES INTÈRPRETS

Divendres, 4 de maig, a les 22 h.
Sala Pare Antoni Soler del Conservatori

QUINTET STACC-FLATT

Dissabte, 12 de maig, a les 21,30 h.
Sala Pare Antoni Soler del Conservatori

6OR CIUTAT DE TARRAGONA COR SANT ESTEVE

Divendres, 25 de maig, a les 21,30 h.
Església Parroquial de Vila-seca

SEXTET TOLDRA

Dissabte, 2 de juny, a les 21,30 h.
Sala Pare Antoni Soler del Conservatori

FRANCESC GARRIGOSA, Tenor ALAN BRANCH, Piano

Divendres, 8 de juny, a les 21,30 h.
Sala Pare Antoni Soler del Conservatori

DUO CUIPERS-LOP

Divendres, 15 de juny, a les 21,30 h.
Sala Pare Antoni Soler del Conservatori

ORQUESTRA DE VILA-SECA LA LIRA AMPOSTINA

Diumenge, 17 de juny, a les 19 h.
Església Parroquial de Vila-seca

MANEL CAMP, piano
HORACIO FUMERO, contrabaix
LLUÍS RIBALTA, bateria
ORQUESTRA DE VILA-SECA
Dimecres, 4 de juliol, a les 22,00 h.
Plaça de l'Església de Vila-seca

JORDI SABATÉS, piano
CAMUT BAND
"Keatoniana"
Dissabte, 7 de juliol, a les 22,00 h.
Plaça de l'Església de Vila-seca

Terfel, Bayo, Bonney, Lott i Murray, recitals al Gran Teatre del Liceu

Gran Teatre del Liceu. Recital Bryn Terfel, 14 de maig de 2001 (20,30 h). Recital María Bayo, 21 de maig de 2001 (20,30 h). Recital Barbara Bonney, 27 de maig de 2001 (17,00 h). Recital Felicity Lott i Ann Murray, 30 de maig de 2001 (20,30 h).

El Gran Teatre del Liceu presenta quatre recitals que permetran escoltar al públic cinc de les veus més aclamades dels darrers anys als escenaris lírics internacionals. Obrirà la sèrie Bryn Terfel. Nascut a Gal·les l'any 1965, Terfel va estudiar al Guildhall School of Music de Londres. L'any 1989, any de la seva graduació, va guanyar la Medalla d'Or de la School com a millor cantant. L'any 1990 tingué lloc el seu debut operístic amb Guglielmo (*Così fan tutte*) i Figaro (*Le nozze di Figaro*) a la Welsh National Opera i un any després el seu debut americà a la Santa Fe Opera. El 1992 va debutar al Festival de Salzburg amb el rol de Jochanaan de *Salome* de Richard Strauss i hi assolí un èxit que va obrir-li definitivament les portes a les òperes de Londres, París, Amsterdam i Viena, on triomfà amb el rol de Figaro el 1993. Aquest mateix any va tornar a la Welsh National Opera per cantar-hi el paper de Ford en *Falstaff*; i un any després, el 1994, interpretà el rol de Figaro al Covent Garden i debutà a la Metropolitan Opera.

Terfel ha intervingut en nombrosos concerts per Europa i Amèrica, i ha actuat al Chicago Ravinia Festival, amb direcció de James Levine, o ha participat en la monumental *Simfonia núm. 8* de Mahler, obra que ha enregistrat per a Deutsche Grammophon amb Claudio Abbado i la Filharmònica de Berlín. L'any 1994 va oferir nombrosos recitals: Wigmore Hall de Londres, Festival de Salzburg, a Florència i a Nova York.

Terfel ha enregistrat nombrosíssimes òperes: *The Fiery Angel* (Servant i Wissmann) de Prokófiev amb Neeme Järvi, *Salome* (Jochanaan) d'Strauss, *Tosca* de Puccini (Angelotti) amb Sinopoli i *The Merry Widow* (El Baró) de Lehar amb Gardiner. Amb direcció de Gardiner, també ha enregistrat el rol de Figaro i ha cantat les *Vespre* de Monteverdi. Dins la seva discografia destaquen igualment obres de Mahler —*Kindertotenlieder* amb direcció de Sinopoli, i una gala dedicada a Wagner enregistrada l'any 1993 amb la Filharmònica de Berlín i direcció de Claudio Abbado.

FOTO. A. BOPILL

Bryn Terfel

Al recital de Terfel seguirà el dia 21 de maig el de María Bayo. Nascuda a Fitero (Navarra), i formada al Conservatori Pablo Sarasate de Pamplona, María Bayo ha esdevingut una de les veus més aclamades dels darrers anys. Després d'obtenir premis als concursos Ciutat de Logroño, Julián Gayarre (Pamplona), Viñas (Barcelona) i María Callas (Nàpols), l'any 1988 en el Concurs Internacional Belvedere de Viena obté fins a onze distincions. A partir d'aquest moment comença una carrera internacional imparable. *Lieder*, oratoris i representacions operístiques comparteixen per igual el seu repertori. L'any 1990 va cantar a Madrid el rol de Susana de *Le nozze di Figaro* de Mozart i hi obtingué un èxit absolut que va obrir-li les portes per interpretar-lo novament a París (La Bastilla), Buenos Aires (Teatro Colón), Marsella i Montpeller. Altres rols notables dels seus primers anys de carrera van ser Almirena de *Rinaldo* de Händel, a Lisboa, Madrid i Reggio Emilia, i el de Micaela de la *Carmen* de Bizet, a Montecarlo, Madrid i Bolonya. La temporada 1991-92 cantà el rol de Norina a l'Òpera d'Hamburg, el de Rosina de *Il barbiere di Siviglia* a Montpeller i assolí novament un èxit extraordinari amb el rol d'Amenaide de *Tancredi* de Rossini en el Festival Schwetzingen.

La temporada 1992-93 va tornar a París per cantar l'*Stabat Mater* de Pergolesi a la Salle Pleyel amb Teresa Berganza, i per afrontar el rol d'Antonia dels *Contes d'Hoffman* a l'Òpera de la Bastilla de París. Un dels seus èxits més rellevants és l'aconseguit amb *La Calisto* de Cavalli dirigida per René Jacobs i que ha portat a la discografia. Rols com els de Zerlina del *Don Giovanni* de Mozart, interpretat al Teatro Colón de

FOTO. E. GUILLAMET

María Bayo

Buenos Aires o el de Lauretta de *Gianni Schichi* al Teatro Comunale di Bolonya dirigida per Riccardo Chailly van precedir el seu debut al Covent Garden l'any 1994. En aquest mateix any canta al Musikverein de Viena i obté un gran èxit amb el rol de Cleopatra de *Julius Caesar* de Händel al costat del Concerto Köln dirigit per René Jacobs. L'any 1995 es produeix el seu debut a l'Staatsoper de Viena, on canta el rol d'Antonia dels *Contes d'Hoffman*. Rols com els de Giulietta de *I Capuleti e i Montecchi* de Bellini, Mélisande de *Pelleas et Mélisande* de Debussy, Amina de *L'elisir d'amore*, Mimì de *La Bohème* —que interpreta per primer cop l'any 1997—, Cleopatra de *Julius Caesar* —que va tenir un gran èxit al Palais Garnier (Òpera de París)—, Antigona de l'òpera de Traetta. *Manon* de Massenet integren part del seu amplíssim repertori.

Barbara Bonney serà la següent veu invitada a la temporada del Liceu. És considerada una de les sopranos més aclamades dels darrers anys, en especial en les interpretacions d'obres de Mozart i Richard Strauss, amb un timbre de veu brillantíssim que li permet abastar tant obres del barroc com la música del segle XX. Amb una discografia que inclou més de setanta enregistraments, els gèneres del lied, la música sacra i la música coral han tingut una importància idènticament rellevant en la seva trajectòria artística.

Els seus enregistraments d'obres de Mozart amb Nikolaus Harnoncourt o el seu rol de Sophie en els enregistraments en vídeo de *Der Rosenkavalier* amb Sir Georg Solti i Carlos Kleiber, figuren com fites destacades en la seva dilatada carrera.

Durant la temporada 2000 Bonney ha dedicat la major part de les

Felicity Lott

seves actuacions a concerts i recitals: Salzburg Mozartwoche, gires a Amèrica -amb concerts a Tanglewood i Ravinia Festivals, i al Carnegie Hall de New York-, actuacions a Londres (Wigmore Hall), Munic, París, a la Schubertiade de Feldkirch i a Amsterdam. A la zona del Pacífic, Bonney ha ofert concerts i recitals amb les simfòniques de Sidney i Melbourne, una gira de recitals pel Japó, i concerts amb la Saito Kinen Festival i Seiji Ozawa. Futures actuacions de Bonney inclouen actuacions a Amèrica amb la Gothenburg Symphony, una gira europea amb l'Oslo Philharmonic dirigida per Janssens, i concerts amb la Concertgebouw Orchestra dirigida per Chailly, amb Concentus Musicus i direcció de Harnoncourt i amb Riccardo Muti a La Scala.

Per últim, dues de les veus britàniques més destacades actuaran en el darrer recital liceístic d'aquest mes de maig. La soprano anglesa Dame Felicity Lott va iniciar els estudis de piano a l'edat de cinc anys i als dotze els de cant. Primer al Royal Holloway Conservatoire de Grenoble i posteriorment a la Royal Academy of Music, on l'any 1973 guanyà el Premi Principal del conservatori. L'any 1975 es produeix el seu debut a l'English National Opera amb el rol de Pamina de *La flauta màgica* de Mozart i l'any 1976 pren part en la primera interpretació de l'òpera de Henze *We Come To The River* al Royal Opera House Covent Garden. És en aquest mateix any quan comença la seva relació professional amb el Festival de Glyndebourne. A partir d'aquell moment els escenaris operístics més rellevants del món començaran a escoltar una de les veus de soprano més destacades dels darrers decennis: Viena, Milà, París, Brussel·les, Munic, Hamburg, Dresden, Nova York, Chicago... Entre els seus rols més destacats, cal remarcar els de Marschallin (de *Der Rosenkavalier* de Richard Strauss), Contesa Madeleine (de *Capriccio* de Richard Strauss), *Arabella* (d'S-

Barbara Bonney

trauss), Christine (d'*Intermezzo* de Richard Strauss), Contesa Almaviva (de *Le nozze di Figaro* de Mozart), Fiordiligi (de *Così fan tutte* de Mozart), Donna Elvira (de *Don Giovanni* de Mozart), Ellen Orford (de *Peter Grimes* de Britten), The Governess (de *The Turn of The Screw* de Britten), Louise (de Charpentier), Blanche (de *Les dialogues des carmelites* de Poulenc) i el d'Elle (de *La voix humaine* de Poulenc). L'any 1993 va interpretar *La viuda alegre* de Lehar, el 1999 Rosalinde del *Fledermaus* de Johann Strauss i per la tardor de l'any 2000 a París *La belle Helene* d'Offenbach, que li va reportar un remarcable èxit.

Com a artista de concert ha aconseguit èxits idènticament remarcables. Ha actuat amb els directors i les orquestres més rellevants del món, i ha intervingut en els festivals internacionals de música més destacats. Carlos Kleiber, Georg Solti, Bernard Haitink, James Levine, Andre Previn, Neeme Järvi, Klaus Tennstedt, Andrew Davis, Kurt Masur, entre d'altres, han dirigit la cantant britànica, que a més del repertori operístic esdevé una destacadíssima intèrpret d'obres de Händel, Bach, Mahler, Brahms, Elgar i Walton. En el camp del lied les seves actuacions han resultat idènticament aclamades. Obres d'Strauss, Schubert, Schumann i Brahms, i el repertori anglès, amb dedicació especial a les obres de Britten. Dame Felicity Lott ha rebut els doctorats de les universitats de Sussex, Loughborough, London, Leicester i de la Royal Scottish Academy of Music and Drama Glasgow. L'any 1990 el govern francès va imposar-li el títol de Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres i l'any 1996 va rebre el nomemament de Dame Commander of the British Empire. En nombroses ocasions, ha actuat al costat de la mezzosoprano Ann Murray.

Nascuda a Dublín i formada amb Frederick Cox al Royal Manchester College of Music, Ann Murray va iniciar la seva carrera a l'English Na-

Ann Murray

tional Opera cantant els rols de Charlotte, Rosina, Beatrice i diversos papers de *Xerxes* i *Ariodante*; a la Royal Opera House, Covent Garden, Murray va interpretar els personatges de Cherubino, Dorabella, Donna Elvira, Rosina, Oktavian, i noves produccions de *L'Enfant et les sortilèges*, *Ariadne auf Naxos*, *Idomeneo*, *Mitridate*, *Re di Ponto*, *Così fan tutte*, *Moise in Egitto*, *Götterdämmerung*, *Alcina* i *Giulio Cesare*.

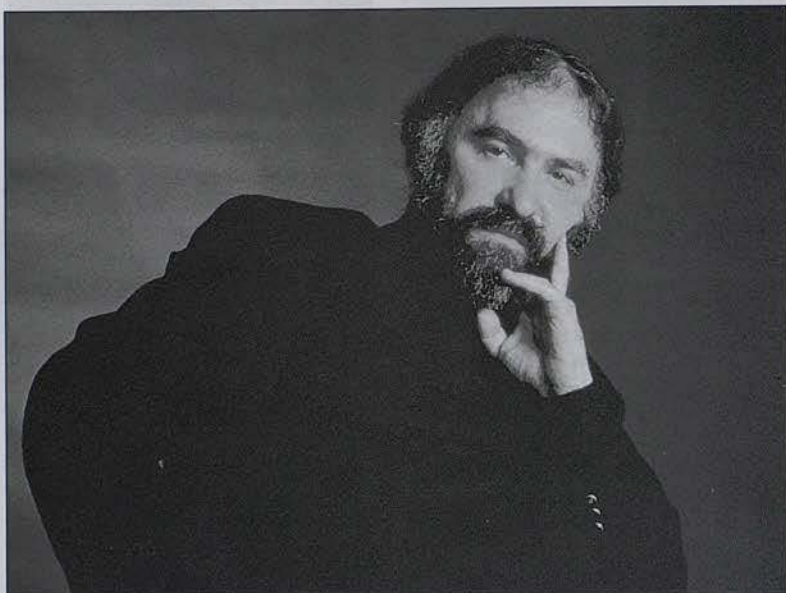
Paral·lelament a la seva carrera operística, Murray ha cantat al costat de les més destacades orquestres i directors: Orchestre de Paris amb Kubelik, la Philadelphia Orchestra amb Sawallisch, la Berlin Philharmonic Orchestra amb Muti, the Chicago Symphony Orchestra amb Solti, i en el Musikverein de Viena amb Sawallisch i Harnoncourt.

Ann Murray ha actuat en els més destacats festivals del món i els seus recitals en ciutats com París, Dresden, Zuric, Frankfurt, Londres, Dublín, Viena... han estat sempre marcats per l'èxit. La seva discografia resulta idènticament amplíssima; entre els rols operístics més destacats cal remarcar el de Dido amb Harnoncourt, Dorabella amb Levine, Cherubino amb Muti, Despina amb Rattle, Hansel amb Colin Davis, Sextus amb Harnoncourt i Donna Elvira amb Solti.

Les seves interpretacions en rols operístics han portat Murray a actuar als escenaris més importants del món: Hamburg, Dresden, París, Berlín, Colònia, Zuric, a la Chicago Lyric Opera i al Metropolitan Opera de New York. Invitada regularment a La Scala de Milà, en aquest escenari ha cantat els rols de Donna Elvira, Sextus, Dorabella i Cherubino amb direcció de Muti. Futures actuacions la portaran a actuar a Munic -Ariodante-, a l'English National Opera -Maria Stuarda- i a la Netherlands Opera -Alceste-. L'any 1998 Ann Murray va ser distingida amb el títol de Kammersängerin de l'Òpera Estatal de Baviera. ● LL.T.

Radu Lupu, de nou a Barcelona

OBC. Radu Lupu, piano. Dir.: Christian Mandeal. *Simfonia núm. 26 K. 184* de Mozart, *Concert per a piano i orquestra núm. 3 op. 37* de Beethoven, *Simfonia Fantàstica op. 14* de Berlioz. L'Auditori. 18, 19 i 20 de maig de 2001 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

El pianista Radu Lupu oferirà quatre actuacions a Barcelona, tres de concertístiques al costat de l'OBC interpretant el *Concert per a piano núm. 3* de Beethoven i un recital dedicat a obres del mateix compositor alemany, de Janáček i d'Enesco en la temporada Ibercamera.

Nascut a Romania, Lupu va iniciar els seus estudis de piano a l'edat de sis anys. Als dotze va fer la primera actuació pública en un programa integrat per composicions pròpies i l'any 1961 va anar a estudiar amb una beca al Conservatori de Moscou. Guardonat amb els primers premis en els concursos: Van Cliburn (1996), Enescu International (1967) i Leeds International (1969), Radu Lupu obté el 1989 el prestigiós Premi Abbiati concedit per l'associació de crítics italians.

Les orquestres de més renom del món han convidat Radu Lupu com a solista, incloent-hi la Filharmònica de Berlín.

Amb aquesta orquestra va actuar al Festival de Salzburg el 1978 amb direcció de Karajan. A Nord-amèrica va actuar el 1972 amb la Cleveland Orchestra i Barenboim a Nova York, amb la Simfònica de Chicago i Giulini. Lupu té enregistraments tots els *Concerts per a piano* de Beethoven amb la Filharmònica d'Israel i Zubin Metha, i també *Concerts* de Mozart, Brahms, Grieg i Schumann. També destaquen les seves interpretacions de les *Sonates per a violí i piano* de Mozart amb Szymon Goldberg i enregistraments en solitari de Beethoven, Brahms, Schumann i Schubert. També va enregistrar (1997) la música a quatre mans de Schubert amb Daniel Barenboim.

El talent i el detallisme sempre sobresurten en les seves interpretacions, marcades per una gran transcendència i una saviesa que li permet endinsar-se en el missatge més profund de les obres. ●

LL.T.

El Concert de violí d'Stravinsky

Per F.TAVERNA-BECH

Tot just enguany fa setanta anys que Stravinsky es-trenava a Berlín (23 d'octubre de 1931, Samuel Dushkin va ésser-ne el solista i el mateix autor va dirigir l'Orquestra de Ràdio Berlín) el seu *Concert per a violí i orquestra*. Potser aquesta no és una de les obres més prodigades del famós compositor, i fins i tot, ell mateix, quan li fou encarregat, va posar en dubte la seva capacitat de reeixir en l'empresa.

Amb tot, aquesta pàgina concertant pertany a una de les seves èpoques creatives més interessants, ja que el *Concert* apareix immediatament després de la *Simfonia dels Psalms* i en precedeix dues de les seves produccions més importants, com són *Persephone* i el *Concert per a dos pianos*. D'altra banda, aquests dubtes sobre el violí, del qual Stravinsky desconeixia la tècnica, cal buscar-los més en les preferències del compositor pels instruments de vent, però probablement l'opinió de Hindemith, que considerava que el desconeixement de la tècnica d'execució d'un instrument podia afavorir la imaginació per trobar nous recursos va esperonar Stravinsky a compondre aquesta obra.

La partitura està escrita en la tonalitat de Re major i consta de quatre moviments de caràcter clàssic i barroc que destaquen per la inventiva que hi aplica Stravinsky basant-se en les seves experiències d'anteriors treballs (*Octet*, *Apollon Musagète*, etc.). Les quatre parts, "Toccata", dues "Àries" i el "Capricci final", estan escrites amb encomiable equilibri entre el virtuosisme tècnic característic de les pàgines concertants i l'exigència de dotar el discurs dels lògics i essencials continguts musical i expressiu.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Viktoria Mullova, violí. Dir.: Lawrence Foster. Enesco, Stravinsky, Dvorák. L'Auditori. 11, 12 i 13 de maig de 2001 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

Torna Aida en homenatge a Mestres Cabanes

Per J.C.C.

Quan el dia 24 de desembre de 1871 Verdi estrenava *Aida* i amb aquesta el Teatre de l'Òpera del Caire i, de fet, també el mateix Canal de Suez, el compositor tenia cinquanta-quatre anys d'edat i encara que li'n restaven vint-i-dos de professió (*Falstaff* 1893), de fet enfilava la darrera etapa de la seva existència creativa, com ho palesa que en aquests dos bidecennis només compongué dues òperes, *Othello* (1887) i l'esmentada *Falstaff*, a part del *Requiem* (1873) i treballs de menor envergadura.

Aida, que segueix *Don Carlo*, forma part del nucli més consistent i madur de la seva producció, clos de manera significativa amb l'obra més reeixida, justament la darrera.

I tanmateix, l'origen va ser un encàrrec, fet en aquest cas per un dirigent polític egipci, Ismail Bajah, virrei d'Egipte, amb motiu del doble esdeveniment –operístic i infraestructural– esmentat. En aquest sentit, el tema és ben explícit dels condicionaments bàsics i alhora superficials –el tema, no pas el contingut– als quals es va haver de sotmetre. Condicionaments que, per descomptat, no impediren una plena llibertat en allò substancial.

Aida és, per això, una obra creada amb molta llibertat, i així, fins i tot pel que fa al tractament localista, resol pel compositor sense cap mena de submissió a recursos folkloritzants artificiosos.

El drama que desenrotlla l'obra, el triangle amorós entre princesa, esclava i heroi guerrer, podia haver tingut lloc a Egipte o a Sibèria i res de substancial no hauria canviat. Allò important és que Verdi va posar a disposició de l'argument –resolt en un context

hiperromàntic una mica fora d'època, ja– una partitura sòlida, sense fissures, que mostra el creixent domini de l'orquestració, brillant i densa en sentit; l'adop-

FOTO. A. BOFILL

L'escenografia d'*Aida* per Mestres Cabanes, restaurada per Jordi Castells

ció de la línia musical contínua, tot evitant definitivament els números tancats i donant als conjunts una poderosa intensitat dramàtica.

Al marge d'aquestes consideracions, *Aida* és una de les òperes amb més capacitat per crear un gran espectacle. L'exotisme del tema, l'aparatositat de determinades escenes, la brillantor de les intervencions vocals solistes i corals i la incorporació del ballet atorguen a aquesta obra un lloc de privilegi entre les més estimades del gran públic.

La versió que arriba ara al Liceu compta amb un al·licient molt particular. La recuperació de l'escenografia feta en el seu llunyà dia pel gran escenògraf que va ser Josep Mestres Cabanes. Es tracta d'un intent molt interessant, en una temporada en què la component dramàtica està jugant un paper tan rellevant, que amb tota seguretat ha d'oferir atractius notables. Veurem com és emprat pel responsable de la direcció escènica.

El repartiment se situa en el context habitual de noms, en els

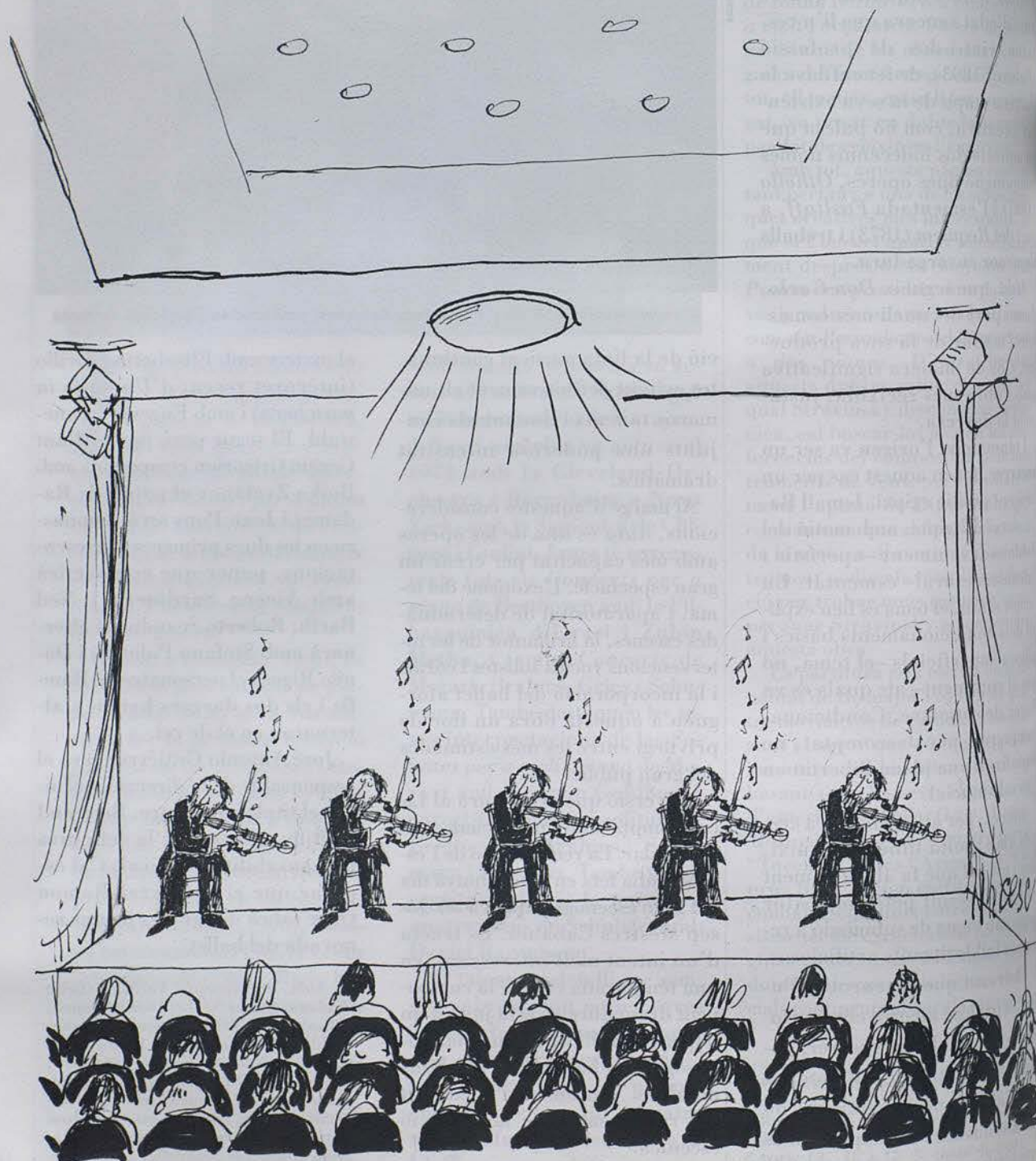
papers principals, que no figuren en els més privilegiats dels rànquings internacionals, però que en tot cas hi asseguruen una aportació digna. La jove soprano belga Isabelle Kabatu serà l'esclava Aida (en recordem la magnífica actuació a *Sly* la temporada passada), tot compartint el paper amb Susan Neves, mentre que la il·lustre mestra Dolora Zajick farà

el mateix amb Elisabetta Fiorillo (intèrpret recent d'*Un ballo in maschera*) i amb Eugénie Grunewald. El segur però poc brillant Gegam Grigorian compartirà amb Boiko Zvetanov el paper de Radames i Joan Pons serà Amonasro en les dues primeres representacions, paper que compartirà amb Vicenç Sardinero i Ned Barth; Roberto Scanduzzi alternarà amb Stefano Palatchi i Danilo Rigosa el personatge de Ramfis i els dos darrers baixos s'alternaran en el de rei.

José Antonio Gutiérrez serà el responsable de la direcció escènica i el titular del teatre, Bertrand de Billy, n'assumirà la definitiva responsabilitat musical. Cal esperar que el coreògraf Ramon Oller sabrà donar una imatge renovada del ballet.

Aida, de Giuseppe Verdi. Isabelle Kabatu, Susan Neves; Dolora Zajick, Elisabetta Fiorillo, Eugénie Grunewald; Gegam Grigorian; Boiko Zvetanov, Joan Pons, Vicenç Sardinero, Ned Barth; Roberto Scanduzzi, Stefano Palatchi. Direcció musical: Bertrand de Billy. Direcció escènica: José Antonio Gutiérrez. Coreografia: Ramon Oller. Escenografia: Josep Mestres Cabanes. Gran Teatre del Liceu. Del 12 al 31 de maig de 2001.

MÚSICA CLÒNICA

DIVENDRE
Simon Est
Negroespiri

DISSABTE
Scola Gre
Roger Der
Cants greg
fins el Con

DISSABTE
Mit de dan
Manochha
La dansa sa
natura i an

Baul Bish
Cançons so
a declaraci

DIUMENGE
Musica Re
Andrew C
Polifonia de
Cardinell's

DIUMENGE
Ensemble
Cants sufis
període de

DIJLUNS
Jonatan C
Composicio

DIJLUNS
Faiz Ali Fa
Música qav
espiritual q

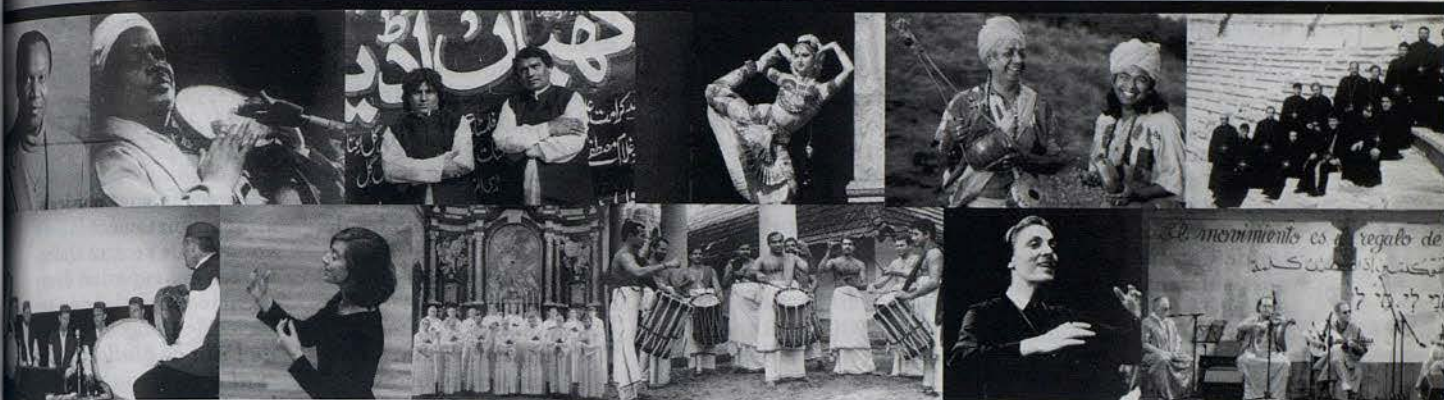
DIJOUS 5
Ensemble
Músiques i
al llarg dels

DIVENDRE
Pau Borda
Motets i ca
catalans.

II Festival de músiques religioses del Món Girona

del 29 de juny al 8 de juliol de 2001

DIVENDRES 29 DE JUNY / 22.30 h / Escales de la Catedral.

Simon Estes, baix / Donald Ryan, piano

Negrospiruals i gospels en la veu i personalitat d'un dels seus millors intèrprets.

DISSABTE 30 DE JUNY / 20 h / Catedral.

Scola Gregoriana Bruguensis

Roger Deruwe, director

Cants gregorians inseparables del verb llatí, llengua oficial de la litúrgia catòlica fins al Concili Vaticà II.

DISSABTE 30 DE JUNY / 22.30 h / Escales de la Catedral.

Nit de danses i cançons de la Índia

Manochhaya & Ensemble (Tradició de Mysore)

La dansa sagrada Bharata-Natyam, posa en escena déus i dimonis, forces de la natura i animals fabulosos.

Baul Bishwa (Els Baul de Bengala)

Cançons sovint sexuals i eròtiques que parlen de la devoció a Déu entesa com a declaració humana d'amor.

DIUMENGE 1 DE JULIOL / 20 h / Catedral.

Música Reservata

Andrew Carwood, director

Polifonia del Renaixement amb un grup especialitzat conduït pel director de The Cardinal's Musick.

DIUMENGE 1 DE JULIOL / 22.30 h / Escales de la Catedral.

Ensemble Nesidu-I-Huda (Bòsnia)

Cants sufis per una confraria de dervixos de Sarajevo. Un testimoni del llarg període de presència turca marcades també per la tradició popular dels Balcans.

DILLUNS 2 DE JULIOL / 20 h / Catedral.

Jonatan Carbó, orgue

Composicions del barroc i segle XX escrites expressament per a orgue.

DILLUNS 2 DE JULIOL / 22.30 h / Escales de la Catedral.

Faiz Ali Faiz & Ensemble (Panjab, Pakistan)

Música qawwali de l'islam heterodoxe d'Àsia del Sud, ritual de sama o concert espiritual que ens endinsarà en l'ambient d'aquestes reunions religioses.

DIJOUS 5 DE JULIOL / 22.30 h / Escales de la Catedral.

Ensemble Naguila (França)

Músiques i cants litúrgics dels jueus sefardites que no han deixat d'interpretar al llarg dels segles d'exili.

DIVENDRES 6 DE JULIOL / 20 h / Catedral.

Pau Bordes, baix / Jordi Reguant, orgue

Motets i cantates del segle XVI al XVIII i peces per a orgue sol de compositors catalans.

DISSABTE 7 DE JULIOL / 20 h / Catedral.

Cor Philippópolis (Bulgària) / **Christo Arabadjiev, director / Diman Panchev, baix**

L'expressió musical culminant de l'església ortodoxa, les espectaculars veus masculines per acompanyar la litúrgia bizantina.

DISSABTE 7 DE JULIOL / 22.30 h / Escales de la Catedral.

Sheikh Ahmad Barrayn & Ensemble (Egipte)

Cec i predisposat al cant religiós, un dels intèrprets més importants de maddah, el gènere musical religiós més antic de l'Alt Egipte.

DIUMENGE 8 DE JULIOL / 20 h / Catedral.

Capella de Música de Santa Maria del Mar

Mireia Barrera, directora

Un concert a capella d'autors del segle XX. La veu com a protagonista principal.

DIUMENGE 8 DE JULIOL / 22.30 h / Escales de la Catedral.

Sor Keyrouz & Ensemble La Paix (Liban)

Cants litúrgics orientals, l'expressió més sublim de la monòdia cristiana procedent de la primitiva església d'Antioquia.

ACTIVITATS PARAL·LELES

Projecció cinematogràfica, cursos especials de la Universitat de Girona, conferències, mercat culinari de les cultures, exposicions, classe magistral d'interpretació de música vocal de Renaixement, curs de pedagogia musical, visites guiades a la ciutat...

PER A MÉS INFORMACIÓ I DEMANDA DEL FULLET

Festival de Músiques Religioses del Món Girona

Pujada de la Mercè, 12 / 17004 Girona

Telèfon: +34 972 22 33 05 / Fax: +34 972 21 83 45

e-mail: musiquesreligioses@ajgirona.org / www.musiquesreligioses.ajgirona.org

VENDA D'ABONAMENTS I ENTRADES SOLTES:

A partir del 7 de maig.

Informació i reserves: Punt de Benivugada, C/ Berenguer Carnicer, 3, 17001, GIRONA

Tel. 972 211 678 / Fax. 972 221 135 / reservas@girona-net.com

Seveles entrades

Venda d'entrades les 24 hores
www.serviticket.com
ServiCaixa
O bé al telèfon 902 33 22 11

Col·laboren

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació de Girona

GRAMC

Patrocinen

la Caixa

el Periódico

Metallurgica

grup boira
bars i restaurants

GRÁFICOS
ALZAMORA, S.A.

Caixa

garcia de nou

INMUEBLES
Colonial

IMPRESA

PUIG

Materials de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya

Vol. X. Memòries de les missions de recerca per Baltasar Samper; Palmira Jaquetti. A cura de Josep Massot i Muntaner

El primer gruix de documents i d'exemples musicals que ens arriben en el volum X de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya (OCPC a partir d'ara), correspon a la missió de recerca efectuada per Baltasar Samper i Ramon Morey a les illes de Mallorca, Eivissa i Formentera del 7 d'agost al 27 de setembre de l'any 1928. La segona selecció d'informacions, realitzada per Palmira Jaquetti i Enric d'Aoust, és de menor proporció, i completa les donades pels mateixos cercadors l'any anterior sobre Torroella de Montgrí i l'Estarlit, i publicades en *Materials IX*, pàg. 11-150, si bé ara hi trobem documents pertanyents a Verges, Pals i l'Escalà.

Baltasar Samper va néixer l'any 1888 a Palma de Mallorca. Fou deixeble de F. Pedrell i d'E. Granados. A mesura que el temps i el coneixement de la seva obra ens permet valorar la seva trajectòria intel·lectual—recol·lector i estudis de la música de tradició oral, professor de música i de piano, compositor, director d'orquestra i crític musical, etc.—, més valorem la seva contribució a la cultura catalana, la qual es va fer en unes circumstàncies personals i professionals no gens favorables en el decurs de tota la seva vida.

Va iniciar la seva col·laboració amb l'OCPC l'any 1924, quan encara exercia com a crític musical del periòdic "La Publicitat", a fi de començar a endegar el magne cedulari de les melodies catalanes de tradició oral per al seu arxiu, i B. Samper, d'una manera o altra, hi restarà sempre vinculat fins als darrers dels seus dies. Així, des de l'any 1924 trobem el seu nom

amb el d'altres quan ens arriben les cròniques dels treballs de l'oficina de l'OCPC, les memòries de les missions, i les breus ressenyes de les penúries que li intentaven resoldre gent de gran qualitat humana, com la del mestre F. Pujol, director de l'OCPC, a fi que B. Samper pogués dur a bon port la immensa tasca que tot això li pressuposava.

Malgrat tot, ja en el volum III de *Materials de l'OCPC* (Barcelona, 1929), B. Samper va publicar una extensa crònica sobre el treball de camp realitzat a l'illa de Mallorca el 1924, on l'interès dels documents recollits l'animaren a tornar els anys 1925, 1926, 1927, 1928, 1930 i 1931, a fi de recollir-hi milers de cançons i de tonades de les illes Balears i Pitiüses.

Abans d'iniciar aquelles comeses es documentava extensament. Coneixia els materials i els arxius de música tradicional pertanyents a la família d'Antoni Noguera, de mossèn Cosme Bauçà i de mossèn Isidor Macabich, a part de les produccions musicals dels compositors de les illes. Per a la missió de recerca que comentem, la realitzada a Mallorca, Eivissa i Formentera, va tenir com a company de tasques Ramon Morey, mestre mallorquí. A la memòria de la missió de recerca, i al damunt mateix de la data inicial, "7 Agost. Ciutat de Mallorca", hi ha un paràgraf previ que diu: "L'objectiu principal de la Missió d'enguany a les Illes Balears ha estat decidit que seria l'exploració d'Eivissa, que ens desvetlla una gran curiositat i un extraordinari interès, car, per més que tenim poques noves d'aquella illa, sabem que és un país molt amant de les seves tradicions i confiem que hem de trobar-hi bones cançons."

Així fou, i des del 13 d'agost fins al 19 de setembre van ser els dies esmerçats per fer el treball de camp per Eivissa i Formentera per en B. Samper i en R. Morey. Abans, a Mallorca, havien recollit alguns documents a Ciutat, Biniamar, Pòrtol i Lloseta. A Eivissa visitaren les localitats de Sant Rafel, Sant Antoni, Corona (Santa Agnès),

Sant Agustí, Santa Eulàlia, Jesús, Sant Francesc de Paula, Sant Josep, Santa Eulàlia (Cala Llonga), Sant Carles, Sant Joan, Sant Llorenç, Sant Vicenç de sa Cala, Sant Miquel, Santa Gertrudis i Sant Mateu. Del 15 al 19 de setembre, a Formentera, visitaren Sant Francesc Xavier i la Mola, retornaren per Eivissa a Ciutat de Mallorca, per fer-hi feines encara a Lloseta, Benissalem, Costitx i Pòtol.

Quant a la selecció dels 133 exemples musicals estampats en aquest volum X, 27 fragments instrumentals i 106 músiques amb textos entre cançons i tonades de treballada, s'ha de dir que tant els materials seleccionats com la presentació feta són, al meu entendre, d'un interès màxim.

B. Samper, en transcriure'ls hi va observar els fenòmens de variabilitat que li presentaven les distintes estrofes de les cançons que li entonaven. Va maldar per explicar i grafiar al millor possible els "redoblats" de les cançons pageses, sistema d'execució vocal consistent en agilitats o forma de "trémolo" de grans àmbits intervàlics ben diferents de tots aquells altres conceptes que també s'hi troben i que cal diferenciar, musicalment parlant, de les ornamentacions o melismes de les cançons de treballada. També hi va indicar els processos de polifonia popular que en alguns discursos melòdics es donaven (màxim de tercers paral·leles), i el procés d'heterorítmia (distints procediments rítmics executats simultàniament), en els acompanyaments instrumentals executats amb *Sa flauta, es tambor, s'espassí i ses cantanyoles*. Així trobem acompanyades *La Llarga, La Curta, Es Goig i Ses Caramelles, Tocades de Flauta* i una tonada de *Ball Moro*, melodia recollida a Santa Eulàlia i apresada a l'Alguer pel seu informant.

Justament, un dels gèneres suara esmentats, el de les cançons per a unes funcionalitats ben precises, va ser el que més va interessar a B. Samper, recercador i compositor a la vegada. Les cançons de treballada, amb els seus dissenys i melismes, amb les seves fluctuacions i

les seves formes musicals, atien fortament la seva voluntat de recerca i, alhora, la seva capacitat de creació musical. Les seves sèries de *Cançons i danses de l'illa de Mallorca* i *Ritual de pagesia* en són un bon exemple.

Poc abans d'exiliar-se a Mèxic, en finalitzar la guerra de 1936-39, va presentar una comunicació al II Congrés Internacional de Musicologia celebrat a Barcelona el mes d'abril de 1936. Parlà allí de "Les cançons de treballs agrícoles a Mallorca", tot constatant-hi unes interrelacions de signe etnomusicològic que ja havien donat peu en el seu dia, tant a ell com a F. Pujol, a pronunciar-se sobre el fet del seu "orientalisme". B. Samper creia interessant recollir-ne com més millor d'aquells cants de treballada. F. Pujol no era de la mateixa opinió malgrat que n'havia fet grans apologies en el Congrés d'Història de la Música celebrat el 1927, any anterior a la missió que ara comentem, a Viena.

"A Catalunya també hi eren els cants de treballada orientalizants—escribia F. Pujol en una missiva de l'any 1931 dirigida a Rafael Patxot, marmessor de l'OCPC, tot donant comptes de les feines de Samper—, però, per sort,—hi deia Pujol—s'han anat perdent de tal manera que avui ja gairebé no se'n troben..."

Tal vegada, i per haver estat un home de gran fermesa i convicció per totes les seves feines, segons que sembla, B. Samper no es va deixar influenciar gaire per les opinions poc positives de F. Pujol, ja que s'adonava

que aquells gèneres de les cançons de treballada que encara es podien recol·lectar en aquells moments esdevindrien prompte oblidats i, segurament, materials interessants d'estudiar.

Però tot això ve de lluny. I si F. Pedrell ja va tenir la seva feina a desmentir les persuasions de Julián Ribera sobre uns orígens aràbics de gairebé tots els gèneres de músiques tradicionals peninsulars, més tard H. Spanke, H. Anglès i M. Schneider, entre d'altres, van intentar mostrar amb els seus estudis que cal obrar amb més cautela, i que de la A a la Z hi ha el perfil de tot un diccionari.

Caldria tenir presents aquestes actituds. Tant les dels musicòlegs hispànics com d'altres de fora que en aquests tipus d'estudis ens han precedit i s'hi han pronunciat. Si més no, i en la mesura que els hem pogut atribuir un cert èxit en la seva empresa, veiem que esperaven proporcionar un gran gruix de documentació i assolir tot tipus d'experiències abans de fer uns pronunciaments sobre si uns fets de cultura són identificatius o no, constatar els elements que determinen els seus graus de mestissatge, etc. Altrament, tot això no hauria esdevingut res més que idees estèrils, les quals, de manera ineficaz, només parlarien de presumptes procedències.

B. Samper va morir a Mèxic, encara exiliat l'any 1966, on havia dirigit l'Orfeó Català d'aquella ciutat i on féu estudis sobre el folklore mexicà.

Del treball de camp realitzat per Palmira Jaquetti i el seu espòs Enric d'Aoust a Torroella de Montgrí, Verges, Pals i l'Escala, n'és mostra una selecció de 48 cançons. P. Jaquetti, professora de música i llicenciada en lletres, va col·laborar diverses vegades amb l'OCPC. Junta amb Maria Carbó i abans del desembre de 1928/gener de 1929, dates de la missió que ara comentem, havia fet treballs de camp a la Seu d'Urgell, al Pallars i l'Aran (1925); al Pallars i a la Conca de Tremp (1926); a Sant Feliu de Guíxols (1927). Amb el seu espòs E. d'Aoust, a Tor-

roella de Montgrí (1927). Posteriorment, i encara amb E. d'Aoust, va recórrer llocs i llogarets de la Ribagorça i l'Escala (1929), Verges i rodalia (1939), novament amb M. Carbó, la Ribagorça i el Pallars (1931), amb Mercè Porta, Tregurà i Setcases (1933) i Molló, Prats de Molló i Pardines (1934). De manera voluntària i totalment altruista a causa del moment historicopolític en què va ser realitzada, l'any 1940 va efectuar una missió de recerca per Setcases, Manyanet, Anglès i Vall d'Aran.

Centrant-me ara en els materials concrets del volum que em pertoca comentar, vull constatar-ne la presència d'alguns comentaris que fa P. Jaquetti sobre els instruments tradicionals que acompanyaven les cançons i les danses d'aquells temps i en aquells indrets. Així, quan ens transcriu la notació musical d'una versió de la cançó *Tres pometes tinc a l'hort*, la núm. 4 de les recollides a Torroella de Montgrí del cantaire Genís Amat i Martí, ollaire, fill de Cervià, de vuitanta anys, hi anota diverses variants i encara hi afegeix la següent nota aclaridora: "*Aquesta cançó la ballava; diu que la repuntaven en lloc de contrapàs, els homes fent la passa enrere i les noies endavant, amb un sac de gemecs, que en Genís anomena una coixinera. La senyal per ballar era el so del sac de gemecs quan s'omplia. Després del sac de gemecs es posaven a repuntar i cantar.*"

"Repuntar" o "repuntejar" és l'acció de remarcar i accentuar ben intensament els moviments i els punts propis d'una dansa. El nom de "coixinera" és un entre tants d'altres que el poble va usar per determinar la cornamusa, instrument bàsic per a les antigues cobles de dos o de tres quartans.

P. Jaquetti havia nascut a Barcelona l'any 1895. Va ser una dona que mostrà una gran sensibilitat com a poetessa i com a compositora. D'ella es guarden diverses col·leccions de *Cançons tradicionals harmonitzades* i el recull de poesia *L'estel dins de la llar*.

Va morir a la localitat dels Monjos, a l'Alt Penedès, l'any 1963.

Abans d'acabar, tres mots d'agraïment. Cal reconèixer, una vegada més, la ingent capacitat de treball de Josep Massot i remerciar-li l'acurada reproducció de les memòries que, en el cas de les corresponents a B. Samper, ens indica ben referenciades altres publicacions excel·lents d'ell mateix sobre temàtiques afins. Així mateix l'ajut eficaç que per fer-ho ha rebut de Núria Mañé. També ens felicitem ben de debò que els nostres organismes oficials entenguin que és així com veritablement es promou la cultura popular i tradicional catalana, tot fent possible que amb els seus ajuts continuïn sortint a la llum les grans recerques d'aquells homes i dones que ens precediren en les dèries del coneixement de les nostres tradicions i identitats, i que per circumstàncies adverses no pogueren veure realitzada la seva tasca en el seu dia. Una entre d'altres, però no gens a menystenir, és la magna Obra del Cançoner Popular de Catalunya. ● Josep Crivillé i Bargalló

CASANOVAS DANÉS, Xavier, MORENO, Emilio, ALCALDE, Pedro: Jordi Cervelló

"Col·lecció Compositors Catalans," núm. 10. Generalitat de Catalunya, Edicions Proa. Barcelona, 2000.

La llista de compositors catalans que fins ara ha configurat aquesta col·lecció, impulsada pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, ha estat congegida a partir de criteris diversos i inclou figures d'alta representativitat històrica, noms il·lustres encara en actiu i, en general, creadors que han acreditat un prestigi consolidat per la difusió de la seva obra –tot i les òbvies limitacions del nostre ambient– i han assolit ja una madu-

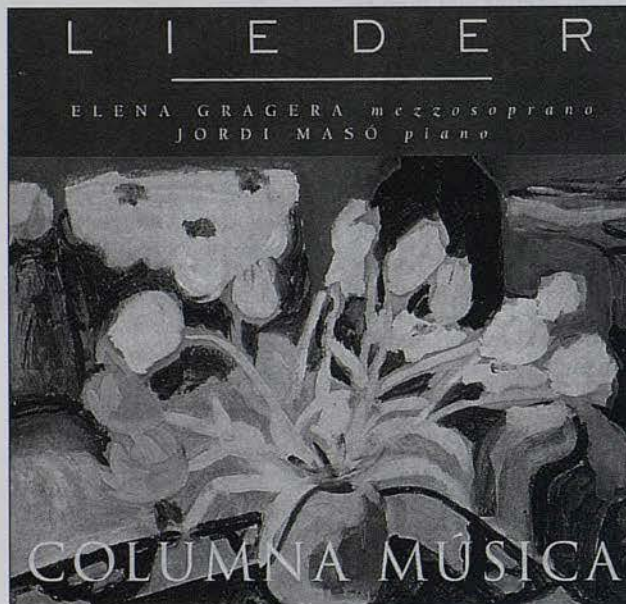
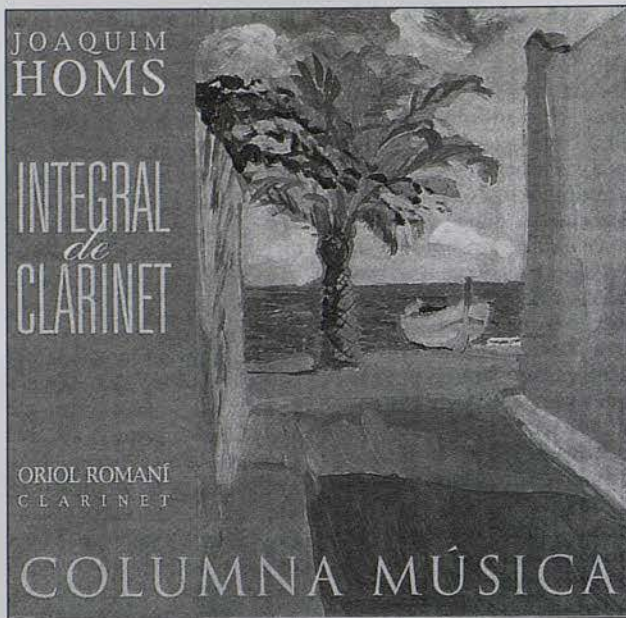
resa per la seva trajectòria i situació generacional.

Jordi Cervelló, nascut el 1935 en una família benestant barcelonina, ha viscut en un ambient de selectes relacions humanes, que li ha evitat el perill d'aïllar-se en un món tancat i li ha permès de tenir uns interessos culturals diversificats, i una curiositat que, al capdavall, han revertit en benefici de la seva activitat creadora. En aquest sentit, no és casual que un científic –i gran amic del compositor–, Jorge Wagensberg, hagi prologat el volum. Per la resta, el crític Xavier Casanoves Danés exposa la trajectòria personal de Cervelló (que, des d'una prometedora carrera de violinista frustrada per un accident, accedí a la composició) i traça un eloqüent perfil del seu tarannà personal, com a fruit d'una llarga i aprofundida conversa amb el personatge. També acaba una relació comentada de la seixantena d'obres que, fins al moment, configuren el catàleg del compositor.

Des de punts de vista més tècnics, el violinista Emilio Moreno (paradoxalment dedicat professionalment al conreu de la música antiga) fa l'estudi analític de dues obres per a instruments de corda: l'"Allegro-Studio" de *Dos moviments per a orquestra de corda* i la *Sonatina* per a violí sol, un terreny –el dels instruments de corda– en què Cervelló, per lògiques afinitats personals, fa l'aportació més específica i, segurament, més personal a la música catalana de les darreres dècades; i el director d'orquestra Pedro Alcalde afronta en profunditat l'exegesi formal i psicològica d'una de les obres simfòniques més ambiciosos de Cervelló, *Vers l'infiní*.

El volum és completat amb un exhaustiu apèndix documental (cronologia, catàleg, edicions, discografia, bibliografia) de gran utilitat, com a mitjà auxiliar, per als interessats en l'obra del compositor, que no hauria de suplir, però, el destí natural de totes les creacions musicals: la seva materialització sonora.

● Lluís Millet

JOAQUIM HOM'S:

Integral de clarinet

Oriol Romaní, clarinet.
Columna Música,
ICM0064.

Lieder

Elena Gragera,
mezzosoprano.
Jordi Masó, piano.
Columna Música,
ICM0065.

Podem situar aquests enregistraments –i d'altres diversos d'aparició més o menys recent– dintre d'un seguit de manifestacions que, a l'entorn del

seu 95 aniversari, han donat una presència més viva –i totalment merescuda– a la figura il·lustre de Joaquim Homs en els nostres mitjans musicals.

Pel que fa al contingut d'aquests CD, cal remarcar, en els dos casos, la presència d'una música d'inspiració poètica, no menys clara pel fet de ser vehiculada, en el cas de les composicions per a clarinet sol, per mitjans evocatiu purament musicals, sense el recurs de la paraula incorporada. Tanmateix, ens sembla que les afinitats estètiques de la producció d'Homs potser s'adiuen més genuïnament amb l'abstracció del gènere

instrumental, que no amb la declamació directa d'un text poètic, dit sigui sense desmerèixer la qualitat de la seva producció liederística.

La música per a clarinet que inclou el present enregistrament abasta, cronològicament, des del 1972 –amb l'emotiu *Soliloqui*– fins al 1994 –amb *Dos Rhumbs*, inspirats en poemes de Paul Valéry (una altra font d'inspiració és Rabindranath Tagore, amb *Ocells perduts*, composta el 1992). Obres totes corresponents a un temps de maduresa del compositor, d'una certa brevetat i en les quals concorren un caràcter expressiu ben definit –fins i tot quan no és explicitada una referència poètica concreta– amb un esquema constructiu de total coherència. Joaquim Homs explota també aquí amb imaginació la riquesa i versatilitat dels recursos instrumentals del clarinet, que són posats en valor per la interpretació exemplar, abocada i convençuda d'Oriol Romaní.

Quant als *lieder* presentats en l'altre CD, tenen una cronologia més antiga, de 1930 a 1962. Pensem que la declamació lleument expressionista pròpia de l'estil d'Homs és més apropiada i natural per a la serena desolació dels vuit poemes del *Cementiri de Sinera* de Salvador Espriu (composició del 1952) que no per a la infinita tendresa del *Nadal* de Salvat-Papasseit (d'altra banda, una composició gairebé primerenca, del 1930) o per a alguns textos de Josep Carner, musicats entre 1935 i 1937. Quant a l'altra col·lecció sobre poemes d'Espriu, *El caminant i el mur*, musicada el 1962 i estrenada aquest mateix any per Anna Ricci i Jordi Giró, hi intuïm un cert predomini de la concepció musical abstracta sobre la correspondència directa amb el text poètic; per això, i ja que l'escriptura pianística, en sentit específic, no hi té un paper important, n'hauríem preferit les versions posteriors del mateix compositor, amb orquestra o conjunt instrumental. Hem de dir, finalment, que les limitacions

vocals i expressives de la mezzosoprano Elena Gragera no aconsegueixen defensar aquest repertori tal com hauria, sens dubte, merescut. ● Lluís Millet

Orquestra de Cadaqués

Obres de Mozart, Haydn i Beethoven.
Director: Gianandrea Nosedà. Segell: Tritó.

L'Orquestra de Cadaqués és una referència significativa de formació de bol i temporada amb un elevat nivell de qualitat i rigor. Des de fa força anys passeja el nom d'una de les més projectades poblacions de la costa catalana amb una autoritat remarcable.

Fruit de la seva força intensa col·laboració amb el director italià Gianandrea Nosedà, és aquest enregistrament, de repertori convencional, genuïnament clàssic, que té l'interès de servir de targeta de presentació i alhora de constància d'una tasca interpretativa consolidada.

Des de l'obertura de *Le nozze di Figaro* mozartiana a la *Quarta* de Beethoven passant per la *Simfonia número 104 "London"* de Haydn, tot sona a música conegudíssima, que aquí ens arriba en unes interpretacions fluides, d'una gran transparència, vitals i exactes. És una versió més per als sentits que per a la reflexió intel·lectual; més per al gaudi que per a la introspecció, i aquest, que ben segur era un objectiu important del producte, s'acompleix amb absoluta suficiència. ● J.C.C.

BARCELONA (BARCELONÈS)

2 MAIG	21 h	Fundació Thyssen	Pierre Hantaï, clavicèmbal. <i>Variacions Goldberg</i> , BWV 988 de Bach. (Arrels & Memòria).
4 MAIG	19 h	Auditori (Pol.)	Ensemble vocal del Taller de Músics. Dirs.: Ana Finger i Xevi García. Big Band del Taller de Músics. Dir.: Vicenç Martín. (Auditori XXI. Cicle de l'Aula a l'Auditori).
	20 h	Institut Francès	Víctor Calsamiglia, violí. Anna Aldomà, viola. Marta Lledó, flauta. Marc Pepiol, piano. Daniel Prereira, piano.
	21 h	Auditori	OBC. Dir.: Jerry Goldsmith. Música de cinema.
5 MAIG	9 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
6 MAIG	17 h	Palau	Prova final del Concurs Internacional d'Execució Musical Maria Canals.
7 MAIG	21 h	Palau	Alicia de Larrocha, piano. Granados. (Palau 100).
8 MAIG	21 h	Palau	I Musici. Corelli, Costanzi, Paisiello, Vivaldi. (Euroconcert).
11 MAIG	20 h	Institut Francès	Charlotte Meyer, Flavio López, Víctor Calsamiglia, violins. Marc Pepiol, Albert Jiménez, pianos.
	21 h	Auditori	OBC. Viktoria Mullova, violí. Dir.: Lawrence Foster. Enesco, Stravinsky, Dvorák.
12 MAIG	11 h	Auditori	Orquestra Barcelona Sinfonietta. Lluís Rodríguez Salvà, piano. Dir.: Francesc Llongueres. Haydn, Mozart. (Auditori XXI. Cicle Concerts en Família).
	18 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
	19 h.	Auditori	OBC. (Segona audició).
	22 h	Palau	Pepe Habichuela and The Bollywood Strings. (XII Festival de Guitarra de Barcelona).
13 MAIG	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
	11,15 h	Orfeó Gracienc	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Lluís Albert.
	17 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
	18 h	Palau	Orquesta Sinfónica de Castilla y León. Olatz Saitua, soprano. Dir.: Achim Fiedler. Martinu, Mahler. (Els Diumenges al Palau).
14 MAIG	19 h	Palau	Hisako Hiseki, piano. Granados, Falla, Debussy. (Concert de Tarda al Palau).
	20,30 h	Liceu	Recital Bryn Terfel, baríton. Malcolm Martineau, piano.
15 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Fundació Thyssen	Manfredo Kraemer, Pablo Valetti, Xavier Díaz i Luca Guglielmi, dos violins, tiorba i clavicèmbal. Biber i contemporanis. (Arrels & Memòria).
16 MAIG	20 h	Catedral	Jordi Pajares, orgue. Bach, Reger, Messiaen. (L'Orgue a la Catedral de Barcelona. Euroconcert).
	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
17 MAIG	20,30 h	Liceu	OSV. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Maria Espada i Marta Almajano, sopranos. Francesc Garrigosa, tenor. Pau Bordas, baix. Dir.: Antoni Ros Marbà. Mozart. (Fundació Banc Sabadell).
18 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Auditori	OBC. Radu Lupu, piano. Dir.: Christian Mandeal. Mozart, Beethoven, Berlioz.
	21,30 h	Palau	Tomatito and Sextet. (XII Festival de Guitarra de Barcelona).
19 MAIG	19 h	Palau	OSV. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Núria Rial, soprano. Marta Almajano, soprano. Francesc Garrigosa, tenor. Pau Bordas, baix. Dir.: Antoni Ros Marbà. Mozart. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditor	OBC. (Segona audició).
	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
20 MAIG	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).

	18 h	Palau	Orquestra Filharmònica Janáček d'Ostrava. Igor Ardasev, piano. Dir.: Petr Vronsky. Verdi, Rakhmàninov, Xostakóvitx. (Els Diïmenges al Palau).
	18 h	Liceu	La Capella Reial de Catalunya. Le Concert des Nations. Solistes vocals. Dir.: Jordi Savall. <i>Canti guerrieri e amorosi</i> , de Monteverdi.
	18, 30 h	Ateneu Barcelonès	Carles Franco, violí. Anna Pantinat, piano. Mozart, Schubert, Grieg, Sarasate. (Associació Massià-Carbonell).
21 MAIG	19 h	Palau	Ballet Ensemble David Campos. Dir.: David Campos. (Concert de Tarda al Palau).
	20,30 h	Liceu	Recital Maria Bayo, soprano. Brian Zeger, piano. Wolf-Ferrari, Ravel, Granados, Turina.
	21 h	Fundació Thyssen	J.P. Canihac, M. Kraemer, D. Lassalle i J. Borràs, cornetto, violí, sacabutx, fagot i orgue. (Arrels & Memòria).
22 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Palau	Coral Cantiga. Dir.: Josep Prats.
	21 h	Auditori	Radu Lupu, piano. Schumann, Enescu, Brahms, Beethoven. (Ibercamera).
23 MAIG	21 h	Palau	Le Concert de l'Hostel Dieu. Stéphanie Révidat, soprano. Jean-Christophe Henry, contratenor. Jean-Baptiste Dumora, baríton. Dir.: Frank-Emmanuel Comte. Rameau. (Euroconcert).
24 MAIG	20,30 h	Liceu	Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Anja Silja, soprano. Dir.: Bertrand de Billy. Bach/Schönberg, Schönberg, Brahms/Schönberg.
25 MAIG	20 h	Institut Francès	Irene Jordà, flauta. Laia Besalduch, violí. Albert Jiménez, piano.
	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
26 MAIG	20,30 h	Liceu	Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Anja Silja, soprano. Dir.: Bertrand de Billy. Bach/Schönberg, Schönberg, Brahms/Schönberg.
	22 h	Palau	John Williams and Friends. (XII Festival de Guitarra de Barcelona).
27 MAIG	17 h	Liceu	Recital Barbara Bonney, soprano. Malcolm Martineau, piano. Lied.
	18,30 h	At. Barcelonès	Quartet Tàlia. Haydn, Beethoven. (Associació Massià-Carbonell).
28 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	Auditori	Symphoniorchester des Bayerischen Rundfunks. Dir.: Lorin Maazel. Ravel, Berlioz. (Ibercamera).
29 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
30 MAIG	20,30 h	Liceu	Recital Felicity Lott, soprano i Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. Lachner, Schumann, Schäffer, Gounod, Rossini.
	21 h	Sta. Maria del Mar	La Capella Reial de Catalunya. Le Concert des Nations. Raimon Pannikar, Evangelista. Dir.: Jordi Savall. <i>Les set últimes paraules de Nostre Senyor a la Creu</i> de Haydn. (Arrels & Memòria).
31 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Aida</i> , de Verdi. Dir.: Bertrand de Billy.
1 JUNY	20 h	Institut Francès	Rosa Comellas, Beatriu Roca, Anna Alemany, Marta Zúñiga, pianos.
	20,30 h	Liceu	Concert Teatro Real. Orquestra Simfònica de Madrid. Cor de l'Orquestra Simfònica de Madrid. Dir.: García Navarro. <i>Elies</i> , de Mendelssohn.
2 JUNY	20,30 h	Liceu	Concert Teatro Real. Orquestra Simfònica de Madrid. Cor de l'Orquestra Simfònica de Madrid. Dir.: García Navarro. <i>Elies</i> , de Mendelssohn.
7 JUNY	21 h	Palau	Vladimir Spivakov, violí. Serguei Bezhdorny, piano. (Palau 100).
	21 h	Sta. Maria del Mar	La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Jordi Savall. <i>Llibre Vermell de Montserrat</i> . (Arrels & Memòria).
8 JUNY	20 h	Institut Francès	Intèrprets de violoncel de l'Escola de Música Juna Pedro Carrero i del Conservatori Superior de Ginebra.
	21 h	Palau	Orquesta de RTVE. Orfeón Donostiarra. Verdi. (Lírica Privanza).
9 JUNY	19 h	Palau	OSV. Dir.: Salvador Brotons. Liszt, Walton, Casablanques, Txaikovski. (Concerts Simfònics al Palau).
10 JUNY	19 h	Palau	Escola Coral de l'Orfeó Català (amb el mecenatge del BSCH). Cor de Petits Cantaires (dir.: M. Jesús Culleré). Cor Infantil (dir.: Elisenda Carrasco). Cor de Noies (dir.: Lluís Vilamajó). Cor Jove (pe-

trocinat per l'Aliança, dir.: Conxita Garcia).

11 JUNY	19 h	Palau	La Vella Dixieland. Kati Autrey, veu. Josep M. Farràs, trompeta. (Concert de Tarda al Palau).
14 JUNY	20,30 h	Fundació Miró	Hisako Horikawa, dansa. Agustí Fernández, piano. (Concert commemoratiu del 25è aniversari de la Fundació Miró).
	21 h	Palau	Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Montserrat Martí, soprano. Margriet van Reisen, contralt. Charles Daniels, tenor. Werner van Mechelen, baix. Dir.: Josep Vila i Casañas. <i>Missa de la Coronació</i> , de Mozart. (Concert de cloenda de la temporada de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana).
17 JUNY	11,15 h	Orfeó Gracienc	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Joan Palet.
18 JUNY	19 h	Palau	OSV. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Rosa Mateu, soprano. Ismael Pons, baríton. Dir.: Miguel Ortega. Selecció de sarsuela i fragments d'òperes de Verdi. (Concert de Tarda al Palau).
19 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Giulio Cesare</i> , de Händel. Dir.: Harry Bicket.
21 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Giulio Cesare</i> , de Händel. Dir.: Harry Bicket.
22 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Giulio Cesare</i> , de Händel. Dir.: Harry Bicket.
24 JUNY	17 h	Liceu	<i>Giulio Cesare</i> , de Händel. Dir.: Harry Bicket.
26 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Giulio Cesare</i> , de Händel. Dir.: Harry Bicket.
27 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Giulio Cesare</i> , de Händel. Dir.: Harry Bicket.
28 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Giulio Cesare</i> , de Händel. Dir.: Harry Bicket.
	21 h	Palau	OBC. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Nadine Secunde, soprano. Paul Frey, tenor. Dir.: Franz-Paul Decker. Fragments d'òperes de Wagner. (600 aniversari de l'Hospital de la Santa Creu).
	21 h	Fundació Miró	Cecil Taylor, piano.
30 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Giulio Cesare</i> , de Händel. Dir.: Harry Bicket.

CAPELLADES (ANOIA)

13 MAIG	18 h	Paper de Música	Orquestra de Cambra de Naberejnie Chelny. Igor Boguslavski, viola. Anna Litvinenko, piano. Dir.: Igor Lerman. Mendelssohn, Händel, Xostakóvitx, Mozart, Beethoven.
16 JUNY	21 h	Paper de Música	Manel Camp, piano. Horacio Fumero, contrabaix. Matthew Simon, trompeta. Ellington, Davies, Fumero, Simon, Camp.

CERVERA (SEGRIÀ)

20 MAIG	18 h	Universitat	Orquestra de Cambra de Cervera. Cor Vox Alba. Cor de Noies de l'Orfeó Català. Santi Aubert, concertino. Dir.: Lluís Vilamajó. Mestres de l'Escolania de Montserrat.
----------------	------	-------------	---

ESPARREGUERA (BAIX LLOBREGAT)

16 JUNY	21 h	La Passió	Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Sabadell). Dir.: Josep Vila i Casañas. Música per a cors a cappella, religiosa i tradicional.
----------------	------	-----------	---

FIGUERES (ALT EMPORDÀ)

26 MAIG	21 h	Teatre Jardí	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
----------------	------	--------------	--

GIRONA (GIRONÈS)

3 MAIG	22 h	Aud. La Mercè	Boris Berman, piano.
17 MAIG	22 h	Aud. La Mercè	Aly Bain & Phil Cunningham. Música celta.

LLEIDA (SEGRIÀ)

10 MAIG	21,30 h	Teatre Principal	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
15 MAIG	21 h	Aud. Granados	María Bayo, soprano. Brian Zeger, piano.
24 MAIG	21 h	Aud. Granados	Virtuosos de Moscou. Dir.: Sabas Calvillo. Vivaldi, Toldrà, Turina, Falla.

EL MASNOU (MARESME)

29 JUNY	11 h	Església St. Pere	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Conjunt instrumental. Dir.: Jordi Casas Bayer. Mozart.
----------------	------	-------------------	---

EL PRAT DE LLOBREGAT (BAIX LLOBREGAT)

19 MAIG	21 h	Església St. Pere i St. Pau	Cor Jove de l'Orfeó Català (patrocinat per l'Aliança). Dir.: Conxita Garcia.
----------------	------	-----------------------------	--

REUS (BAIX CAMP)

8 MAIG	21 h	Teatre Fortuny	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
18 MAIG	22 h	Teatre Fortuny	Concert d'àries d'òpera.
5 MAIG	22 h	Teatre Fortuny	<i>Babel 46</i> , de Xavier Montsalvatge. Dir. musical: Alan Branch.

SABADELL (VALLÈS OCCIDENTAL)

2 MAIG	21 h	Teatre Principal	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
3 MAIG	21 h	Teatre Principal	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
4 MAIG	21 h	Teatre Principal	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
6 MAIG	18 h	Teatre Principal	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
18 MAIG	21,30 h	Teatre Principal	OSV. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Núria Rial, soprano. Marta Almajano, soprano. Francesc Garrigosa, tenor. Pau Bordas, baix. Dir.: Antoni Ros Marbà. Mozart.

SANT CUGAT DEL VALLÈS (VALLÈS OCCIDENTAL)

12 MAIG	22 h	Centre Cultural	<i>La Traviata</i> , de Verdi. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
8 JUNY	21 h	Centre Cultural	OSV. Dir.: Salvador Brotons. Liszt, Walton, Casablanca, Txaiovski.

TERRASSA (VALLÈS OCCIDENTAL)

6 MAIG	12,30 h	Parc Vallparadís	Oriol Espona, flauta. Jordi Reguant, clavicèmbal. Bach, Vinci, Beethoven, Händel, Vivaldi.
13 MAIG	19 h	Centre Cultural	Xavier Coll, guitarra. Montserrat Gascón, flauta. Kahtxaturian, Ibert.
24 MAIG	21 h	Centre Cultural	Orquestra Vivaldi de Moscou. Svetlana Bezrodnaya, concertino-directora. Vivaldi, Haydn, Mendelssohn, Offenbach. (Fundació Caixa Terrassa).

Siempre

con la mejor música.

NUEVA COLECCIÓN CON OBRAS INÉDITAS

LA VANGUARDIA

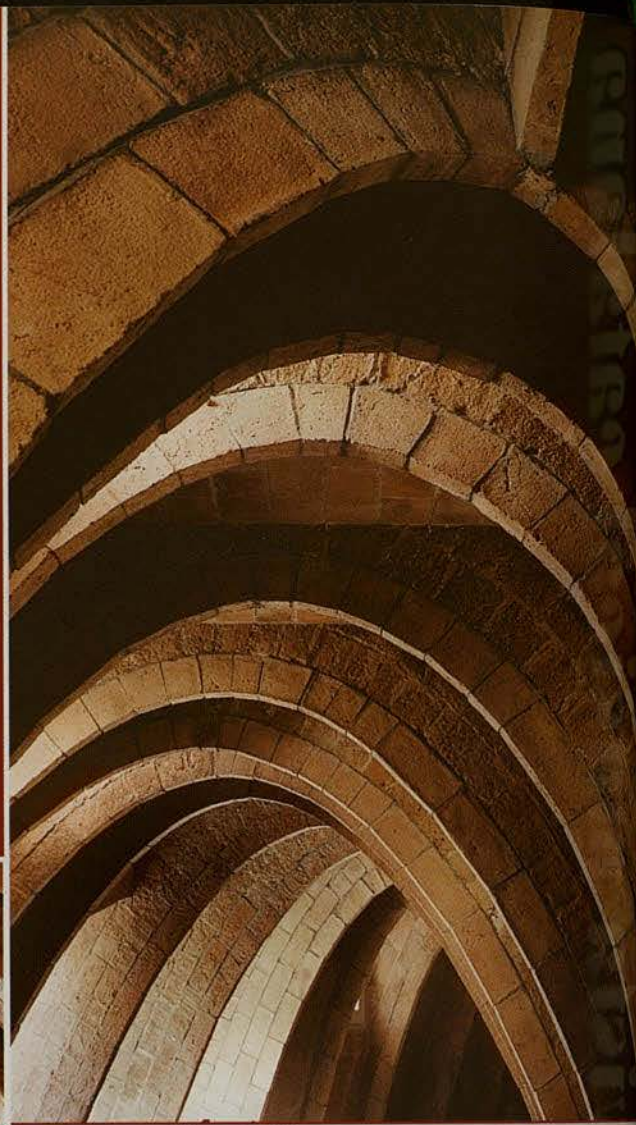
don Carlos y don Bartolomé Godó

LA VANGUARDIA

Sin lugar a dudas

Espai
Gaudí

El Pis de
La Pedrera

**Veure, viure i entendre
l'arquitectura de
Antoni Gaudí**

**Centre Cultural Caixa Catalunya
Espai Gaudí. La Pedrera.
Provença 261-265. 08008 Barcelona.**

Horari:
Tots els dies de la setmana,
de 10 a 20 h

Informació:
Telf.: +34 93 484 5530
Fax: +34 93 484 8840
<http://www.caixacat.es/cccc/>

Centre Cultural CAIXA CATALUNYA

catalunya música revista musical catalana